

Li hona

**Jeho úžasná milost,
str. 10, 12**

Proč seminář?, str. 20, 46, 48

**Rodiče, věnujte čas tomu,
abyste si povídali se svými
dětmi, str. 34**

**Děti, povídejte si se svými
rodiči, str. 58**

LASKAVĚ POSKYTL UMĚLECKÝ INSTITUT MĚSTA MINNEAPOLIS (MINNESOTA, USA), FOND PUTNAM DANA MCWILAN, NESMÍ BÝT KOPÍROVÁNO

Svatý Petr zapírá Krista, Gerrit van Honthorst

„A uzřevši [Petra] jedna děvečka, an sedí u ohně, ... řekla: I tento byl s [Ježíšem].

On pak zapřel ho, řka: Ženo, neznám ho.

A po malé chvíli jiný, vida jej, řekl: I ty z nich jsi.

Petr pak řekl: Ó člověče, nejsem.

A ... jiný potvrzoval, řka: V pravdě i tento s ním byl. ...

I řekl Petr: Člověče, nevím, co pravíš. A hned ... kohout zazpíval. ...

I vyšed ven Petr, plakal hořce.“ (Lukáš 22:56–60, 62.)

POSELSTVÍ

- 4** Poselství Prvního předsednictva: On vstal z mrtvých – Svědectví proroka
President Thomas S. Monson
- 7** Poselství navštěvujících učitelů: Milujte, bděte a posilujte

HLAVNÍ ČLÁNKY

- 12** Usmíření a putování smrtelností
Starší David A. Bednar
Jak nás Usmíření posiluje k tomu, abychom konali, abychom byli dobří a sloužili nad rámec svých přání a schopností.
- 20** Požehnání plynoucí ze semináře
Brittany Beattieová
Mládež z celého světa vypráví o tom, jak jim seminář pomáhá přijít ke Kristu.

- 26** Povolání pro jednu obrácenou
Helena Hannonenová
Má rodina i já jsme museli přinést mnoho obětí, abych mohla vykonávat své povolání jako pianistka odbočky, ale jsem moc ráda, že jsme to udělali.

- 30** Jak fungují rady sboru
LaRene Gaunt
Kdo je členem rady sboru a čeho má rada dosáhnout?

RUBRIKY

- 8** Zápisník z dubnové konference: Získejme z generální konference ještě víc
Michael Barber a David March
- 10** Mluvíme o Kristu: Úžasná milost
Kristen Nicole Cardonová

- 34** Náš domov, naše rodina: Věnujme čas tomu, abychom si povídali a naslouchali si
Rosemary M. Wixomová

- 38** Hlasy Svatých posledních dnů

- 74** Zprávy z Církve

- 79** Námetky pro rodinný domácí večer

- 80** Než se sejdemé zas: Naděje v Usmíření
Biskup Richard C. Edgley

NA OBÁLCE

Vpředu: *Nedotýkej se mne*, Minerva Teichertová, laskavě poskytl Muzeum umění Univerzity Brigham Younga.
Vzadu: Detail z obrazu *Vizte mé ruce*, Jeff Ward.

42 Blecka zná každý

Adam C. Olson

Bleckova láska k basketbalu byla a je pro něho zkouškou i požehnáním.

Zkuste v tomto čísle najít schovanou liahonu. Nápověda: Najděte tu správnou stránku.

46 Otázky a odpovědi

Proč mám chodit na seminář, když písmo mohu studovat i sám?

48 Proč seminář?

Sedm proroků hovoří o požehnáních semináře.

50 Seminář v džunglích Ekvádoru

Joshua J. Perkey

Jak seminář poskytl mladým lidem svědectví, znalost a víru v nové odbočce tvořené převážně nově obrácenými.

52 Co následuje po semináři?

David A. Edwards

Zde je vaše pozvánka do institutu.

53 Řádka za řádkou:**2. Timoteovi 3:16–17****54 Nehavarujte**

Adam C. Olson

S trochou péče a přípravy nyní se lze vyhnout pozdějším velkým potížím.

57 Plakát: Ponoř se do písem**58 Pojdme si popovídat**

Hilary Watkins Lemonová

Josie byla smutná kvůli tomu, co se stalo ve škole, ale když si o tom s maminkou promluvila, hned jí bylo lépe.

61 On zlomil pouta smrti

Starší Patrick Kearon

Spasitel zemřel a byl vzkříšen, abychom mohli znovu žít s Nebeským Otcem a se svou rodinou.

62 Přineste si Primárky domů:

Ježíš Kristus mě učí rozhodovat se správně

64 Píseň: Mým příkladem je Pán Ježíš

Janice Kapp Perry

66 Sestry podle jména a víry

Heather Wrigleyová

Sestry v Rumunsku vyprávějí, jak posilují svou víru.

68 Zvláštní svědek: Co mohu dělat, abych následoval plán, který má pro mě Nebeský Otec?

Starší Richard G. Scott

69 Má měřítka evangelia**70 Pro malé děti****81 Postavy z Knihy Mormonovy**

Oficiální mezinárodní časopis Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

První předsednictvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kvorum Dvanácti apoštolů: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Šéfredaktor: Paul B. Pieper

Poradci: Keith R. Richards, Christoffel Golden Jr., Per G. Malm

Výkonný ředitel: David L. Frischknecht

Ředitel redakce: Vincent A. Vaughn

Výtvarný redaktor: Allan R. Loyborg

Výkonný redaktor: R. Val Johnson

Asistenti výkonného redaktora: Jenifer L.

Greenwoodová, Adam C. Olson

Zástupce výkonného redaktora: Susan Barrettová, Ryan Carr

Redakce: Brittany Beattieová, David A. Edwards, Matthew D. Flittton, LaRene Porter Gauntová, Carrie Kastenová, Jennifer Maddyová, Lia McClanahanová, Melissa Merrillová, Michael R. Morris, Sally J. Odekirková, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinboroughová, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdsonová, Melissa Zentenoová

Výkonný ředitel pro grafickou úpravu: J. Scott Knudsen

Ředitel pro grafickou úpravu: Scott Van Kampen

Vedoucí výroby časopisu: Jane Ann Petersová

Vedoucí designéři: C. Kimball Bott, Colleen Hinckleyová,

Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Grafická úprava a výroba: Collette Nebeker Auneová, Connie Bowthorpe Bridgeová, Howard G. Brown, Julie Burdettová, Bryan W. Gygi, Kathleen Howardová, Denise Kirbyová, Ginny J. Nilsonová, Gayle Tate Raffertyová

Příprava tisku: Jeff L. Martin

Ředitel pro tisk: Craig K. Sedgwick

Ředitel pro distribuci: Uvan Larsen

Překlad: Martin Prachář

Distribuce:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny adresy vyřizuje oddělení Customer Service

Bezplatná linka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Web: store.lds.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte online na adresu liahona.lds.org; poštou na adresu: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; nebo na e-mail: liahona@ldschurch.org.

Liahona (název pochází z Knihy Mormonovy a znamená „kompas“ nebo „ukazatel“) je vydávána albánsky, arménsky, bislamsky, bulharsky, kambodžsky, cebuánsky, čínsky, chorvatsky, česky, dánsky, holandsky, anglicky, estonsky, fidžijsky, finsky, francouzsky, německy, řecky, haitsky, maďarsky, islandsky, indonésy, italsky, japonsky, kiribatsky, korejsky, lotyšsky, litevsky, malgašsky, maršálsky, mongolsky, norský, polsky, portugalsky, rumunsky, rusky, samoánsky, slovincky, španělsky, švédsky, tagalsky, tahitsky, thajsky, tonžsky, ukrajinsky, urdsky a vietnamsky. (Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena. Vytisknuto ve Spojených státech amerických.

Text a obrazový materiál v Liahoně může být kopírován pro příležitostně neobchodní použití v Církvi nebo v rodině. Obrazový materiál nesmí být kopírován, pokud řádek s údaji o autorovi kopírování zakazuje. S případnými dotazy ohledně copyrightu se obračete na Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2012, Vol. 20 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Czech (ISSN 1085-4258) is published four times a year

(April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00

per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice

required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included.

Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help

line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post

Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

PRO DOSPĚLÉ

Několik článků v tomto vydání učí a svědčí o Spasiteli. Získejte o Něm více informací na stránkách JesusChrist.lds.org.

PRO MLÁDEŽ

Několik článků v tomto vydání hovoří o požehnáních semináře (viz strany 20–25 a 46–53). Chcete-li vědět více, navštivte stránky seminary.lds.org.

PRO DĚTI

Pokud si chcete poslechnout píseň „Mým příkladem je Pán Ježíš“ (viz strany 64–65), navštivte stránky liahona.lds.org.

TÉMATY V TOMTO ČÍSLE

Číslo udávájí stránku, na které článek začíná.

církevní povolání, 26, 30

generální konference, 8

inspirace, 39, 40

institut, 52

Ježíš Kristus, 4, 10, 12, 61, 64, 70

Kniha Mormonova, 38

kommunikace, 34, 58

měřítka, 69

milost, 10, 12

misionářská práce, 42

modlitba, 41

naděje, 80

píseň, 26, 64

poslušnost, 54

příprava, 54

radý sboru, 30

rodina, 34, 42, 58, 66

seminář, 20, 46, 48, 50

studium písem, 53, 57, 68

Usmíření, 4, 12, 61, 62, 80

Vzkříšení, 4, 61, 62, 70

VE SVĚM JAZYCE

Liahona a další církevní materiály jsou dostupné v mnoha jazycích na stránkách languages.lds.org.

President
Thomas S. Monson

On vstal z mrtvých

SVĚDECTVÍ PROROKA

Jak prohlásil president Thomas S. Monson, „křesťanství hlasem polnice provolává“, že Ježíš Nazaretský vstal z mrtvých. „Skutečnost Vzkříšení přináší jedinci i všem lidem pokoj, jenž převyšuje chápání.“ (Viz Filipenským 4:7.)¹

V následujících výňatcích ze svých proslavů president Monson vydává svědectví o Spasitelově Vzkříšení, hovoří o své vděčnosti za Vzkříšení a prohlašuje, že všechny děti Otce, které kdy přišly na zemi, budou opět žít – a to díky tomu, že Syn překonal smrt.

Život přesahující smrtelnost

„Jsem přesvědčen o tom, že nikdo z nás nedokáže pochopit plný význam toho, co pro nás Kristus v Getsemanech vykonal, ale jsem každý den svého života vděčný za Jeho smírnou oběť za nás.

V oné poslední chvíli mohl uhnout. On to však neudělal. Sestoupil pod všechny věci, aby všechny věci mohl spasit. Tím nám dal život přesahující tuto smrtelnou existenci. Vykoupil nás z Pádu Adamova.

Jsem Mu z hloubi duše vděčný. Učil nás, jak máme žít. Učil nás, jak máme zemřít. Zajistil naše spasení.“²

Temnotu smrti lze rozehnat

„V určitých situacích, jako je velké utrpení a těžká nemoc, přichází smrt jako milosrdný anděl. Většinou ji ale chápeme jako nepřítel lidského štěstí.

Temnotu smrti lze vždy rozehnat světlem zjevené pravdy. Já jsem vzkříšení i život,“ řekl Mistr. „Kdo věří ve

mne, byť pak i umřel, živ bude. A každý, kdož jest živ, a věří ve mne, neumřeť na věky.“³

Toto opakované ujištění – ano, dokonce svaté potvrzení – o životě po smrti, může poskytnout pokoj, který slíbil Spasitel, když své učedníky ujišťoval: „Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermuť se srdce vaše, ani strachuj.“³

„Není ho tuto“

„Náš Spasitel obživil. Nastala ta nejslavnější událost, která ze všech událostí lidské historie utěší a uklidní nejvíce – vítězství nad smrtí. Bolest a agónie prožitá v Getsemanech a na Kalvárii byla smazána. Spasení lidstva bylo zajištěno. Pád Adamův byl napraven.

Prázdňý hrob onoho prvního velikonočního rána přinesl odpověď na Jobovu otázku: „Když umře člověk, zdalíž zase [oživne]?“ Všem, kteří jsou v dosahu mého hlasu, říkám, že když člověk umře, bude zase žít. Víme to, neboť máme světlo zjevené pravdy. ...

Milovaní bratři a sestry, ve chvíli svého nejhlubšího žalu můžeme najít nesmírný pokoj ve slovech anděla z onoho prvního velikonočního rána: „Není ho tuto; ale vstal jest.“⁴

Všichni budeme znovu žít

„Smějeme se, pláčeme, pracujeme, hrajeme si, máme rádi, žijeme. A potom zemřeme. ...

A mrtvými bychom zůstali, kdyby nebylo jednoho Muže a Jeho posláním, a to Ježíše Nazaretského. ...

Z celého srdce a vroucnosti své duše pozvedám hlas ve svědectví jako zvláštní svědek a prohlašuji, že Bůh žije. Ježíš je Jeho Syn, Jednorozený Otce v těle. Je naším Vykupitelem, je naším Prostředníkem u Otce. To On zemřel na kříži, aby usmířil naše hříchy. Stal se prvotinami vzkříšení. Protože zemřel, všichni budou opět žít.“⁵

Osobní svědectví

„Osobně vám dosvědčuji, že smrt byla poražena a že vítězství nad hrobem bylo dosaženo. Kéž tato slova, která On, který je naplnil, učinil posvátnými, se stanou pro všechny skutečnou znalostí. Mějte je na paměti. Opatrujte je. Ctěte je. *On vstal z mrtvých.*“⁶ ■

ODKAZY

1. „Vstaltě jest“, *Liahona*, duben 2003, 27.
2. „Na rozloučenou“, *Lianoha*, květen 2011, 114.
3. „Nyní jest čas“, *Liahona*, leden 2002, 68; viz také Jan 11:25–26; 14:27.
4. „Je vzkříšený!“, *Liahona*, květen 2010, 87; viz také Job 14:14; Matouš 28:6.
5. „Já vím, že žije Spasitel“, *Liahona*, květen 2007, 22.
6. *Liahona*, duben 2003, 7.

NÁMĚTY PRO VÝUKU Z TOHOTO POSELSTVÍ

Až se podělíte o citáty z poselství presidenta Monsona, zaměřte se na svědectví, které vydává o pravém významu Velikonoc. Členům rodiny byste mohli položit tuto otázku: „Jaký má pro vás význam to, že žijící prorok o těchto pravdách dnes vydává svědectví? Jak je můžete uplatňovat ve svém životě?“ Mohli byste přidat vlastní svědectví.

Znovu ho uvidím

Morgan Webeckeová

Díky tatínkovi jsme jako děti měly pocit, že jsme výjimečné. Měl nás velice rád a snadno nám odpouštěl. Ze všech sil dbal na to, abychom byli šťastní, a bylo zřejmé, že pro nás chce jen to nejlepší. Měla jsem ho moc ráda.

Když jsem byla v šesté třídě, tatínek zemřel při automobilové nehodě. Mou rodinu i mě to naprosto zničilo. V naší rodině vznikla velká díra. Tatínek byl ten, o koho jsem se opírala, byl tím, ke komu jsem chodila, když jsem měla problémy. Místo toho, abych vyhledala pomoc, jsem dovolila, aby ve mně zůstaly hněv a bolest. Nakonec jsem došla k závěru, že za to mohl Bůh. Přestala jsem číst písmo a modlit se. Na shromáždění jsem chodila jenom proto, že to chtěla maminka. Snažila jsem se být od Nebeského Otce co nejdále.

Potom jsem poprvé jela na tábor Mladých žen. Líbilo se mi být s novými kamarádkami, ale stále jsem nečetla písmo. Poslední večer jsme měli svědecké shromáždění. Pocítila jsem něco, co už dlouho ne: Ducha. Obdivovala jsem dívky, které se postavily a vydaly svědectví, ale sama jsem zůstala sedět, protože jsem si myslela, že já žádné svědectví nemám. Náhle jsem pocítila, že musím vstát. Nadechla jsem se a přemýšlela, co mám vlastně říct. Tak jsem řekla, že jsem ráda, že můžu být na táboře Mladých žen. Potom jsem se slyšela, jak říkám, že vím, že Ježíš Kristus za mě zemřel a že Nebeský Otec mě má rád a že Církev je pravdivá.

Naplnil mě pozoruhodný klid. Díky tomuto zážitku mohu říci, že skrze Spasitelovo Usmíření a Vzkříšení znovu uvidím svého tatínka.

DĚTI

On žije!

President Monson učí, že Ježíš Kristus zemřel a vstal z mrtvých, a proto i my všichni budeme žít znovu. Podívejte se na obrázky níže. Napište do jednotlivých čtverečků čísla podle pořadí, v jakém se tyto události přihodily.

Protože Ježíš Kristus žije, mohou spolu žít navždy i rodiny. Do rámečku dole nakreslete obrázek své rodiny.

S modlitbou si prostudujte tento materiál, a jak to bude vhodné, diskutujte o něm se sestrami, které navštěvujete. Použijte uvedené otázky, abyste díky nim tyto sestry posílily a aby se Pomocné sdružení stalo aktivní součástí vašeho života.

Milujte, bděte a posilujte

Navštěvující učitelky slouží jednomu po druhém, stejně jako Spasitel (viz 3. Nefi 11:15). Zda jsme jako navštěvující učitelky ve své službě úspěšné, poznáme, pokud naše sestry mohou říci: (1) moje navštěvující učitelka mi pomáhá, abych duchovně rostla; (2) vím, že moje navštěvující učitelka se o mě a moji rodinu pečlivě stará; a (3) pokud mám problém, vím, že moje navštěvující učitelka začne jednat, aniž by čekala, až ji o to požádám.¹

Jak můžeme jako navštěvující učitelky mít rády nějakou sestru, bdít nad ní a posilovat ji? V 7. kapitole příručky *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* se nachází následujících devět námětů, jejichž cílem je pomoci navštěvujícím učitelkám, aby svým sestrám sloužily:

- Denně se za ni i za její rodinu modlete.
- Usilujte o inspiraci, abyste mohly ji i její rodinu poznat.
- Pravidelně ji navštěvujte, abyste zjistily, jak se jí daří, a abyste ji utěšily a posílily.
- Zůstaňte s ní v neustálém kontaktu prostřednictvím návštěv, telefonátů, dopisů, e-mailů, textových zpráv a jednoduchých laskavých skutků.
- Pozdravte se s ní na církevních shromážděních.
- Pomozte jí, když se ocitne ve stavu nouze, onemocní nebo něco naléhavě potřebuje.
- Učte ji evangeliu z písem a z poselství navštěvujících učitelek.

- Inspirujte ji svým dobrým příkladem.
- Podejte vedoucí Pomocného sdružení zprávu o tom, co jste pro sestru udělaly a jak na tom duchovně i časně je.

Z písem

Lukáš 10:38–39; 3. Nefi 11:23–26; 27:21

ODKAZY

1. Viz Julie B. Becková: „Co bych si přála, aby mé vnučky věděly o Pomocném sdružení - a také moji vnuci“, *Liahona*, listopad 2011, 109.
2. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 112.
3. *Daughters in My Kingdom*, 119–120.
4. Brigham Young, „Remarks,“ *Deseret News*, Oct. 15, 1856, 252.
5. Viz *Daughters in My Kingdom*, 36–37.

Co mohu dělat?

1. Jak poznám, co mé sestry potřebují?
2. Jak mé sestry poznají, že mi na nich skutečně záleží?

Víra, rodina, služba

Z naší historie

„Navštěvující učení se pro ženy Svatých posledních dnů po celém světě stalo prostředkem k tomu, jak milovat, vyživovat a sloužit – jak, podle slov Josepha Smitha, „jednat podle těchto náklonností, které [vám] Bůh zasadil do srdce.“²

Jedna nedávno ovdovělá sestra řekla o svých navštěvujících učitelkách: „Naslouchaly mi. Utěšovaly mě. Plakaly se mnou. A objaly mě. ... Pomohly mi z hlubokého zoufalství a sklíčenosti v několika prvních měsících osamělosti.“³

Pomáhat s časnými úkoly je také forma služby. Na generální konferenci v říjnu 1856 prezident Brigham Young oznámil, že pionýři s ručními vozíky uvázli 430–590 km daleko v hlubokém sněhu. Povolal Svaté posledních dnů ze Salt Lake City, aby je jeli zachránit a „postarali se přesně o ty věci, které nazýváme časnými.“⁴

Lucy Meserve Smithová zaznamenala, že ženy si přímo na místě sundaly své teplé spodničky a punčochy a naskládaly je na vozy posílané k mrznoucím pionýrům. Potom shromáždily věci na spaní a oblečení pro ty, kteří nakonec přijdou s tím málem, co jim zůstalo. Když skupina s ručními vozíky přijela, byla budova ve městě „naložena pro ně určenými zásobami.“⁵

Zápisník z dubnové konference

„Co jsem já, Pán, pravil, pravil jsem ..., ať ... mým vlastním hlasem nebo hlasem služebníků svých, to je totéž.“ (NaS 1:38.)

Získejme z generální konference ještě víc

Michael Barber a David March

Oddělení studijních osnov

Když na konci posledního zasedání generální konference řekneme „amen“, duchovní hostina tím končit nemusí. Může pokračovat, když studujeme a uplatňujeme to, čemu jsme se na konferenci naučili. Proroci nás již mnoho let povzbuzují k tomu, abychom to právě tak dělali. Například v roce 1946 vybídl president Harold B. Lee (1899–1973) členy, aby si z konferenčních proslavů „učinili průvodce, který během následujících šesti měsíců povede jejich kroky i jejich slova“.

Vysvětlil: „Toto jsou důležité věci, které Pán dnes považuje za vhodné zjevit svému lidu.“¹

V roce 1988 zopakoval president Ezra Taft Benson (1899–1994) tutéž radu, když řekl: „V příštích šesti

měsících má vaše konferenční vydání časopisu *Liahona* ležet vedle vašich standardních děl, a máte ho často číst.“²

V závěru generální konference v říjnu 2008 president Thomas S. Monson zdůraznil, jak je důležité studovat konferenční proslavy. Řekl: „Kéž dlouho pamatujeme na to, co jsme si na této generální konferenci vyslechli. Poselství, která zde byla pronesena, budou příští měsíc otištěna v časopisech *Ensign* a *Liahona*. Vybízím vás, abyste je studovali a přemítali o jejich učení.“³

Co můžete při studování konferenčních proslavů a přemítáním nad nimi udělat pro to, aby měly větší

ZAPIŠTE SI TO A UVAŽUJTE O TOM

Mezi tím vším, čemu naslou-

cháme, může být věta nebo odstavec, které nás okamžitě zaujmou a získají si naši pozornost. Pokud k tomu dojde, doufám, že si je zapišeme a budeme o nich uvažovat tak dlouho, dokud si nevychutnáme hloubku jejich smyslu a neučiníme je součástí svého života.“

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), „An Humble and a Contrite Heart,” Liahona, Jan. 2001, 103.

význam pro váš život? Zde je několik návrhů, které vám pomohou připravit se na inspirovaná slova, přijímat je a jednat podle nich:

Připravte se na obdržení inspirace. Ať už konferenční proslovy sledujete, posloucháte nebo čtete, musíte srdce i mysl otevřít božské inspiraci. Starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů učil, že bez ohledu na to, jak efektivně řečník učí, „obsah poselství a svědectví Ducha Svatého proniká do srdce pouze tehdy, jestliže mu příjemce vstup dovolí“. Vysvětlil, že přijímání inspirace „vyžaduje duchovní, duševní a fyzické úsilí, a ne jen pasivní přijímání“.⁴

Následující náměty vám pomohou připravit se na to, abyste mohli být učení Duchem:

1. Vyčleňte si čas a vytvořte si ničím nerušené prostředí, kde budete moci přijímat duchovní vnuknutí.
2. Prostřednictvím modlitby žádejte o božské vedení.
3. Sepište si seznam otázek, na které hledáte odpovědi, nebo seznam toho, co vám dělá starosti.

Porozumějte těmto poselstvím. Žijící proroci a apoštolové učí, objasňují, nabádají, varují a svědčí. Podrobné zkoumání jejich proslovů vám pomůže lépe pochopit jejich poselství. Zde jsou některé efektivní studijní metody:

- **Pokládejte otázky.** Například: Co si Pán přeje, abych se naučil z tohoto poselství? Jak tento proslov rozšiřuje mé pochopení nějaké zásady evangelia nebo verše z písma? Které příběhy dokreslují zásady evangelia a čemu se z nich mohou naučit?
  - **Napište si osnovu.** Zaměřte se na to, jakou osnovu ve svém proslovu mohl řečník použít. Rozdělte si proslov na jednotlivé části a ke každé si napište shrnutí, které vysvětluje hlavní myšlenku.

- **Vyhledejte různé prvky proslovu.** Všimněte si takových věcí, jako jsou nauky, verše, příběhy, varování, seznamy, svědectví, výzvy ke skutkům a požehnání plynoucí z dodržování rad.
- **Prostudujte si proslov vícekrát.** Pravdy evangelia je nezbytné studovat vícekrát, abychom plně pochopili jejich smysl a význam. Pokaždé, když studujete, poznamenejte si nové pochopení, které jste získali.

Jedněte podle toho, čemu jste se naučili.

Pokud budete proslovy studovat s modlitbou, zjistíte, jak můžete tato poselství uplatňovat v životě. Pomocí otázek typu „Jak mám podle Pána naložit s tím, čemu se učím?“ nebo „Jak mi to, čemu jsem se naučil, může pomoci v rodině, v práci nebo v církevním povolání?“ můžete poznat, jak provést smysluplné změny. Zapište si své dojmy, abyste je nezapomněli. Když to uděláte, budete inspirováni, abyste žili podle těchto učení, a obdržíte slíbená požehnání.

Generální konference je doba, během níž vám Pán prostřednictvím svých služebníků sděluje Svou vůli. President Spencer W. Kimball (1895–1985) o konferenčních proslovech učil: „Žádný text nebo kniha mimo standardní díla Církve by by neměly na policích vaší knihovničky zaujímat tak významné místo – ne pro jejich dokonalý styl jazyka nebo výmluvné vyjadřování, ale pro myšlenky, jež nám ukazují cestu k věčnému životu.“⁵ ■

ODKAZY

1. Harold B. Lee, Conference Report, Apr. 1946, 68.
2. Ezra Taft Benson, „Come unto Christ, and Be Perfected in Him,” *Ensign*, May 1988, 84.
3. Thomas S. Monson, „Než se sejdeme zas“, *Liahona*, listopad 2008, 106.
4. David A. Bednar, „Seek Learning by Faith,” *Liahona*, Sept. 2007, 17, 20.
5. Spencer W. Kimball, *In the World but Not of It*, Brigham Young University Speeches of the Year (May 14, 1968), 3.

Proslovy z generální konference najdete v psané i zvukové podobě na internetových stránkách konference.lds.org.

ÚŽASNÁ milost

Kristen Nicole Cardonová

Na milost Kristovu se spoléhám každý den.

V SÍLE PÁNĚ

„Když se s vírou v Pána Ježíše Krista a s poslušností Jeho evangelia krok za krokem zdokonalujeme, když prosíme o sílu a zdokonalujeme svůj postoj a touhy, zjistíme, že jsme se úspěšně ocitli ve stádu Dobrého Pastýře. K tomu je zapotřebí kázeň, průprava, námaha a síla. Ale jak řekl apoštol Pavel: ‚Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje.‘ (Filipenským 4:13.)“

President Howard W. Hunter (1907–1995), „Developing Spirituality“, *Ensign*, May 1979, 26.

Na církevních shromážděních nemluvíme moc často o milosti,“ řekl mi učitel náboženství na Univerzitě Brigham Younga, „ale jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů v milost *opravdu* věříme.“

Skutečně jsem si nedokázala vzpomenout na žádnou lekci z Mladých žen nebo z Nedělní školy na téma milost, ale v duchu jsem zavzpomínala na pěvecký sbor na střední škole, kde jsme zpívali píseň „Úžasná milost“.

Úžasná milost! (Jak sladce tato slova zní!)

Jež spasila i takového nešťastníka, jako jsem já!

Byl jsem ztracen, ale nyní jsem nalezen;

Byl jsem slepý, ale nyní již vidím.¹

„Milost je moc Boží plynoucí z Usmíření Ježíše Krista,“ vysvětlil mi učitel. „Rozdělují milost na čtyři části: moc vzkříšení, moc vykoupení, moc uzdravení a moc posílení.“ A začal mi vysvětlovat

jednotlivé moci, ale já jsem se v duchu znovu vrátila ke svým vzpomínkám.

S oním pěveckým sborem na střední škole jsme jednou jeli soutěžit na hudební festival do Kalifornie. Těsně před odjezdem jsem onemocněla, a kvůli bolesti v krku bych nebyla schopna zpívat se sborem na festivalu – nebo kdybych zpívala, zpívala bych špatně a bolelo by mě to. Poprosila jsem tatínka o kněžské požehnání a celý další den jsem se modlila o to, abych se uzdravila.

Možná jsem tehdy, když jsem zcela bez bolesti v krku na festivalu zpívala píseň „Úžasná milost“, úplně nerozuměla tomu, že zpívám právě o té moci, která mne den předtím uzdravila. Spasitelovo Usmíření mi onoho dne požehnal; Jeho milost byla zdrojem mého uzdravení.

„A on půjde, trpě bolesti a strasti a pokušení všeho druhu; a to se stane, aby se naplnilo slovo, jež praví, že na sebe vezme bolesti a nemoci lidu svého.“ (Alma 7:11.)

Po střední škole jsem se, podobně jako mnoho studentů prvního ročníku vysoké

školy, cítila zavalena předměty a také těžkostmi spojenými s tím, že jsem nebydlela doma, ale s pěti spolubydlicími.

A právě tehdy jsem se naučila chápat posilující a uschopňující moc Kristovy milosti. Celé dny jsem sice pracovala a studovala, ale spoléhala jsem se na každodenní modlitby, v nichž jsem prosila Nebeského Otce o schopnost zvládnout to, co bylo potřeba. Jak školní rok plynul, s radostí jsem zjistila, že díky posilující a uschopňující moci Kristova Usmíření jsem dokázala vše zvládat nejen dobře, ale i bez obtíží.

*„Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje.“
(Filipenským 4:13.)*

I když jsem dosud nezažila další dvě hlediska Jeho milosti – vzkříšení a plnost vykoupení – přesto se každý den spoléhám na Usmíření Ježíše Krista. Milost, moc Boží plynoucí z Usmíření Kristova, mě uzdravila a posilovala. Když se snažím dodržovat Boží přikázání a držet se Jeho vůle, získávám nebeskou pomoc, která dalece přesahuje mé vlastní schopnosti.

„Milostí jsme spaseni po všem, co my můžeme učiniti.“ (2. Nefi 25:23.) ■

ODKAZ

1. John Newton, „Amazing Grace“, *Olney Hymns* (1779), č. 41.

JAK PÁNOVA MILOST OVLIVŇUJE NÁŠ ŽIVOT?

Starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů pomáhá odpovědět na tuto otázku v článku „Usmíření a putování smrtelností“, který se nachází v tomto čísle na straně 12:

- „Pán si přeje, aby v nás skrze své Usmíření a moc Ducha Svatého žil – aby nás nejen vedl, ale také aby nám dodával sílu a moc.“
- „Naše síla vůle, osobní odhodlání a motivace, efektivní plánování a stanovování cílů – to vše je nutné, ale nakonec nedostatečné k tomu, abychom tímto putováním ve smrtelnosti prošli vítězně. Vskutku se musíme naučit spoléhat na ‚zásluhy a milosrdenství a milost Svatého Mesiáše‘. (2. Nefi 2:8.)“
- „Uschopňující moc Usmíření nás posiluje v tom, abychom konali, abychom byli dobří a sloužili nad rámec osobních přání a přirozených schopností.“

Zvažte možnost zapsat si do deníku situace, kdy jste pocítili, že vás Pánova milost uzdravila, posílila nebo že vám pomohla, a podělte se o to se svou rodinou.

Starší
David A. Bednar

Kvorum Dvanácti
apoštolů

Konečný cíl Spasitelova evangelia výstižně shrnul president David O. McKay (1873–1970): „Účelem evangelia je ... ze špatných lidí učinit dobré a z dobrých lidí ještě lepší, a změnit lidskou přirozenost.“¹ Cílem putování smrtelností je tudíž činit pokrok a stát se ze špatného dobrým a lepším a prožít mocnou změnu srdce – dosáhnout toho, aby naše padlá

Usmíření

A PUTOVÁNÍ SMRTELNOSTÍ

*Uschopňující moc
Usmíření nás posiluje
k tomu, abychom
konali, abychom
byli dobří a sloužili
nad rámec osobních
přání a přirozených
schopností.*

přirozenost byla proměněna. (Viz Mosiáš 5:2.)

Zatímco putujeme po této stezce od špatného k dobrému a k lepšímu a snažíme se mít změněné srdce, Kniha Mormonova nám slouží jako příručka pokynů. Král Beniamin učí o tomto putování smrtelností a o tom, jakou roli má Usmíření v tom, aby nás úspěšně provedlo po této cestě: „Neboť přirozený člověk je nepřitelem Boha a byl jím od pádu Adamova a bude na věky věků, ledaže se poddá nutkáním Svátého Ducha a odloží přirozeného člověka a stane se svatým skrze usmíření Krista Pána.“ (Mosiáš 3:19; zvýraznění přidáno.)

Rád bych, abyste věnovali pozornost dvěma konkrétním slovním spojením. První zní – „odloží přirozeného člověka“. Cesta od špatného k dobrému je proces, kterým v nitru každého z nás odkládáme přirozeného muže či přirozenou ženu. Ve smrtelnosti jsme všichni pokoušeni tím, co je tělesné. Samotné prvky, z nichž bylo naše tělo stvořeno, jsou svou přirozeností padlé a navždy podrobené vlivu hříchu, zkaženosti a smrti. „Skrze usmíření Krista“ ale můžeme posilovat svou schopnost překonávat touhy těla a pokušení. Když děláme chyby tím, že

hřešíme, můžeme činit pokání a stát se čistými skrze vykupující moc plynoucí z Usmíření Ježíše Krista.

Druhé slovní spojení zní – „stane se svatým“. Tato slova popisují pokračování a druhou etapu životního putování, aby se z „dobrých lidí stali lepší“, neboli jinými slovy, abychom se stali více podobni svatým. Tato druhá část putování, tento proces, díky němuž se z dobrých lidí stávají lepší, je tématem, které dostatečně často nestudujeme ani o něm dostatečně neučíme a ani mu náležitě nerozumíme.

Mám dojem, že mnozí členové Církve jsou mnohem lépe obeznámeni s povahou vykupující a očišťující moci plynoucí z Usmíření než s mocí posilující a uschopňující. Je jedna věc vědět, že Ježíš Kristus přišel na zem, aby za nás *zemřel* – toto je naprosto zásadní a základní součást nauky Kristovy. Je ale zapotřebí, abychom si také uvědomili, že Pán si přeje, aby v nás skrze své Usmíření a moc Ducha Svatého *žil* – aby nás nejen vedl, ale také aby nám dodával sílu a moc.

Většina z nás ví, že když uděláme něco špatně, potřebujeme ve svém životě pomoc s překonáváním důsledků hříchu. Spasitel tu cenu zaplatil a umožnil nám stát se skrze Jeho vykupující moc čistými. Většina z nás jasně chápe, že Usmíření je pro hříšníky. Nejsm si ale jist, zda víme a chápeme, že Usmíření je určeno také pro svaté – pro dobré muže a ženy, kteří jsou poslušní, způsobilí a zásadoví a kteří se snaží stát lepšími a sloužit věrněji. Možná se mylně domníváme, že změnu od dobrého k lepšímu a k tomu, abychom se stali svatými, musíme vykonat sami, jen vlastní vytrvalostí, vůlí a kázní, a pochopitelně s omezenými schopnostmi.

Spasitelovo evangelium nás neučí pouze tomu, že se máme ve svém životě vyvarovat toho špatného; evangelium nás ve své podstatě také učí, že máme činit dobro a stát se dobrými. A Usmíření nám pomáhá překonat to špatné a vyvarovat se ho a činit to dobré a stát se dobrými. Pomoc od Spasitele je dostupná během celého putování

smrtností – od špatného k dobrému a k lepšímu a k tomu, aby se proměnila samotná naše přirozenost.

Tím nechci říci, že vykupující moc a uschopňující moc plynoucí z Usmíření jsou dvě oddělené a nesouvisející věci. Jsou to naopak dvě stránky Usmíření, které jsou propojené a vzájemně se doplňují; obě musí fungovat během všech etap životní cesty. A z hlediska věčnosti je pro nás všechny důležité uvědomit si, že *oba* tyto zcela základní prvky putování smrtností – snaha odložit přirozeného člověka i snaha stát se svatým, překonávání toho špatného i stávání se dobrým – lze dosáhnout skrze moc Usmíření. Naše síla vůle, osobní odhodlání a motivace, efektivní plánování a stanovování cílů – to vše je nutné, ale nakonec nedostatečné, máme-li tímto putováním ve smrtnosti projít vítězně. Vskutku se musíme naučit spoléhat na „zásluhy a milosrdenství a milost Svatého Mesíáše“. (2. Nefi 2:8.)

Milost a uschopňující moc Usmíření

Ve slovníku Bible Dictionary se dovídáme, že slovo *milost* se v písmech často používá k popisu uschopňující moci:

„[*Milost* je] slovo, které se často vyskytuje v Novém zákoně, zvláště ve spisech Pavlových. Hlavní myšlenkou tohoto slova je *pomoc či síla z božského zdroje*, poskytnutá skrze štědré milosrdenství a lásku Ježíše Krista.

Milostí Pána Ježíše Krista, která je umožněna Jeho smírnou obětí, bude lidstvo vzkříšeno k nesmrtnosti a každý člověk obdrží z hrobu své tělo a bude žít nekonečným životem. *Podobně, prostřednictvím milosti Páně, může člověk, vírou v Usmíření skutečně Ježíšem Kristem a pokáním ze svých hříchů, obdržet sílu a pomoc ke konání dobrých skutků, které by jinak, pokud by byl odkázán jen na vlastní síly, nebyl schopen nikdy vykonat. Tato milost je uschopňující mocí, která mužům a ženám umožňuje obdržet věčný život a oslavení poté, co vynaložili své nejlepší úsilí.*“²

Milost je božská pomoc, kterou každý z nás naléhavě potřebuje, aby byl způsobilý pro celestiální království. Uschopňující moc Usmíření nás posiluje k tomu, abychom poznali, abychom byli dobří a sloužili nad rámec osobních přání a přirozených schopností.

Kdykoli během svého osobního studia písem narazím na slovo *milost*, často ho nahradím slovy „uschopňující moc“. Vezměte

toho, aby samotná naše přirozenost byla proměněna. V Knize Mormonově je hojnost příkladů učedníků a proroků, kteří během svého putování životem znali a chápali uschopňující moc Usmíření a byli skrze ni proměněni. Když postupně lépe porozumíme této posvátné moci, náš náhled na evangelium se velmi rozšíří a obohatí. A tento náhled nás úžasně promění.

Nefi se nemodlil o to, aby se okolnosti, v nichž se nacházel, změnil. Místo toho se modlil o sílu, aby tyto okolnosti změnil.

v úvahu například tento verš, který všichni dobře známe: „Víme, že milostí jsme spaseni po všem, co my můžeme učiniti.“ (2. Nefi 25:23.) Jsem přesvědčen o tom, že pokud pokaždé, když v písmech narazíme na slovo *milost* a nahradíme toto slovo spojením „uschopňující a posilující moc“, můžeme se toho o tomto životně důležitém aspektu Usmíření hodně dozvědět.

Příklady a poučení

Cílem putování smrtelností je změnit se ze špatného v dobrého a v lepšího a dosáhnout

Nefi je jedním příkladem toho, kdo znal a chápal tuto Spasitelovu uschopňující moc a spoléhal se na ni. Vzpomeňte si na to, jak se Lehiovi synové vrátili do Jeruzaléma, aby do své věci zapojili i Izmaela a jeho rodinu. Laman a ostatní, kteří s Nefim putovali z Jeruzaléma zpátky do pustiny, se vzbouřili a Nefi nabádal své bratří, aby měli víru v Pána. A právě v tomto okamžiku jejich putování Nefiovi bratři svázali Nefiho provazy a zamýšleli ho zničit. Všimněte si prosím Nefiovy modlitby: „Ó Pane, podle mé víry, kterou v tebe mám, kéž bys mne vysvobodil z rukou mých bratří; ano, dokonce *mi dej sílu, abych mohl přetřhnouti tyto provazy, kterými jsem svázán.*“ (1. Nefi 7:17; zvýraznění přidáno.)

Víte, o co bych se pravděpodobně modlil já, kdyby moji bratří svázali mě? „Dostaň mě prosím z této situace hned **TEĎ!**“ Je pro mě zvláště zajímavé to, že Nefi se nemodlil o to, aby se okolnosti, v nichž se nacházel, změnil. Místo toho se modlil o sílu, aby mohl tyto okolnosti změnit. A věřím, že se právě takto modlil proto, že znal a chápal uschopňující moc Usmíření, a tuto moc již dříve zažil.

Nemyslím si, že provazy, kterými byl Nefi spoután, mu zkrátka zázračně spadly z rukou a zápěstí. Spíše se domnívám, že byl požehnan vytrvalostí a osobní silou, která přesahovala jeho přirozené schopnosti, a že pak „v síle Páně“ (Mosiáš 9:17) zápolil s provazy, kroutil s nimi a škubal s nimi, až byl nakonec a doslova schopen tato pouta uvolnit.

Ponaučení, které si každý z nás z této příhody může vzít, je jasné a zřejmé. Když se vy i já naučíme chápat a používat uschopňující moc Usmíření v osobním životě, budeme se modlit a usilovat o sílu, abychom dokázali změnit své okolnosti, a ne o to, aby se okolnosti, v nichž se nacházíme, změnily. Staneme se těmi, kteří působí, ne těmi, na které je působeno. (Viz 2. Nefi 2:14.)

Zamyslete se nad příkladem z Knihy Mormonovy, kdy Almu a jeho lid pronásledoval Amulon. K těmto dobrým lidem v jejich strastech přišel hlas Páně a prohlásil:

„Také ulehčím břemena, jež jsou vložena na vaše ramena, takže je ani nebudete na bedrech svých pociťovati. ...

A nyní, stalo se, že břemena, jež byla vložena na Almu a jeho bratří, byla učiněna lehkými; ano, *Pán je posílil*, takže snášeli svá břemena lehce a podrobovali se radostně a s trpělivostí veškeré vůli Páně.“ (Mosiáš 24:14–15; zvýraznění přidáno.)

Co se změnilo v tomto příkladu? Nezměnila se břemena; tito lidé nebyli okamžitě zbaveni problémů a těžkostí spojených s pronásledováním. Ale Alma a jeho následovníci byli posíleni, a díky větším schopnostem

a síle byla břemena, která nesli, lehčí. Tito dobří lidé získali díky Usmíření moc *působit* jako ti, kteří jednají, a *zapůsobit* na okolnosti, v nichž se nacházeli. A „v síle Páně“ byli Alma a jeho lid odvedeni do bezpečí do země Zarahemla.

Možná se oprávněně ptáte: „V čem je tato příhoda s Almou a jeho lidem příkladem uschopňující moci Usmíření?“ Odpověď se

nachází v porovnání veršů Mosiáš 3:19 a Mosiáš 24:15.

„A odloží přirozeného člověka a stane se svatým skrze usmíření Krista Pána a *stane se jako dítě, poddajným, mírným, pokorným, trpělivým, plným lásky, ochotným podrobiti se všemu, co Pán* považuje za vhodné na něj vložiti, stejně jako se dítě podrobuje otci svému.“ (Mosiáš 3:19; zvýraznění přidáno.)

Zatímco putujeme dál smrtelností, od toho špatného k dobrému a k lepšímu, zatímco odkládáme přirozeného muže či ženu v každém z nás a zatímco se snažíme stát svatými

K Almovi a k těmto dobrým lidem v jejich strastech přišel hlas Páně a prohlásil: „Také ulehčím břemena, jež jsou vložena na vaše ramena, takže je ani nebudete na bedrech svých pociťovati.“

a dosáhnout toho, aby samotná naše přirozenost byla proměněna, vlastnosti popsané v tomto verši mají čím dál tím víc popisovat typ člověka, kterým se vy i já stáváme. Staneme se více takovými jako dítě, poddajnějšími, trpělivějšími a ochotnějšími se podrobit.

Nyní porovnejte tyto vlastnosti uvedené v Mosiášovi 3:19 s vlastnostmi, kterými byl popisován Alma a jeho lid: „A *podrobovali* se radostně a s *trpělivostí veškeré vůli Páně*.“ (Mosiáš 24:15; zvýraznění přidáno.)

Podle mého názoru jsou podobnosti mezi vlastnostmi popisovanými v těchto verších pozoruhodné a jsou známkou toho, že Almovi dobří lidé se stávali lidmi ještě lepšími díky uschopňující moci Usmíření Krista Pána.

Vzpomeňte si na příběh o Almovi a Amulekovi, o němž se píše v Almovi 14. V tomto případě bylo mnoho Svatých usmrceno ohněm a tito dva služebníci Páně byli uvrženi do vězení a byli biti. Zamyslete se nad prosbou, kterou Alma vznesl v modlitbě ve vězení: „Ó Pane, *dej nám sílu* podle víry naší, jež je v Kristu, dokonce až k vysvobození našemu.“ (Alma 14:26; zvýraznění přidáno.)

Zde opět vidíme, jak se v této žádosti odráželo Almovo porozumění uschopňující moci Usmíření a jeho důvěra v tuto moc. A všimněte si výsledku této modlitby:

„A [Alma a Amulek] přetrhali provazy, kterými byli svázáni; a když to lidé viděli, počali prchat, neboť na ně přišel strach ze zničení. ...

A Alma a Amulek vyšli z vězení a nebylo jim ublíženo; neboť *Pán jim udělil moc* podle víry jejich, jež byla v Kristu.“ (Alma 14:26, 28; zvýraznění přidáno.)

Znovu zde na příkladu dobrých lidí, kteří zápasí se zlem a snaží se stát ještě lepšími a efektivněji sloužit „v síle Páně“, vidíme onu uschopňující moc.

Další příklad z Knihy Mormonovy je poučný. V Almovi 31 Alma vede misi, aby napravil odpadlé Zoramity, kteří si postavili Rameumptom a

na něm pronášeli předem stanovenou a pyšnou modlitbu.

Všimněte si prosby o sílu v Almově osobní modlitbě: „Ó Pane, dej, *ať mám sílu*, abych s trpělivostí snášel tyto strasti, které na mne přijdou pro nepravost tohoto lidu.“ (Alma 31:31; zvýraznění přidáno.)

Alma se také modlí o to, aby i jeho misionářští společníci získali podobné požehnání: „Dej prosím, *ať mají sílu*, aby mohli snášeti strasti své, jež na ně přijdou pro nepravosti tohoto lidu.“ (Alma 31:33; zvýraznění přidáno.)

Alma se nemodlil o to, aby byl zbaven strastí. Věděl, že je zmocněncem Pána, a modlil se o moc působit na svou situaci a ovlivňovat ji.

Hlavní myšlenka tohoto příkladu je obsažena v posledním verši Almy 31: „[Pán] jim dal sílu, aby netrpěli žádným druhem strastí, *leđa tím, který byl pohlcen v radosti z Krista*.“ Nyní, tak se stalo podle modlitby Almovy; a to proto, že se modlil s vírou.“ (Verš 38; zvýraznění přidáno.)

Strasti jim odňaty nebyly. Alma a jeho společníci byli ale posíleni a požehnáni skrze uschopňující moc plynoucí z Usmíření, aby „netrpěli žádným druhem strastí, leđa tím, který byl pohlcen v radosti z Krista“. Jak úžasné požehnání! A jak velké ponaučení pro každého z nás!

Příklady této uschopňující moci nenacházíme jen v písmech. Daniel W. Jones se narodil v roce 1830 ve státě Missouri a do Církve vstoupil v roce 1851 v Kalifornii. V roce 1856 se zúčastnil záchrany výprav ručních vozíků, které kvůli silným sněhovým bouřím uvázly ve státě Wyoming. Poté, co členové záchranné skupiny našli strádající Svaté, poskytli jim maximální možné okamžité povzbuzení a zajistili, aby byli nemocní a zesláblí přepraveni do Salt Lake City, Daniel a několik dalších mladých mužů se dobrovolně nabídli, že se členy výpravy zůstanou a budou střežit jejich majetek. Potraviny a zásoby, které Danielovi a jeho společníkům nechali, byly skrovné a rychle se vyčerpaly. Citace

z osobního deníku Daniela Jonese popisuje, co se poté stalo:

„Zvěř se záhy vyskytovala jen vzácně, takže jsme nemohli nic ulovit. Snědli jsme všechno maso nevalné kvality; člověk měl hlad už jen z toho, že ho jedl. Nakonec i to bylo všechno pryč a nezůstalo nám nic než jen zvířecí kůže. A tak jsme zkusili jíst i kůži. Nějaké množství jsme uvařili a snědli bez jakéhokoli koření a všem ve výpravě se z toho udělalo špatně. ...

Naše vyhlídky nevypadaly dobře, neboť nám nezůstalo nic než syrové kůže, které jsme získali z vyhladovělého dobytka. Požádali jsme Pána, aby nás vedl v tom, co máme udělat. Bratří nereptali, ale pocítovali, že mají důvěřovat Bohu. ... Nakonec jsem pocítil nabádání, jak to mám vyřešit, a tak jsem ostatním ve výpravě poradil – řekl jsem jim, jak mají kůži uvařit; že ji mají opálit ohněm a seškrábat srst; díky tomu se odstranila ona nepřijemná chuť, která v kůži zůstala, když jsme ji vařili. Po seškrábání ji měli vařit hodinu ve velkém množství vody, pak vodu, v níž se rozpustil veškerý klíž, vylít a pak kůži pečlivě umýt a oškrábat, umýt ji ve studené vodě, pak ji uvařit až zrosolovatí, nechat vychladnout a pak kůži sníst s trochou cukru, kterým se posypala. Bylo to dosti náročné, ale neměli jsme toho moc na práci, a bylo to lepší než hladovět.

Požádali jsme Pána, aby nám požehnal žaludek a aby ho *uzpůsobil pro strávení tohoto jídla*. ... Když jsme se pustili do jídla, zdálo se, že si všichni na hostině pochutnali. Nejedli jsme tři dny, než jsme učinili tento druhý pokus. Vychutnávali jsme si tento přepychový pokrm asi šest týdnů.³

Za těchto okolností bych se pravděpodobně modlil o to, abych měl k jídlu něco jiného: „Nebeský Otče, sešli mi prosím křepelku nebo bizona.“ Nejspíše by mě nenapadlo modlit se o to, aby můj žaludek byl posílen a uzpůsoben na strávení potravy, kterou bychom měli. Co

ale Daniel W. Jones věděl? Věděl, že existuje uschopňující moc plynoucí z Usmíření Ježíše Krista. Nemodlil se o to, aby se okolnosti, v nichž se nacházel, změnil. Modlil se o to, aby byl posílen a byl schopen za daných okolností přežít. Právě tak, jak byli posíleni Alma a jeho lid, Amulek a Nefi, i Daniel W. Jones měl dostačující duchovní postřeh, aby věděl, o co v oné modlitbě požádat.

Uschopňující moc plynoucí z Usmíření Ježíše Krista nás posiluje, abychom zvládli to, co bychom vlastními silami nikdy nezvládli. Někdy se ptám sám sebe, zda se v našem pohodlném světě posledních dnů – v našem světě mikrovlnek, mobilních telefonů, automobilů s klimatizací a pohodlných domovů – vůbec naučíme uvědomovat si svou každodenní závislost na uschopňující moci Usmíření.

Sestra Bednarová je úžasně schopná žena naplněná vírou, a já jsem díky jejímu neokázalému příkladu získal důležitá poučení týkající se této posilující moci. Sledoval jsem ji, jak vytrvale snášela intenzivní a přetrvávající ranní nevolnosti – měla nevolnosti doslova celý den každý den po dobu osmi měsíců během všech tří těhotenství. Společně jsme se modlili o to, aby byla požehnána, ale tyto těžkosti jí nebyly nikdy odňaty. Namísto toho byla schopna fyzicky zvládat to, co by vlastními silami zvládnout nedokázala. V průběhu let jsem také sledoval, jak byly rozhojněny její schopnosti, aby dokázala snášet výsměch a pohrdání, které přicházejí od světské společnosti, když žena Svätých posledních dnů dbá na prorocké rady a stanovuje si jako nejvyšší prioritu rodinu a výchovu dětí. Děkuji Susan za to, že mně pomohla získat tak drahocenná poučení, a vzdávám jí za to hold.

Spasitel ví a rozumí

V 7. kapitole Almy se dozvídáme o tom, jak a proč je Spasitel schopen nám tuto uschopňující moc poskytovat:

„On půjde, trpě bolesti a strasti a pokušení všeho druhu; a to se stane, aby se naplnilo slovo, jež praví, že na sebe vezme bolesti a nemoci lidu svého.

A vezme na sebe smrt, aby mohl uvolnit pouta smrti, jež spoutávají lid jeho; a vezme na sebe slabosti jejich, aby nitro jeho mohlo být naplněno milosrdenstvím podle těla, aby poznal podle těla, jak pomoci lidu svému

Neexistují fyzická bolest, duševní muka, duchovní utrpení ani vady či slabosti, které kdy vy i já zažijeme během svého putování ve smrtelnosti, které by Spasitel již neprožil.

podle slabostí jeho.“ (Alma 7:11–12; zvýraznění přidáno.)

Spasitel trpěl nejen za naše nepravosti, ale také za nerovnost, nespravedlivost, bolest, trápení a citové strádání, které nás tak často potkávají. Neexistují fyzická bolest, duševní muka, duchovní utrpení ani vady či slabosti, které kdy vy i já zažijeme během svého putování ve smrtelnosti, které by Spasitel již neprožil. Vy i já můžeme ve chvíli slabosti zvolat: „Nikdo tomu nerozumí. Nikdo o tom nic neví.“ Možná, že žádná lidská bytost o tom nic neví. Ale Syn Boží ví a rozumí

dokonale, neboť pociťoval a nesl naše břemena ještě dříve než my sami. A díky tomu, že zaplatil konečnou cenu a nesl toto břímě, má dokonalý soucit a může k nám vztáhnout své rámě milosrdenství v mnoha etapách našeho života. Může k nám vztáhnout pomocnou ruku, dotknout se nás, poskytnout nám úlevu – doslova k nám přiběhnout – a posílit nás, abychom se stali něčím více, než

jakými bychom se kdy mohli stát, a pomoci nám vykonat to, co bychom nikdy nedokázali, pokud bychom se spoléhali jen na vlastní schopnosti.

„Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.

Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým.

Jho mé zajisté jestiž rozkošné, a břímě mé lehké.“ (Matouš 11:28–30.)

Vydávám svědectví o nekoňčné a věčné oběti Pána Ježíše Krista a vyjadřuji svou vděčnost za tuto oběť. Vím, že Spasitel žije. Pociťil jsem Jeho vykupující moc

i Jeho uschopňující moc a svědčím o tom, že tyto moci jsou skutečné a jsou dostupné každému z nás. „V síle Páně“ můžeme vskutku zvládnout vše a můžeme vše překonat, zatímco se tlačíme kupředu během svého putování smrtelností. ■

Z proslovu proneseného na zasvěcujícím shromáždění 23. října 2001 na Univerzitě Brighama Younga. Text celého proslovu v angličtině najdete na stránkách speeches.byu.edu.

ODKAZY

1. Viz Franklin D. Richards, Conference Report, Oct. 1965, 136–137; viz také David O. McKay, Conference Report, Apr. 1954, 26.
2. Bible Dictionary, „Grace“; zvýraznění přidáno.
3. Daniel W. Jones, *Forty Years among the Indians* (n.d.), 57–58.

Na celém světě seminář přivádí mladé lidi, jako jste vy, blíže k Ježíši Kristu.

Požehnání plynoucí ze **SEMINÁŘE**

Brittany Beattieová

Církevní časopisy

Ve svém rozhodnutí účastnit se semináře nejste sami. Pro stovky tisíc mladých lidí po celém světě je seminář součástí života a do tříd dojíždějí autobusem, na kánoji, na kole nebo jiným způsobem. Někteří mladí vstávají brzy ráno a cestují daleko, aby na výuku dorazili včas, jiní se vydávají na cestu po večerech a další studují doma, vždy několik dní v týdnu.

Chození na seminář vyžaduje určitou oběť, ale mládež po celém světě poznává, že účast v semináři stojí za jakoukoli námahu. A ti, kteří se semináře účastní, mají něco společného – jejich zážitky v semináři je přivádějí blíže ke Spasiteli a k našemu Nebeskému Otci.

Ziskávejte slíbená požehnání

Proč je pro vás seminář tak důležitý? Důvody zahrnují i tato zaslíbení od proroků a apoštolů posledních dnů:

- „[Stává se] darem seslaným z nebe pro spasení novodobého Izraele v nanejvýš obtížné době.“¹
- „Připraví vás ... na to, abyste seznámili s poselstvím znovuzřízeného evangelia ty, s nimiž se budete mít možnost setkat.“²
- Pomůže vám získat „životně důležité pochopení pravdy“.³
- Seminář „poskytuje úžasné příležitosti učít se naukám, díky nimž budete šťastní.

Poskytuje úžasné příležitosti pro sdružování se s těmi, kteří žijí podobně jako vy.“⁴

- „Vaše poznání evangelia se prohloubí. Vaše víra se posílí. Navážete úžasné vztahy a přátelství.“⁵
- „Přináší ... duchovní obohacení, mravní sílu potřebnou k odolávání zlu, které je všude kolem nás, i nesmírné prohloubení poznání evangelia.“⁶
- Je „jednou z nejlepších příprav na misi“.⁷

Hledejte možnosti, jak se zúčastnit

Chození na seminář často znamená, že se budete muset vzdát něčeho jiného, co rádi děláte, abyste si našli čas na účast v semináři. Ale je to oběť, kterou stojí za to přinést. Elijah Bugayongová z Filipín se pro tuto oběť rozhodla během posledního roku na střední škole. Během celého studia byla vždy ve své třídě druhá nejlepší studentka. Během svého posledního roku na škole byla rozhodnutá stát se první, a aby tohoto cíle dosáhla, zvažovala, že vynechá seminář, který již navštěvovala v předchozích letech.

Pak jednoho dne svůj úmysl změnila. „[Podívala jsem se na] stůl, u kterého jsem se učila,“ říká. „A u něho jsem zahlédla hromádku knih – svou čtyřkombinaci písem a sešit a příručku na seminář. V duchu jsem se zeptala sama sebe: ‚Na čem nejvíce záleží?‘“

POŽEHNÁNÍ, KTERÉ MÁ VLIV NA CELÝ ŽIVOT

Před mnoha lety jsem měl výsadu „učit ranní seminář. Výuka probíhala každý školní den od 6.30 do 7.30. Dva roky jsem sledoval, jak se do třídy potácejí ospalí studenti a jak se jejich učitel snaží je probudit. Poté, co byla pronesena modlitba a duchovní myšlenka, byl jsem svědkem toho, jak jejich bystrá mysl ožila, aby prohloubila znalost písem. Nejtěžší částí výuky bylo ukončit diskusi včas, aby stihli řádné vyučování na střední škole. Školní rok ubíhal a já jsem sledoval, jak každý student získává větší sebevědomí, pevnější přátelství a prohlubující se svědectví o evangeliu.

Před několika lety jsem byl v obchodě s potravinami v jednom městě nedaleko odsud a najednou jsem zaslechl, jak někdo volá moje jméno. Otočil jsem se a pozdravil jsem se s dvěma svými bývalými studenty semináře. Nyní to jsou manželé. Představili mě svým čtyřem krásným dětem. Zatímco jsme si chvíli povídali, žasl jsem nad tím, s kolika spolužáky ze třídy semináře byli po všech těch letech stále v kontaktu. Byl to důkaz mimořádně pevného přátelství, které vzniklo v oné třídě ranního semináře.“

Starší L. Tom Perry z Kvora Dvanácti apoštolů, „Receive Truth“, *Ensign*, Nov. 1997, 62.

Elijah našla odpověď v Matoušovi 6:33: „Ale hledejte nejprv království Božího a spravedlnosti jeho, a toto vše bude vám přidáno.“ A tak se rozhodla věrně navštěvovat seminář a najít jiné cesty, jak správně hospodařit s časem, aby se mohla věnovat školním povinnostem. Na konci roku byla jako nejlepší žákyně jmenována hlavním řečníkem zastupujícím studenty na absolventské slavnosti a dokonce získala stipendium na univerzitě.

Spencer Douglas ze státu Alabama (USA) se rozhodl vzdát se některých společenských akcí, aby toho mohl díky semináři získat co nejvíce. První dva roky semináře vstával ve 4.00 ráno a poslední dva roky vstával v 5.00. Říká: „Nemohl jsem se zúčastnit mnoha akcí s kamarády, které probíhaly pozdě večer, protože jsem musel chodit brzy spát. Kdybych nešel, nebyl bych schopen se plně soustředit a učit se druhý den ráno.“ Spencerovi nezáleželo jen na tom, aby do třídy dorazil, ale aby byl bdělý a připravený se učit.

Starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů učil: „[To, že] je něco dobré, není dostatečný důvod, abychom to dělali. Mnoho dobrých věcí, které můžeme dělat, zdaleka přesahuje čas, který na to máme k dispozici. Některé věci jsou lepší než dobré, a právě těmito věcmi máme v životě věnovat hlavní pozornost.“⁸ Toto jsou důležité rady, na které je třeba pamatovat, když se rozhodujete,

na jaké místo dáte seminář ve svém harmonogramu.

Připravujte se na misii

Seminář také slouží jako skvělá příprava na misionářskou práci, kterou budete vykonávat – dnes jako členové-misionáři a také v budoucnosti, pokud budete sloužit jako misionáři na plný úvazek. Franco Huamán Curinuqui z Peru si uvědomuje, že studium písem v semináři mu pomáhá připravovat se na misii.

Říká, že tato příprava stojí za to, aby na seminář vstával ve 4 hodiny ráno, aby pak v době, kdy je jeho oblast několik měsíců postižena záplavami, nasedl do kánoe a brodil se bahnem, aby se dostal do třídy. Dodává: „Chci dostudovat seminář a začít studovat třídy institutu, abych byl připraven na misii. Rád bych v Církvi dál rostl.“ Seminář je pro něho důležitý, protože studuje písma a učí se nazpaměť důležité verše, což mu pomůže být lepším misionářem.

Získávejte požehnání ve všech oblastech života

Když mladí lidé ve světě vyvíjejí úsilí, aby navštěvovali seminář, posilují se v mnoha dalších věcech než jen ve studiu písem. Cameron Lisney z Anglie zjistil, že získává požehnání ve všech oblastech svého života. „Seminář pomáhá nejen s tou duchovní stránkou života, ale také se školou a se vzděláváním,“ říká Cameron.

A dodává, že „brzké probuzení vám pěkně nastartuje mozek k přemýšlení. Někteří moji kamarádi řekli, že mají až moc práce se školou, než aby na seminář chodili – v 6.00 se ale přece nebudete učit matematiku, nebo snad ano?“ Cameron říká, že když studujete, „Pán vám pomůže při zkouškách ve škole, a pokud chodíte na seminář, pomůže vám i s mnoha dalšími věcmi“.

Samozřejmě, že seminář pomohl Cameronovi také posílit svědectví. Říká: „Svědectví jsem začal získávat díky programu semináře. Když mi bylo 14 let, měl jsem s evangeliem velké problémy. Nechodil jsem rád na shromáždění a dělal jsem věci, které bych neměl. Byla to jen otázka několika měsíců, než bych to všechno vzdal.“ Kamarádka ale pozvala Camerona na seminář a on se rozhodl, že tam s ní půjde. A požehnání začala opravdu přicházet.

„Začal jsem znovu pocítovat Ducha,“ říká Cameron. „Začal jsem dávat na shromáždění větší pozor a chodil jsem na Nedělní školu a na kněžství. Bylo to pro mě čím dál snazší a já jsem začal být šťastnější. Nakonec jsem získal svědectví o evangeliu sám pro sebe.“ Po dvou měsících v semináři se Cameron sešel se svým biskupem a byl vysvěcen učitelem v Aronově kněžství.

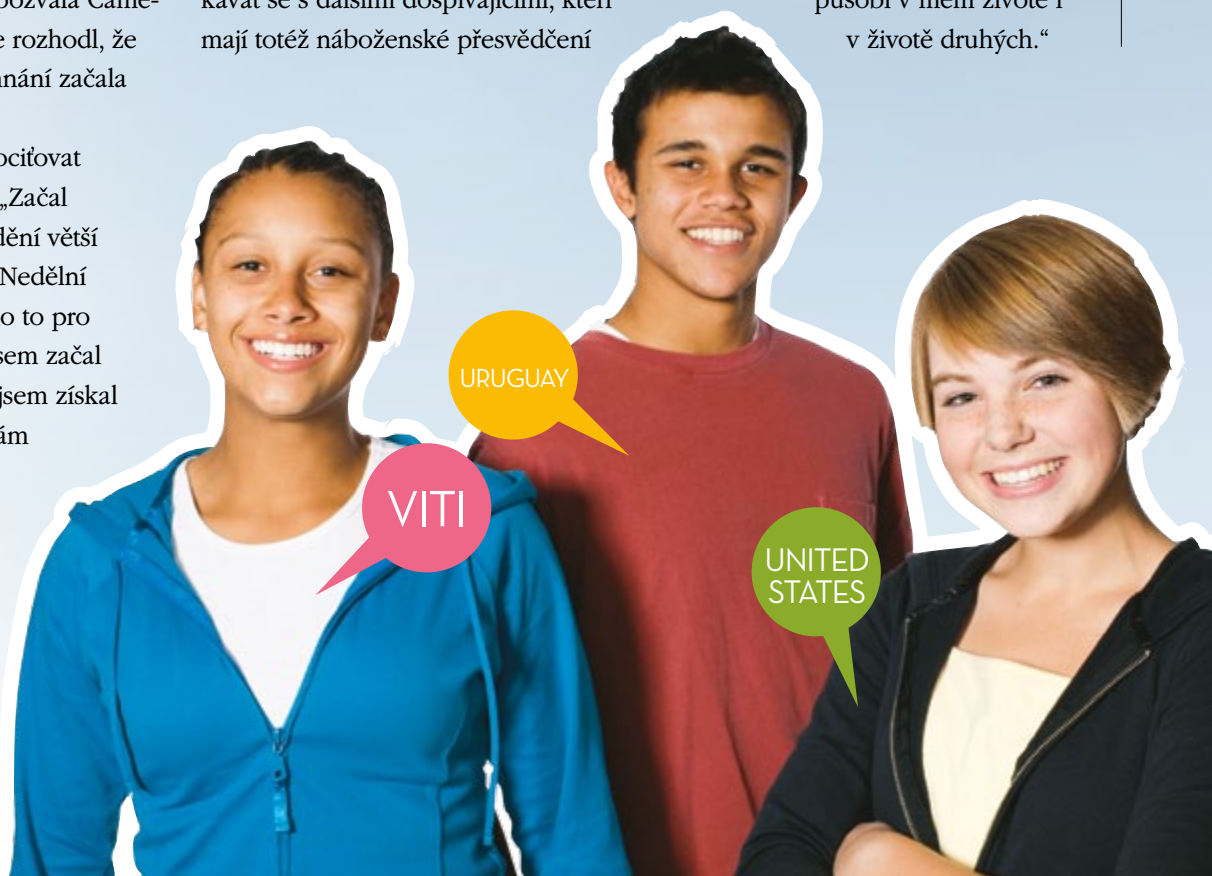
Cameron ví, že seminář mu pomáhá zůstat silným navzdory světským pokušením. „Když jsem chodil na seminář dál,“ říká, „bylo pro mě snazší zvládat těžkosti, s nimiž se ve světě setkáváte. Je pěkně těžké být mladým člověkem v současném světě – hřích je všude kolem nás. Svědčím o tom, že když budete chodit na seminář, získáte sílu na to, abyste se mu ubránili. Seminář vytváří duchovní štít, který vás chrání. V životě se setkávám s mnoha různými zkouškami a pokušeními, ale seminář mně nesmírně pomáhá v tom, abych se udržel na přímé a úzké cestě.“

Vzájemné posilování

Seminář vám také umožňuje setkávat se s dalšími dospívajícími, kteří mají totéž náboženské přesvědčení

jako vy. Vika Čelyškovová z Ruska říká: „Inspirují mě podobně smýšlející lidé, kteří zastávají podobná mravní měřítká a kteří věří v Boha jako já.“ A dodává: „Když mám nějaké otázky, můžu si o nich promluvit s učitelem semináře a s dalšími studenty. Mohu se s ostatními podělit o své myšlenky a svědectví, a tím posilovat svou víru i víru jejich. Tím, že společně čteme písmo a přemítáme o duchovním obsahu veršů v písmech, se přibližujeme Bohu i jeden druhému.“

Ksenia Gončarovová z Ukrajiny je svědkem něčeho podobného. Říká: „Když si vyprávíme o svých zkušenostech, stáváme se silnějšími a rozumíme písmům lépe. Když si během lekce povídáme o příkladech z osobního života, vidím, jak evangelium působí v mém životě i v životě druhých.“

SEMINÁŘ OVLIVNIL ŽIVOT PRESIDENTA HENRYHO B. EYRINGA

Jedním z prvních studentů semináře v Granite Seminary v roce 1912 byla i Mildred Bennionová. Později se stala matkou presidenta Henryho B. Eyringa, prvního rádce v Prvním předsednictvu.

Rozuměla tomu, jak důležitý byl seminář v jejím životě, a přála si, aby její děti měli totéž pozhennání, která získala díky semináři, a tak její rodina učinila důležité rozhodnutí: „Přestěhovali jsme se do Utahu za dosti velkých finančních obětí, aby naši synové mohli navštěvovat seminář a institut a aby si mohli najít přátele mezi členy. To by mělo odpovědět na otázku, jak na toto nahlížím.“ (Citováno v C. Coleman, *History of Granite Seminary*, 142.)

Vědomí o důležitosti církevního vzdělávání přetrvává v rodině Eyringových dál, neboť president Henry B. Eyring se v roce 1971 stal rektorem Církvi vlastněné vysoké školy Ricks College (nyní BYU–Idaho) a v letech 1980 až 1985 a znovu v letech 1992 až 2005 sloužil jako pověřenec církevního vzdělávání.

Poznávejte Nebeského Otce a Ježíše Krista

Skupina mladých byla nedávno dotázána, jak jim seminář pozhennal. Jejich odpovědi mají jedno velké společné téma – seminář jim pomáhá přibližovat se Nebeskému Otci a Spasiteli. Starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů učil: „Všechna témata, která v semináři studujete, jsou důležitá. Když se každý rok zaměřujete na jednu knihu písem, to hlavní, na co se zaměřujete, je Pán Ježíš Kristus.“⁹

Níže jsou uvedeny odpovědi několika dospívajících na otázku, jak je seminář přiblížil Ježíši Kristu.

- „Když čtu všechny ty záznamy mnoha různých proroků a uvědomuji si, jak moc jsem pro Spasitele důležitá, učím se tím, co pro mě Spasitel dělá. Uvědomuji si, že mě natolik miloval, že za mě zemřel a trpěl za mé bolesti.“
- „Seminář je skvělý způsob, jak začít den. Nehledě na to, jak jsem unavený, pocituji Ducha a jsem posílen, takže když během dne narazím na nějaké těžkosti, vím bez jakýchkoli pohyb, že Spasitel mě má rád a mám více vnitřní jistoty, abych stál za tím, co je správné.“
- „Já jsem byl do Církve obrácen. Začal jsem chodit na seminář dokonce ještě před křtem. Nevím, jestli bych se dal bez semináře vůbec pokřtít. Bez semináře bych

právě teď neměl ve svém životě Spasitele, ani bych nevěděl, že mé hříchy mohou být odpuštěny. Nikdy předtím jsem ve svém životě vlastně nic nevěděl o Nebeském Otci nebo Ježíši Kristu. Seminář mi pomohl je najít a díky semináři se stali navždy součástí mého života i života mých budoucích dětí.“

- „Díky tomu, že jsem každý den chodila na seminář, pomohlo mi to přiblížit se mému Pánu a Spasiteli Ježíši Kristu tím, že jsem se učila o Jeho naukách, o Jeho velké lásce, kterou ke mně chová, a o tom, že se mohu vrátit k Němu a opět s Ním žít.“
- „Když jsem na semináři, nacházím ve verších z písem hlubší význam. Připomíná mi to každé ráno, že se mám v každodenních činnostech chovat tak jako Kristus.“
- „Seminář mě naučil, jak číst písma a nejen je číst s chutí, ale také to, co čtu, uplatňovat v životě. Poznal jsem nauky a zásady, které mi pomohly posílit svědectví o milujícím Nebeském Otci a Ježíši Kristu, které si s sebou ponesu po zbytek života.“

Vzhledem k tomu, kolik pozhennání vyplývá z účasti v semináři, je snadné pochopit, proč mladí lidé po celém světě dávají semináři přednost ve svém denním harmonogramu. ■

ODKAZY

1. Boyd K. Packer, *Teach the Scriptures* (address to Church Educational System educators, Oct. 14, 1977), 3.
2. L. Tom Perry, „Zvedněte latku“, *Liahona*, listopad 2007, 48.
3. Richard G. Scott, „Uskutečňte plně své možnosti“, *Liahona*, listopad 2003, 42.
4. Gordon B. Hinckley, „Stand True and Faithful“, *Ensign*, May 1996, 93.
5. Gordon B. Hinckley, „The Miracle Made Possible by Faith“, *Ensign*, May 1984, 47.
6. Gordon B. Hinckley, „The State of the Church“, *Ensign*, May 1991, 52.
7. Ezra Taft Benson, „Our Responsibility to Share the Gospel“, *Ensign*, May 1985, 7.
8. Dallin H. Oaks, „Dobré, lepší, nejlepší“, *Liahona*, listopad 2007, 104.
9. David A. Bednar, „Conclusion and Testimony“, *Welcome to Seminary 2010–2011*, seminary.lds.org/welcome.

HISTORIE SEMINÁŘE

Takto se seminář rozvíjel v průběhu let:

- 1888: President Wilford Woodruff dohlíží na vytvoření Církevní komise pro vzdělávání, která má řídit vzdělávací úsilí Církve včetně zřízení tříd pro výuku náboženství po školním vyučování.
- 1912: Založení prvních tříd semináře formou uvolňování ze školního vyučování. Celkem 70 studentů odchází ze střední školy na seminář na dobu výuky jedné hodiny. Výuka probíhá ve třídách naproti střední škole Granite High School v Salt Lake City v Utahu (USA).
- 1925: Počet zapsaných studentů dosahuje 10 000.
- 1948: Kanada se po Spojených státech stává první zemí, kde je dostupný seminář.
- 1950: Založení tříd semináře formou denního studia (dříve se nazýval „ranní seminář“) v Kalifornii, kdy se studenti scházejí v církevních sborových domech před začátkem školního vyučování.
- 1958: Počet zapsaných studentů dosahuje 50 000.
- 1958: Seminář je dostupný ve Střední Americe, nejprve v Mexiku.
- 1962: Je dostupný v Evropě, nejprve ve Finsku a v Německu.
- 1963: Je dostupný v Asii, nejprve v Japonsku.
- 1965: Počet zapsaných studentů dosahuje 100 000.
- 1967: Zavedení semináře formou domácího studia ve venkovských oblastech, kde studenti studují doma čtyři dny v týdnu a setkávají se vždy jeden den v týdnu.
- 1968: Je dostupný v Austrálii.
- 1969: Je dostupný v Jižní Americe, nejprve v Brazílii.
- 1972: Je dostupný v Africe, nejprve v Jihoafrické republice.
- 1983: Počet zapsaných studentů dosahuje 200 000.
- 1991: Počet zapsaných studentů dosahuje 300 000.
- 2012: Je dostupný ve 134 zemích a teritoriích po celém světě, zapsaných je kolem 370 000 studentů.

POVOLÁNÍ PRO JEDNU OBRÁCENOU

Helena Hannonenová

Krátce poté, co jsem byla ve věku 10 let pokřtěna ve finském Lappeenrantu, jsem dostala své první církevní povolání. Psal se rok 1960 a v naší malé odbočce bylo zoufale zapotřebí někoho, kdo by doprovázel členy na piano při zpěvu náboženských písní na shromáždění svátosti. Požádali mě, abych si tento úkol vzala na starost.

I když maminka vždy povzbuzovala bratra a mě, abychom rozvíjeli umělecké talenty, neuměla jsem hrát na piano a ani jsme žádné piano neměli. Chtěla jsem ale vykonávat své povolání, a tak jsme vymysleli jistý plán.

Na rodinném domácím večeru jsme diskutovali o tom, co toto povolání pro nás všechny znamená.

Byla jsem nově obrácená a neu-měla jsem vůbec hrát na piano. Jsem však vděčná za to, jak se mi změnil život díky tomu, že jsem byla povolána jako pianistka odbočky.

Vzhledem k tomu, že maminka byla vdova se dvěma dětmi, jsme ale věděli, že by pro nás bylo velmi složité koupit piano a platit za výuku. Dohodli jsme se, že jsme všichni ochotni přinést potřebné oběti.

První druh oběti, kterou moje rodina přinesla, byla finanční oběť. Rozhodli jsme se, že od jara do podzimu budeme jezdit na kole místo autobusem. Můj bratr Martti byl odvážný a stal se velmi dobrým cyklistou – dokonce i na sněhu a na ledu. Já jsem přestala nakupovat většinu oblečení a naučila jsem se šít. Také jsme se naučili žít prozíravě. Na vesnici poblíž mých prarodičů jsme založili zahradu a ukládali jsme si potraviny na zimu. Na „dovolenou“ jsme jeli tehdy, když maminka vyrazila do chrámu ve Švýcarsku nebo jsme jezdili na pikniky a tábory poblíž našeho domova.

Druhá oběť, kterou moje rodina přinesla, se týkala času. Rozdělili jsme si domácí práce a pozměnili jsme rozvrh dalších akcí a dobu psaní domácích úkolů, abych měla dost času cvičit na piano. Díky těmto našim obětem a usilovné práci maminka často říkávala, že alespoň nemáme čas dělat neplechu jako ostatní děti našeho věku. Ve skutečnosti se dlouho předtím, než jsem vůbec dokázala zahrát jedinou notu, stalo mé povolání povoláním celé rodiny.

Začala jsem chodit na hodiny k učitelce hudby na místní škole. Cvičila jsem na klávesy z papíru a na piano v kapli. Když se učitel odstěhoval, koupili jsme jeho piano a já jsem byla přijata na hodiny piana u renomované učitelky, která bydlela v naší oblasti.

Sama jsem se naučila hrát náboženské písně a cvičila jsem hodně s vedoucím hudby v odbočce. Každý mě povzbuzoval – i tehdy, kdy se mi do hry vloudila falešná nota. Moje učitelka se zhrozila, když se dozvěděla, že hraji písně před ostatními lidmi dříve, než jsem je důkladně nacvičila a naučila se je

zepaměti. Ale hrát jednou rukou bylo lepší než nemít žádný doprovod.

Na hodiny piana jsem jezdila na kole a když přišla zima, snažila jsem se chodit pěšky nebo jezdit na lyžích, když to šlo. V neděli jsem na církevní shromáždění chodívala sama, abych tam došla hodinu před začátkem a měla čas na cvičení. Rozhodla jsem se, že autobusem budu jezdit jen tehdy, když teplota klesne pod -15 stupňů. Déšť a sníh mi ve skutečnosti nevadily; čas při chůzi utíkal rychle, protože jsem si přitom zpívala mnoho nádherných náboženských písní, které mi dělaly společnost. Cestou jsem putovala přes pláně s pionýry (viz „Pojď Svatý pojď“, *ZNPPD 1*, str. 4), kráčela jsem vysoko na vrcholku hory v Sionu (viz „Na vrcholku hory“, *ZNPPD 1*, str. 26) a stála jsem po boku mladých, kteří nikdy neklopýtou (viz „V neochvějně věrnosti“, *ZNPPD 2*, č. 9). S takovou podporou jsem nikdy nemohla klopýtout – i když jsme byli s rodinou jedinými Svatými posledních dnů v naší obci ve východním Finsku u hranic s Ruskem.

V průběhu let jsem se v hraní zlepšila a dokázala jsem tvořit hudbu, místo toho, abych jen hrála ty správné noty. Naučila jsem se s modlitbou vybírat písně, aby byl na shromáždění Duch. A co je nejdůležitější, mé svědectví o evangeliu přicházelo skrze hudbu. Kdykoli jsem měla nějaké otázky ohledně něčeho, snadno jsem si vzpomněla na pocity, slova a poselství, které náboženské písně přinášely. Věděla jsem, že zásady a obřady evangelia jsou pravdivé, protože jsem se je učila řádek za řádkou a notu za notou.

Zvláště si vzpomínám na jeden den, kdy byla má oddanost těmto zásadám podrobena zkoušce. Bylo mi 14 let a moc ráda jsem plavala a snila jsem o tom, že budu závodit na olympijských hrách. Nejezdila jsem na soutěže v neděli, a přesto jsem se zlepšovala.

Nakonec, když se blížily olympijské hry v Mexico City, mě trenér pozval na speciální tréninky.

Trénink se ale konal každou neděli ráno v době Nedělní školy. Rozumově jsem si zdůvodňovala, že mohu jít na trénink a vynechat Nedělní školu, protože bych se vrátila včas na večerní shromáždění svátosti. Našetřila jsem si na jízdenku autobusem a vše jsem si naplánovala. V sobotu před prvním tréninkem jsem mamince řekla o svém plánu.

Uviděla jsem v jejích očích smutek a zklamání, ale odpověděla jen, že se musím rozhodnout sama a že jsem se učila, co je správné. Onoho večera jsem musela neustále myslet na slova písně „Správně zvol“ (*Hymns*, č. 239). Slova písně mi zněla v hlavě jako zaseknutá gramofonová deska.

V neděli ráno jsem v jedné ruce držela tašku s věcmi na plavání a v druhé tašku s notami a doufala jsem, že maminka uvěří tomu, že se chystám jet na shromáždění. Vyšla jsem ven a zamířila na autobusovou zastávku. Stalo se, že zastávka autobusu, který jel k plaveckému bazénu, byla na mé straně ulice, a zastávka autobusu, který jel směrem ke kapli, byla na opačné straně. Zatímco jsem čekala,

Jedním autobusem bych se dostala k tomu, abych vykonávala církevní povolání, a ten druhý by mě zavezl k mým dětským snům stát se světovou plavkyní. Odpověď mi přinesla slova z písní, která jsem tolikrát hrála.

začala jsem být roztrpčená. V uších mi zněla melodie písně „Udělal jsem něco dobrého?“ (*Hymns*, č. 223) – písně, kterou jsem měla onoho dne v plánu hrát na Nedělní škole. Ze zkušenosti jsem věděla, že kvůli obtížnému rytmu, komplikovanému textu a vysokým notám by tato píseň bez přesvědčivého doprovodu skončila špatně.

Zatímco jsem takto uvažovala, přijížděly oba autobusy. Ten, který jel k plaveckému bazénu, zastavil a řidič autobusu, který jel směrem ke kapli, také zastavil a podíval se tázavě na mě, protože věděl, že jsem vždy jezdila s ním. Na několik vteřin jsme se na sebe upřeně dívali. Na co jsem čekala? Již dříve jsem se rozhodla pro Pána. (Viz „Who’s on the Lord’s Side?“ [„Kdo je na Pánově straně?“] *Hymns*, no. 260.) Již jsem slíbila, že půjdu tam, kam by chtěl, abych šla. (Viz „Půjdu, kam chceš, abych šel“, *ZNPPD 1*, str. 80.) Rozhodnutí dodržovat příkázání jsem také učinila již dávno. (Viz „Drž se příkázání“, *ZNPPD 2*, č. 303.)

Než se má hlava stačila srovnat s tím, co pocítovalo mé srdce, tělo se rozhodlo jednat. Přeběhla jsem přes ulici a zamávala jsem na druhého řidiče autobusu, aby jel dál. Koupila jsem si jízdenku a odešla jsem do zadní části

autobusu, který jel směrem ke kapli, a dívala jsem se na to, jak mé plavecké sny odjíždějí opačným směrem.

Každý si onoho dne myslel, že pláču kvůli tomu, že pocituji Ducha. Ve skutečnosti jsem plakala, protože se mi právě rozpadl dětský sen a protože jsem se styděla za to, že jsem vůbec pomyslela na plavání během sabatu. V onu neděli, jako v těch předcházejících i následujících, jsem ale zodpovědnosti svého povolání splnila.

Než jsem odešla na vysokou školu, vyškolila jsem několik členů odbočky, aby dokázali dirigovat a hrát na piano. Na vysoké škole jsem dál hrála na piano a učila se hrát na varhany. Myslela jsem si, že když jsem zanechala závodního plavání, mé šance na návštěvu Latinské Ameriky jsou navždy ztraceny, ale poté, co jsem dokončila magisterské studium na Univerzitě Brighama Younga, sloužila jsem na misi v Kolumbii. I na misi jsem učila druhé hrát na piano. Chtěla jsem těmto Svatým předat dar hudby. Děti a mladí lidé v Kolumbii se vydávali na cestu dlouhou několik kilometrů v parném slunečném počasí, aby se mohli učít hrát na piano. I oni nejprve začali hrát jednou rukou, dokud se nenaučili hrát oběma. A přitom přinášeli více obětí, než jsem musela přinést já, aby se naučili hrát.

Od té doby, co jsem se dala pokřtít, uběhlo více než 50 let. Ze svého domova ve Finsku jsem projela svět křížem krážem, ale nehledě na to, kam jsem se dostala, vždy bylo zapotřebí, aby někdo hrál náboženské písně. Univerzální jazyk hudby vystavěl mosty porozumění a lásky na mnoha místech.

Na misi v Kolumbii jsem učila druhé hrát na piano.

Děti a mladí lidé se vydávali na cestu dlouhou několik kilometrů v parném slunečném počasí a přinášeli velké oběti, aby mohli získat dar hudby.

Dnes už mám ruce pomalé a trpím artritidou. Mé místo převzali mnozí další schopní hudebníci. Maminka je často smutná, když zavzpomíná na mé první roky v Církvi a na oběti, které jsem přinášela, na kilometry, které jsem musela ujít, a na to, bez čeho jsem se musela obejít. Obává se, že k mé artritidě přispělo chladné počasí. Já ale nosím své „válečné šrámy“ s radostí. Svě radosti a starosti jsem přenesla do hudby. Naučila jsem se smát se i plakat prostřednictvím prstů.

Mé srdce zpívá vděčností, když pomyslím na to, že mě Nebeský Otec a moji vedoucí měli natolik rádi, že požádali mladou dívku, aby se ujala tak obtížného úkolu. Toto povolání mi pomohlo získat pevné porozumění evangeliu a umožnilo mi pomoci druhým, aby skrze hudbu pociťovali Ducha. Jsem živoucím důkazem toho, že nově obrácení potřebují povolání – dokonce i mladé dívky, které vůbec neumí hrát na piano. Díky svému prvnímu povolání jsem zjistila, že s Bohem není nic nemožné a že má s každým svým dítětem určité plány a úmysly. A skrze hudbu jsem získala neochvějné svědectví o znovuzřízení evangeliu Ježíše Krista. ■

JAK FUNGUJÍ rady sboru

LaRene Gaunt
Církevní časopisy

Svatí posledních dnů využívají rady sboru a odbočky k tomu, aby mohli žehnat potřebným.

V noci 22. května 2011, uprostřed hlasitého houkání sirén, v centru města Joplin ve státě Missouri (USA) udeřilo silné tornádo a ničilo domy i lidské životy. Oblast sboru Joplin First byla smrštějí těžce zasažena, ale biskup Chris Hoffman a členové rady se ihned začali starat o členy sboru.

„Již jsme měli připravený plán kroků v nouzových situacích, protože jsme diskutovali o těchto přípravách na radě sboru předtím, než k této situaci došlo,“ řekl. „Také jsme spoléhali na Ducha, abychom věděli, co dělat. Elektrické vedení nefungovalo. Mobilní telefony nefungovaly. Modlili jsme se a naslouchali, abychom získali odpovědi, a ony přišly – ony vždy přicházejí. Potěšilo mě, když jsem jako biskup slyšel členy říkat: ‚Udělal jsem to a to,‘ namísto ‚Co chceš, abych udělal?‘“

To, jak zareagovali členové v Joplinu, ukazuje moc skrývající se ve sjednocené radě sboru. „Schůzka rady sboru je jednou z nejdůležitějších schůzek v Církvi,“ napsal starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů, „protože vedoucí kněžského kvora a pomocných organizací mohou diskutovat a plánovat se členy biskupstva. ... Jsem přesvědčen, že ze všech rad a výborů může

mít rada sboru ten největší dopad v úsilí pomáhat dětem našeho Otce.“¹

Spojení láskou a vírou

V izolované vesnici Puerto Francisco de Orellana, která se nachází v ekvádorské džungli, jsou členové spojení silnými pouty lásky a víry. Jejich péči a starostlivost odráží schůzka rady odbočky, která se koná každý měsíc. V prvé řadě se zaměřují na jednotlivce a rodiny a poté na to, jak jim mohou pomoci různé programy. A inspirace pak přichází.

Mnozí členové potřebují pomoc s hledáním práce. Členové rady odbočky vědí, že problémy členů lze často vyřešit na místní úrovni. Když rada probírala potřeby jedné osamocené matky s malou dcerou, která má zdravotní problémy, presidentka Pomocného sdružení věděla o zaměstnání, kde by matka mohla pracovat a zároveň být nablízku své dceři.

Rada odbočky také čerpá z církevních zdrojů, například z materiálů probíraných v kurzu profesního úspěchu, který nabízejí Služby SPD pro podporu zaměstnanosti.² Vytvořili třídu, kterou učil člen odbočky a která pomohla jinému členovi odbočky najít lepší zaměstnání.

ZÁKLADNÍ ZÁSADY EFEKTIVNÍ RADY

V knize *Counseling with Our Councils* starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů nabízí tato tři doporučení:

„Zaprvé – zaměřte se na základy.“

Držte se pokynů uvedených v příručce *Handbook 2: Administering the Church [Příručka 2: Správa Církve]*, v kapitole 4, která je dostupná on-line na stránkách LDS.org v oddíle *Serving in the Church*.

„Zadruhé – zaměřte se na lidi, ne na programy.“

Probírejte „zapojení nových členů, aktivizaci méně aktivních, starosti mladých, obtížnou ekonomickou situaci jednotlivých členů a potřeby osamocených matek a vdov“.

„Zatřetí – rady jsou určeny pro poradu a výměnu názorů, nikoli jen pro podávání zpráv a přednášky. Vytvořte takové ovzduší, které napomáhá otevřenosti, kde každý člověk i skupina lidí jsou důležití a kde je každý názor cenný.“ Jednotlivci mají rozdílné názory na věc i zkušenosti, takže každý může přispět užitečným názorem, který pomůže porozumět potřebám členů.

Viz starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů, *Counseling with Our Councils* (1997), 106, 109, 112.

Ramiro Reyes, první rádce v předsednictvu odbočky, o radě odbočky říká: „Jsme nástroji v rukou Páně. Pán dosáhne svých cílů skrze to, co děláme.“

Cesta do chrámu

Když Melissa Fisková, presidentka Primárek v Liverpoolu ve státě New York (USA), navštívila schůzku rady sboru, poznala, jakou moc rada může mít. Když sáhla do tašky pro poznámkový blok, narazila na fotografii 28 dětí z Primárek na schodech chrámu Palmyra ve státě New York. Všechny děti byly poseté štipanci

od vos. Na okamžik ji myšlenky odvedly od schůzky rady a zavzpomínala na onen den, kdy děti z Primárek jejich sboru vyrazily do Palmyry, aby pocítily posvátnou atmosféru chrámového pozemku. Když si ale děti chtěly rozložit deky na zem, nešťastnou náhodou převrhly vosí hnízdo.

Poté, co byly všechny ošetřeny, vedoucí vyzvali děti, aby se dotkly chrámu. Ty to ale odmítly, protože se bály, že by tam mohly být další vosy. A tak se rodiče a vedoucí postavili do řady a vytvořili průchod až k chrámu. To dodalo dětem odvalu, aby k chrámu přišly.

Když Melissa svou pozornost znovu obrátila na schůzku rady sboru, pomyslela si: „Kdyby tak každého mohli na

VÍEVO: FOTOLIUSTACE JOSHUA J. PERKEY

KDO SE ÚČASTNÍ RADY SBORU NEBO ODBOČKY?

Níže uvedení vedoucí kněžství a pomocných organizací se účastní rady z těchto dvou důvodů: 1) jako členové rady sboru, kteří pomáhají biskupovi najít způsob, jak vyřešit potřeby a problémy sboru, a 2) jako zástupci své

Biskupstvo

Biskupstvo je zodpovědné za všechny členy, organizace a činnosti sboru. Biskup radě sboru předsedá, ale může dospět k lepšímu rozhodnutí po projednání dané záležitosti se svými rádci a se členy rady sboru, je-li to vhodné.

(Viz Handbook 2: Administering the Church, 4.1; 4.2.)

Referent sboru

„Referent sboru zaznamenává zadané úkoly a rozhodnutí, k nimž se došlo během schůzek rady sboru. ... Také dodává náležitě statistické informace z církevního softwarového programu pro vedení záznamů.“

(Handbook 2, 4.6.4.)

Výkonný tajemník

„Výkonný tajemník připravuje program jednání pro schůzky rady sboru. ... Biskup ho také může požádat, aby kontroloval plnění úkolů zadaných členům rady sboru. ... Také může být pojítkem mezi radou sboru a výkonným výborem kněžství.“

(Handbook 2, 4.6.5.)

Vedoucí Melchisedechova kněžství

Vedoucí skupiny vysokých kněží a president kvora starších jsou zodpovědní za duchovní i časné blaho mužů, kterým předsedají. Biskup může delegovat vedoucím kvora a skupiny některé zodpovědnosti týkající se jeho práce s rodinami.

(Viz Handbook 2, 7.)

Vedoucí misie sboru

Vedoucí misie sboru koordinuje úsilí sboru v oblasti misionářské práce. Spolupracuje s misionáři na plný úvazek a s misionáři sboru. Biskup ho může požádat o to, aby na schůzkách rady sboru vedl diskusi ohledně misionářské práce.

(Viz Handbook 2, 5.1.3.)

cestě k chrámu obklopit tak milující přátelé a vedoucí!“

Její myšlenky přerušila slova presidentky Pomocného sdružení o jedné sestře, která potřebovala pomoc: „Minulou neděli nebyla na shromáždění. Postarám se o to, aby jí navštěvující učitelky daly vědět o připravované cestě do chrámu.“

„Právě teď procházejí dost těžkým obdobím,“ dodal prezident kvora starších. „Promluví s jejich domácími učiteli a zjistím, jestli pro ně můžeme něco udělat.“

„Mladé ženy by mohly pomoci s hlídáním dětí,“ řekla presidentka Mladých žen.

Když se Melissa dívala na členy rady sboru, viděla v jejich tváři upřímnou laskavost a zájem. Usmála se. „Pán

skutečně připravil způsob, jak lze chránit a milovat Jeho děti,“ pomyslela si. „Je to skrze radu sboru!“

Podobně jako v Joplinu, v Puertu Francisco de Orellana a v Liverpoolu vedoucí Církve po celém světě nepřestávají objevovat požehnání plynoucí z rad sboru či odbočky. A přitom využívají neobyčejnou moc, která se v těchto radách nachází, aby pomáhali Pánu žehnat Jeho dětem a konat Jeho dílo. ■

ODKAZY

1. M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* (1997), 102.
2. *Pracovní sešit účastníka kurzu profesního úspěchu* (katalog. č. 35163 121) je k dispozici prostřednictvím stránek store.lds.org, distribučních služeb nebo církevních středisek pro podporu zaměstnanosti.

organizace. S láskou spolupracují, aby sloužili jednotlivcům a rodinám ve sboru či v odbočce a aby je posilovali. (Odkazy na „sbor“ a „biskupstvo“ se také týkají odbočky a předsednictva odbočky.)

Presidentka Pomocného sdružení

Presidentka Pomocného sdružení zastupuje ženy ve sboru, kterým je 18 let a více. Dělá vše, co je v jejich silách, aby ženám pomáhala prohlubovat víru a osobní spravedlivost, posilovat rodiny a domovy a pomáhat potřebným.

(Viz Handbook 2, 9.)

President Mladých mužů

President Mladých mužů se snaží posilovat mladé muže ve sboru ve věku 12 až 18 let. Společně se svými rádci pomáhá předsednictvu Aronova kněžství (biskupstvu) a dohlíží na skautský program, je-li dostupný.

(Viz Handbook 2, 8.3.4.)

Presidentka Mladých žen

Presidentka Mladých žen se snaží posilovat mladé ženy ve věku 12 až 18 let. Má zodpovědnost „pomáhat každé mladé ženě, aby byla hodna uzavřít posvátné smlouvy a dodržovat je a přijmout obřady chrámu“.

(Handbook 2, 10.1.1.)

Presidentka Primárek

Presidentka Primárek zastupuje děti ve sboru ve věku 18 měsíců až 11 let. Její názory a doporučení budou přínosné, když rada sboru diskutuje o záležitostech, které mají vliv na děti ve sboru.

(Viz Handbook 2, 11.)

President Nedělní školy

President Nedělní školy je zodpovědný za veškerou výuku evangelia během Nedělní školy. „Účastní se schůzek rady sboru, na které přichází připraven doporučit, jak mohou členové zdokonalovat své studium a výuku v Církvi i doma.“

(Handbook 2, 12.2.2.)

Další informace, které vám pomohou úspěšně naplňovat vaše povolání, můžete najít v Leadership Training Library [Knihovna školicích materiálů pro vedoucí], která je dostupná v několika jazycích na stránkách leadershiplibrary.lds.org.

Rosemary M. Wixomová
Generální presidentka Primárek

Věnujme čas tomu, abychom si povídali a naslouchali si

*Budeme-li dnes usilovat o lepší komunikaci,
požehná to našim rodinám navěky.*

V dokonalém světě by každé dítě při návratu ze školy přivítal talíř čerstvě upečených čokoládových sušenek, velká sklenice studeného mléka a matka, která je připravena věnovat čas tomu, aby svému dítěti naslouchala a povídala si s ním o tom, jaký mělo den. Nežijeme v dokonalém světě, a proto, přejete-li si, můžete přeskočit sušenky a mléko, ale nepřeskakujte pasáž „věnujme čas tomu, abychom si povídali a naslouchali si.“

Před devětadvaceti lety si president James E. Faust (1920–2007), druhý rádce v Prvním předsednictvu, postěžoval, že rodiny spolu tráví málo času. Zamyslete se nad tím – před 29 lety – na generální konferenci řekl: „Jedním z hlavních problémů dnešní rodiny je to, že trávíme společně méně a méně času. ... Čas strávený společně je drahocenný – je to čas potřebný k tomu, abychom si povídali, abychom si naslouchali, abychom se povzbuzovali a ukazovali si, jak se co dělá.“¹

Když trávíme čas společně a povídáme si se svými dětmi, poznáváme je a ony poznávají nás. Naše priority, skutečné pocity našeho srdce, se stanou součástí rozhovoru s každým dítětem.

Budete-li se chtít se svým dítětem podělit o poselství svého srdce, které poselství zvolíte jako to hlavní?

Prorok Mojžíš nás učí v Deuteronomiu:

„Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši myslí své.“

A budou slova tato, kteráž já přikazuji tobě dnes, v srdci tvém.

A budeš je často opětovat synům svým a *mluviti* o nich, když sedneš v domě svém, když půjdeš cestou, a léhaje i vstávaje.“ (Deuteronomium 6:5–7; zvýraznění přidáno.)

A dovolte mi přidat ještě jedno: „A když budete večeri společně jísti.“

Přejeme-li si, aby naše rodina byla věčná, začínáme s tím již dnes. Zatímco společně kráčíme po cestě k věčnému životu, čas, který trávíme povídáním se svými dětmi, je investicí do naší věčné rodiny.

Jedna matka z Illinois v USA se podělila o to, jak si udělala čas na povídání se svými dětmi.

„Když byly naše děti malé, zvykla jsem si sledovat několik oblíbených televizních pořadů. ... Naneštěstí se pořady vysílaly ve stejnou dobu, kdy šly děti spát.“

... Jednou jsem si uvědomila, že jsem své pořady umístila na přední místo seznamu, a své děti až za ně. Po určitý čas jsem se snažila předčítat příběhy na dobrou noc při zapnuté televizi, ale v srdci jsem věděla, že to není ten nejlepší způsob. Když jsem přemítala o oněch dnech a týdnech, které jsem ztratila kvůli sledování televize, začala jsem pocítovat vinu a rozhodla jsem se, že se změním. Chvíli mi trvalo, než jsem přesvědčila sama sebe, že mohu skutečně televizi vypnout.

Asi po dvou týdnech, kdy jsem měla televizi vypnutou, jsem pocítila, že mé břímě bylo nějakým způsobem snato. Uvědomila jsem si, že se cítím lépe a nějak čistší, a věděla jsem, že jsem zvolila správně.²

Čas před spaním je vynikající pro povídání.

Helaman o mladých válečnících řekl: „A opakovali mi slova svých matek řkouce: Nepochybujeme o tom, že naše matky to věděly.“ (Alma 56:48.)

Byla to slova jejich matek, která je učila. Když mluvily tyto matky se svými dětmi, učily je slovo Boží.

Zachovejme osobní rozhovory

Mnoho dobra pochází z toho, když s druhými mluvíme, a protivník si je vědom síly mluveného slova. Velmi rád by oslabil ducha, kterého do svých domovů zveme tím, že spolu mluvíme, že si nasloucháme, že se vzájemně povzbuzujeme a že děláme něco společně.

Satan se marně snažil zabránit znovuzřízení evangelia Ježíše Krista v této dispensaci,

když se pokusil zastavit klíčový rozhovor mezi Josephem Smithem a Bohem Otcem a Jeho Synem, Ježíšem Kristem.

Joseph to popsals slovy: „Sotva jsem tak učinil, byl jsem ihned uchvácen nějakou mocí, která mne zcela přemohla a měla na mne tak udivující vliv, že mi svázala jazyk, takže jsem nemohl mluvit.“ (Joseph Smith – Životopis 1:15.)

Protivník by nám velmi rád svázal jazyk – a učinil cokoli, aby nám zabránil slovy vyjadřovat pocity našeho srdce tváří v tvář. Libuje si v tom, když máme vzájemný odstup a když máme neshody, libuje si v hluku, libuje si v neosobní komunikaci – v čemkoli, co by nám zabránilo vnímat vřelost hlasu a osobní pocity, které pocházejí z komunikace z očí do očí.

Naslouchejme srdci našich dětí

Naslouchání je stejně tak důležité jako mluvení. Starší Jeffrey R. Holland z Kvora Dvanácti apoštolů řekl: „Nasloucháme-li s láskou, nebudeme si muset dělat starosti s tím, co říci. Bude nám to dáno ... Duchem.“³

Když nasloucháme, vidíme do srdce těch, kteří jsou kolem nás. Nebeský Otec má pro každé své dítě plán. Představte si, že bychom mohli letmo nahlédnout do osobního plánu každého našeho dítěte. Co kdybychom mohli poznat, jak vyzdvihnout jeho duchovní dary? Co kdybychom mohli poznat, jak motivovat dítě, aby dosáhlo svého potenciálu? Co kdybychom mohli poznat, jak pomoci každému dítěti proměnit dětskou víru ve svědectví?

Jak to můžeme poznat?

Můžeme to začít poznávat tím, že budeme naslouchat.

Jeden otec Svatých posledních dnů řekl toto: „Když svým dětem naslouchám, místo abych jim něco říkal, dosáhnu tím většího dobra. ... Postupně jsem se naučil, že děti nechtějí moje připravené, osvědčené a moudré odpovědi. ... Možnost pokládat otázky a mluvit o svých problémech je pro ně daleko důležitější než dostávat mé odpovědi. Pokud jsem dostatečně dlouho a dobře naslouchal, tak když domluví, zpravidla už ode mne odpověď nepotřebují. Samy si dokázaly odpovědět.“⁴

Soustředit se na to, na čem záleží nejvíce, vyžaduje čas. Rozmlouvání, naslouchání a povzbuzování není hotové za pár minut. Nelze ho uspěchat ani naplánovat – většinou se nejlépe podaří, když se k němu přirozeně naskytne příležitost při nějaké činnosti. Dochází k němu, když něco společně *děláme*: když společně pracujeme, tvoříme nebo si hrajeme. Dochází k němu, když vypneme sdělovací prostředky, odložíme rušivé vlivy světa a soustředíme se jeden na druhého.

To může být obtížné. Když se zastavíme a vše vypneme, musíme být připraveni na to, co se stane pak. Nejprve může být ticho příliš velké; může se dostavit nepříjemný pocit prázdnoty. Buďte trpěliví, počkejte pár vteřin, a pak si to užijte. Věnujte svoji maximální pozornost těm, kteří jsou kolem vás, tím, že jim položíte otázky, které se jich týkají, a pak začnete naslouchat.

Rodiče, povídejte si se svým dítětem o tom, co ho zajímá. Zasmějte se minulosti – a sněte o budoucnosti. I bezvýznamná konverzace se může rozvinout ve smysluplnou diskusi.

Učiňme svůj věčný účel prioritou

Vloni na jaře, když jsem byla na návštěvě třídy mladých žen, učitelka požádala členky třídy, aby napsaly 10 priorit. Rychle jsem začala psát. Musím se přiznat, že nejdříve mě napadlo: „Zaprvé - uklidit zásuvku s tužkami v kuchyni.“ Když jsme měly seznamy hotové, vedoucí Mladých žen nás požádala, abychom přečetly, co jsme napsaly. Seděla jsem vedle Abby, které bylo nedávno 12 let. Na seznamu měla toto:

1. Jít na univerzitu.
2. Stát se bytovou architektkou.
3. Jít na misií do Indie.
4. Vdát se v chrámu za navrátiššího se misionáře.
5. Mít pět dětí a domov.
6. Poslat své děti na misií a na vysokou školu.
7. Stát se babičkou, která peče pro druhé cukroví.
8. Rozmazlovat vnoučata.
9. Učit se více o evangeliu a radovat se ze života.
10. Vrátit se k Otci v nebi a žít s Ním.

Já říkám: „Díky, Abby. Naučila jsi mě, že máme mít vizi plánu, který má Nebeský Otec pro každého z nás.“ Víte-li, že kráčíte správným směrem navzdory všem objížďkám, které se možná objeví, pak je vše v pořádku. Jste-li na své cestě soustředěni na nejvyšší cíl – cíl, kterým je oslavení a návrat k Nebeskému Otci, pak se tam dostanete.“

Odkud získala Abby porozumění věčnému záměru? Začíná to v domově. Začíná to v rodině. Zeptala jsem se jí: „Co děláte ve vaší rodině pro to, abyste ony priority vytvořili?“

Toto byla její odpověď: „Kromě toho, že čteme písma, studujeme *Kažte evangelium*

mě.“ Poté dodala: „Hodně si povídáme – na rodinných domácích večerech, při společné večeři a když jedeme v autě.“

Nefi napsal: „A my mluvíme o Kristu, radujeme se v Kristu, kážeme o Kristu.“ A proč? „... aby děti naše mohly věděti, k jakému prameni mohou hleděti pro odpuštění hříchů svých“ (2. Nefi 25:26).

Budeme-li si povídat, naslouchat, povzbuzovat jeden druhého a dělat něco společně jako rodina, přiblíží nás to k našemu Spasiteli, který nás má rád. Naše cílená snaha komunikovat lépe již dnes – již tento den – požehná našim rodinám navěky. Svědčím o tom, že když mluvíme o Kristu, také se radujeme v Kristu a v daru Usmíření. Naše děti poznají „k jakému prameni mohou hleděti pro odpuštění hříchů svých“. ■

Z proslovu přenášeného na konferenci kůlu ze Salt Lake City satelitem 24. října 2010.

ODKAZY

1. James E. Faust, „Enriching Family Life,“ *Ensign*, květen 1983, 41.
2. Susan Heaton, „Talk instead of TV Time,“ *Ensign*, říjen 1998, 73.
3. Jeffrey R. Holland, „Moji svědkové,“ *Liahona*, červenec 2001, 16.
4. George D. Durrant, „Pointers for Parents: Take Time to Talk,“ *Ensign*, duben 1973, 24.

BORŮVKY A KNIHA MORMONOVA

Před několika lety se naše rodina přestěhovala z uspěchané a přeplněné metropolitní oblasti do malé nemovitosti na venkově, na okraji klidné vesničky. Poblíž stála opuštěná farma na pěstování borůvek a my jsme díky přátelům majitele farmy získali svolení nasbírat si tolik borůvek, kolik jsme chtěli.

Ono léto jsme vždy několi-krát každý týden naložili ráno do auta košíky a tašky a strávili jsme

nádhernou a lahodnou hodinku sbíráním borůvek. Jednou ráno se náš nejmladší syn Hyrum zdráhal jet s námi. Hyrum si byl jist, že již vysbíral všechny borůvky a že jet tam znovu by byla ztráta času. Byl velmi překvapený, když jako vždy našel borůvek spoustu. Trsy borůvek byly na místech, která přehlédl, a některé z nejšťavnatějších plodů rostly na větvičkách, o kterých byl přesvědčen, že je již prohledal.

Právě v tu dobu vedoucí mládeže sboru vyzvali naše dospívající, aby přečetli celou Knihu Mormonovu předtím, než začne v srpnu škola. Naše děti přišly s tímto úkolem domů a my jsme se jako rodina zavázali, že se k nim v jejich snažení připojíme.

Krátce nato, co jsme takto v srpnu 2005 dočetli Knihu Mormonovu, přišlo nové číslo *Ensignu* s výzvou presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008), abychom do konce roku přečetli Knihu Mormonovu. Hyrum a jeho bratr Joseph

Hyrum si byl jist, že již vysbíral všechny borůvky a že jet tam znovu by byla ztráta času.

byli nadšeni – při pomýšlení, že radu proroka již uposlechli! Pak jim jejich starší sourozenci Seth a Bethany připomněli, že nás prezident Hinckley požádal, abychom ji přečetli znovu bez ohledu nato, kolikrát jsme ji již četli.

„Ale proč?“ zeptali se chlapci. „Přečetli jsme každé slovo, a čemu jinému bychom se z ní ještě mohli naučit kromě toho, co jsme již četli?“

Po chvíli ticha se někdo zmínil o borůvkách. „Vzpomínáte si na to, jak jsme si mysleli, že jsme už vsbírali všechny borůvky? Ale když jsme se vrátili, byly tam vždy další borůvky – pokaždé znovu! Bez ohledu na to, kolikrát jsme tam už byli, bez ohledu na to, kdy jsme tam byli naposledy, vždy tam byly celé trsy borůvek.“

Instantně nás napadla spojitost. Tak jako nás nedaleká farma hojně zásobovala lahodnými borůvkami, podobně je i Kniha Mormonova stálým zdrojem duchovní výživy, v níž můžeme objevovat nové pravdy. A tak jsme Knihu Mormonovu začali číst znovu.

Tím, že jsem přijala výzvu proroka, četla jsem v Knize Mormonově pasáže, jež jsem četla již mnohokrát předtím, ale pohlížela jsem na ně jinak nebo jsem je chápala jinak v souvislosti s novými okolnostmi nebo těžkostmi, ke kterým se vztahovaly. Víím, že pokaždé, když upřímně čteme Knihu Mormonovu, můžeme získat nový náhled a přiblížit se ke Spasiteli. ■

Suellen S. Weilerová z Georgie v USA

MĚL JSEM POCIT, ŽE MÁM PŘIJÍT

Dva a půl roku po mém křtu v Buenos Aires v Argentině mi stále zněla v uších slova jednoho ze starších, kteří mě učili: „Vím, že jsi misionář.“ Také jsem si pamatoval mocnou odpověď, kterou jsem obdržel, když jsem se modlil o to, abych poznal, zda pocit, jenž mi pronikal srdcem, je skutečně pravdivý. Bylo mi 20 let a věděl jsem, že je čas připravit se na misi.

Ale jak bych já mohl být misionářem? Nebyl jsem vůbec takovým andělským mladým mužem, jako byli ti, kteří mě učili evangeliu. A jak bych mohl opustit zaměstnání? Kde budu bydlet, až se vrátím domů? Bylo velmi těžké najít místo, kde jsem bydlel, i když to byl jen malý pokoj v zadní části domu, který patřil někomu jinému.

Jednoho večera mi cestou domů na mysl opět vytanuly ony pocity a pochyby. Jakmile jsem přišel domů, snažil jsem se učinit rozhodnutí. Rozhodl jsem se, že pokleknou k modlitbě a požádám o pomoc. Poté, co jsem tak učinil, jsem měl silný dojem, že mám jít navštívit přítele Leandra, který mi byl velkou oporou, když mi bylo smutno.

Ale pomýšlení na to, že bych ho probudil o půlnoci, mě přimělo k tomu, že jsem se oné myšlenky vzdal. Věděl jsem, že brzy ráno vstává do práce, a neměl jsem odvahu zaklepat v tu dobu u něj na dveře. Zápasil jsem s onou myšlenkou, nicméně stále jsem pociťoval, že ho mám jít navštívit. Přesto jsem se rozhodl pocit ignorovat.

Namísto toho jsem se šel projít

Jakmile jsem otevřel dveře, uviděl jsem v pokoji sedět Leandra. Spočinul na mně Duch a dech se mi zatajil.

kolem bloku na čerstvý vzduch. Když jsem si ale uvědomil, že jsem zapomněl doma zavřít dveře, vrátil jsem se. Jakmile jsem otevřel dveře, uviděl jsem v pokoji sedět Leandra. Spočinul na mně Duch a dech se mi zatajil. Hlasem chvějícím se dojetím jsem se ho zeptal: „Co tady děláš?“

„Nevím,“ řekl. „Zkrátka jsem měl pocit, že tě mám navštívit.“

Řekl jsem mu o pochybnostech, které jsem měl ohledně misie. Vydal mi své svědectví a povzbudil mě. Pak mi pomohl vyplnit formuláře pro povolání na misi a já jsem je hned ráno zanesl biskupovi. O dva měsíce později jsem obdržel povolání do misie Argentina Salta.

Vím, že onoho večera se můj přítel stal nástrojem v rukou Páně, a naprosto jistě víím, že Nebeský Otec slyší modlitby, jež pronášíme s upřímným srdcem a s opravdovým záměrem, a že na ně odpovídá. ■

Aldo Fabio Moracca, Nevada, USA

ASI ZEMŘU!

Když jsem pracovala jako zdravotní sestra na rušné jednotce pooperační péče, zavolali mi jednoho dne kvůli pacientovi jménem Bill, který právě podstoupil operaci. Měl být na jednotce intenzivní péče, ale protože tam nebylo místo, byl převeden ke mně.

Pacient brzy přijel i se svou rodinou. Ulevilo se mi, když jsem ho viděla bdělého, při smyslech a bez zjevných známek potíží.

Poté, co jsem zkontrolovala jeho fyziologické funkce a seznámila jeho i rodinu s jeho pokojem, šla jsem na chodbu, abych provedla zápis do jeho karty. Právě když se pero dotklo papíru, uslyšela jsem hlas, jenž řekl: „Vrať se do jeho

pokoje.“ Přestala jsem psát a ohlédla jsem se. Nikdo tam nebyl. Pomyslela jsem si, že se mi něco zdálo, když v tom jsem hlas zaslechla podruhé – jenže hlasitěji.

Utíkala jsem zpět do Billova pokoje a zjistila jsem, že se mu krk dvakrát zvětšil a že měl potíže s dýcháním. Napadlo mě, že má prasklou krční tepnu, a tak jsem pravou rukou pevně stiskla krk a levou rukou jsem zavolala neuroradiologovi, který operaci provedl. Chirurg řekl, že pošle pro Billa svůj tým co nejdříve. „A nesundávejte ruku!“ řekl.

Stále jsem mu tiskla krk a přitom jsem si všimla známé církevní knihy, která ležela poblíž Billovy postele. „Jste členem Církve?“ zeptala jsem se.

Pokusil se přikývnout a poté mi řekl, že je pracovníkem pro obřady

v chrámu Atlanta v Georgii. Pak mrknutím potlačil slzy a řekl: „Asi zemřu!“

Sděbila jsem mu, že nezemře, a skálopevně jsem prohlásila: „Příští měsíc se budu vdávat v chrámu Atlanta, a vy tam budete.“ Chirurgický tým poté dorazil a bleskurychle Billa odvezl.

Příští měsíc, uprostřed nadšení ze svatebních příprav, jsem téměř zapomněla na Billa, u kterého se, jak se ukázalo, projevila reakce na léky. Když mě ale v můj svatební den vedla vedoucí sestra do pečeti místnosti, uviděla jsem známou tvář. Byla to Billova manželka Georgia. Když jsem jí řekla, že právě budu mít svatbu, šla vyhledat Billa. Jen pár okamžiků předtím, než obřad začal, se otevřely dveře a Bill vstoupil. Po týdnech bolesti hlavy, žaludečních nevolností a vyčerpání se cítil natolik dobře, že mohl onoho dne cestovat do chrámu, aniž by si uvědomoval, že je to můj svatební den.

O dva roky později jsme byli s manželem povoláni jako pracovníci pro obřady v chrámu Nashville v Tennessee. Když jsme přijeli do chrámu, abychom byli ustanoveni, jeden ušlechtilý muž mi podržel vstupní dveře a řekl: „Vítejte v chrámu v Nashville!“ Byl to bratr Bill.

Sloužili jsme společně 3 roky. Bill vyprávěl každému o tom, jak jsem mu zachránila život, ale já jsem věděla, že ho zachránil Pán. Během toho mě naučil, jak je důležité dbát na nabádání Ducha. ■

Ramona Rossová, Tennessee, USA

Chirurg řekl, že pošle pro Billa svůj tým co nejdříve. „A nesundávejte ruku!“ řekl.

MOŽNÁ BYCHOM SE MĚLI POMODLIT

Na jaře roku 1975 jsme s rodinou žili uprostřed krásných zelených luk a polí v oblasti Porýní-Falce v západním Německu. Jednou v neděli, když jsme se za deště vraceli domů ze shromáždění, jsme zastavili, abychom se podívali na automobil, který se převrátil na mokré vozovce na bok a skončil na kraji lesa. V lese už byla kvůli husté klenbě stromů a blížící se noci tma.

Když jsme se podívali na havarované vozidlo a vrátili se k našemu autu, zjistili jsme, že jsme uvízli v blátě. Nemohl jsem couvnout, ale mohl jsem jet dopředu – do lesa. Přes ten les jsme jeli už dříve a věděli jsme, že lesní cesty jsou většinou vzájemně propojeny a že nás nakonec vyvedou ven, a tak jsem se rozhodl jet dopředu do tmy.

Brzy jsem si uvědomil, že jsem se rozhodl špatně. Na úzké a mokré cestě byly v blátě vyjeté hluboké koleje, které se táhly dál a dál do tmavého lesa. Snažil jsem se udržet rychlost, protože jsem se obával, že pokud zastavíme, zapadneme do bláta. V tom jsem uviděl přímo před námi vyvýšené místo, které vypadalo dost pevně na to, aby uneslo tíhu auta. Měl jsem v úmyslu dostat auto z bláta ven, abych měl čas na přemýšlení. Auto se vyhouplo vzhůru a bylo z bláta venku.

Vypnul jsem motor a vystoupil jsem. Se zhasnutými světly jsem neviděl vůbec nic. Rozsvítil jsem znovu

Rozsvítil jsem znovu světla, popadl jsem baterku a po zběžné prohlídce auta jsem se rozhodl, že nejlepší bude pokusit se zacouvat do lesa.

světla, popadl jsem baterku a po zběžné prohlídce auta jsem se rozhodl, že nejlepší bude pokusit se zacouvat do lesa, a pak rychlou jízdou se vrátit tudy, kudy jsme přijeli.

Zacouval jsem do lesa tak daleko, jak to bylo možné, zvýšil jsem mírně otáčky motoru, prudce jsem vjel zpět na cestu a zapadl hluboko do bláta. Nyní jsme byli skutečně v zoufalé situaci. Venku byla úplná tma a ticho. Se mnou v autě seděla moje žena a tři vyděšené děti.

Zeptal jsem se ženy, zda má nějaký nápad. Po chvílce řekla: „Možná bychom se měli pomodlit.“ Děti se ztišily téměř okamžitě. Pronesl jsem pokornou, ale zoufalou modlitbu o pomoc. Při modlitbě mi přišla na mysl

jasná myšlenka: „Nasaď na pneumatiky řetězy.“

Moje drahá žena stála ve svých nedělních šatech v blátě hlubokém 25 cm a držela mi baterku, zatímco jsem holýma rukama čistil zadní pneumatiky a nasazoval na ně řetězy. S vírou a důvěrou jsme se znovu pomodlili a nastartovali jsme. Pomalu jsme projeli blátem a konečně jsme najeli zpět na vozovku.

Uprostřed nadšení z toho, že jsme vysvobozeni z bláta a temnoty, jsem téměř zapomněl na to, kdo nám pomohl z lesa ven. Naše pětiletá dcera mi to připomněla, když řekla: „Tati, Nebeský Otec opravdu odpovídá na modlitby, že?“ ■

Scott Edgar, Utah, USA

Blecka zná každý

Adam C. Olson

Církevní časopisy

Pro Honouru „Blecka“ Bonneta byl basketbal vším. V patnácti letech byl Bleck ve Francouzské Polynésii vycházející hvězdou – jedním z nejlepších hráčů hrajícím za jedno z nejlepších družstev v nejvyšší divizi ve své zemi. Přestože jeho přezdívkou bylo anglické slovo *black* psané s chybou, jeho talent byl rozhodně bezchybný.

On však chtěl víc. Toužil se stát profesionálním hráčem v Evropě. A více než cokoliv jiného si přál vyhrát zlatou medaili na

Sportovních hrách jižního Tichomoří.

Vypadalo to, že jediná věc, která mu stojí v cestě, je Církev.

Muž s posláním

Přestože Bleck hrál v družstvu sponzоровaném Církví, Církev ani prorokova výzva, že každý způsobilý a schopný mladý muž se má připravit sloužit na misi, ho příliš nezajímaly.

Však už biskupovi řekl, že na misi nepůjde. Nedokázal si představit, jak by mohl být profesionálním hráčem, kdyby ztratil dva roky.

Navíc by v době, kdy by byl na misi, proběhly Sportovní hry jižního Tichomoří – pořádané jednou za čtyři roky – a Tahitská basketbalová federace měla zájem na tom, aby hrál za národní družstvo. Konečně by měl příležitost učinit přítrž tomu, co jeho otec říkával vždy, když si o sobě Bleck začínal moc myslet: „Blecka zná každý, ale Bleck nemá zlato.“

Bleckův otec, Jean-Baptiste, svá slova myslel v dobrém. Ale Blecka rozčilovala. Připomínala mu, že i když ho znali fanoušci basketbalu po celém Tahiti, neměl žádnou medaili ze sportovních her. Jeho otec získal zlatou medaili s družstvem mužů na prvních Sportovních hrách jižního Tichomoří.

Bleckovým posláním bylo s těmito slovy skoncovat. Na žádnou další misi neměl čas.

Honoura „Bleck“ a Myranda Bonnetovi se na Tahiti již dlouho angažují v basketbalu.

*Bleckova láska
k basketbalu byla a
je pro něho zkouš-
kou i požehnáním.*

„Štěstí se dostavuje tehdy, když žijete tak, jak Pán chce, abyste žili.“

President Thomas S. Monson, „Připravenost přináší požehnání“, *Liahona*, květen 2010, 67.

Změna mysli, změna srdce

Navzdory tomu, jaký názor měl Bleck na misi, přesto se dál účastnil církevních činností a akcí. Když mu bylo 16, sebral na jednom církevním tanečním večeru dost odvahy na to, aby o tanec požádal Myrandu Mariteragiovou. Myranda také dobře hrála basketbal – a také snila o tom, že vyhraje zlatou medaili. I její otec byl členem onoho prvního družstva, které získalo medaili.

Jen co ji požádal o tanec, píseň skončila. Tančili proto spolu i během další písně, která se však ukázala být poslední písní večera. V té chvíli už Bleck nechtěl, aby taneční večer skončil.

Bleck neplánoval uzavřít sňatek v chrámu, ani svatbu se členkou Církve. To se však začalo měnit, když v průběhu dalších dvou let začal Myrandu lépe poznávat. Jednou si u ní doma všiml něčeho, co si vyrobila na Mladých ženách. Stálo tam: „Uzavřu sňatek v chrámu.“

Jeho zájem o Myrandu a její pevné rozhodnutí uzavřít sňatek v chrámu Blecka přinutily, aby své plány znovu zvážil. Rozhodl se, že začne brát Církev vážně. Jeho rozhodnutí vedla k činům, které Duchu Svatému umožnily, aby v jeho životě začal působit.

Rozhodnutí

Jedním z těchto rozhodnutí bylo připravit se v 18 letech na to, aby obdržel patriarchální požehnání. Když patriarcha v požehnání uvedl, že Bleck bude sloužit na misi a uzavře sňatek v chrámu, Bleck pocítil Ducha. „Věděl jsem, že Bůh chce, abych to udělal,“ řekl. Přestože se zdálo, že národní

družstvo má naději na získání medaile, Bleck se s podporou rodiny rozhodl, že místo svých přání dá přednost tomu, co chce Bůh. Nebylo to snadné rozhodnutí. Byl pod velkým tlakem, aby hrál. A záhy poznal, že jeho rozhodnutí podrobit se Boží vůli nebude zkoušeno jen jedenkrát.

Poté, co na Tahiti sloužil rok jako misionář, ho basketbalová federace požádala, zda by se do družstva nemohl alespoň na měsíc vrátit a zúčastnit se her.

Bleckův misijní president měl obavy, jak by tato zkušenost ovlivnila Bleckovu schopnost vrátit se a sloužit, a pocítil inspiraci, aby mu řekl: „Pokud chceš, tak můžeš odejít, ale už se nemůžeš vrátit.“

Bleck po medaili toužil, ale už ji nechtěl víc, než cokoli jiného. Jeho misie byla úžasná. Nebyl ochoten se posledního roku na misi vzdát ani kvůli basketbalu.

Bleck zůstal.

Družstvo získalo zlato.

Jiná situace, stejné rozhodnutí

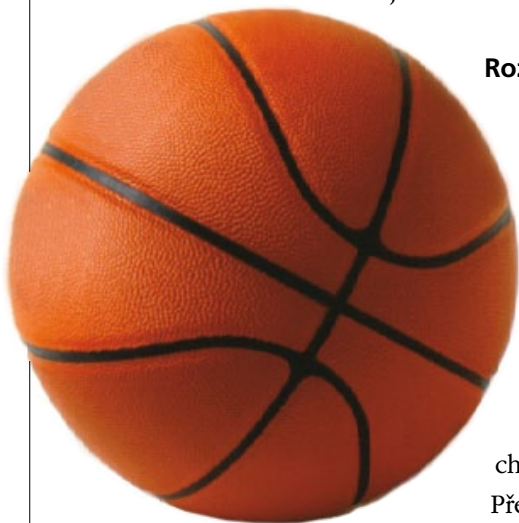
Poté, co Bleck misi se ctí dokončil, byl v chrámu Papeete na Tahiti oddán s Myrandou a založili spolu rodinu. Začal také znovu hrát za národní družstvo.

Myranda byla rozehrávačka v národním družstvu žen a i ona se připravovala na Sportovní hry jižního Tichomoří.

Když se však hry přibližovaly, oba začali silně pociťovat, že by měli mít druhé dítě.

Díky tomu, že se hry měly konat už za necelý rok, bylo by bývalo snadné odložit další mateřství, aby Myranda mohla hrát. Družstvo žen mělo reálnou naději na získání medaile.

Manželé ale díky předchozím zkušenostem věděli, že podrobení své vůli vůli Boží přináší

větší požehnání než cokoli jiného, co by mohli získat následováním vlastních přání. Po důkladné úvaze a modlitbě se rozhodli, že dají přednost rodině.

V roce 1999, když byla Myranda v osmém měsíci těhotenství, získalo družstvo žen zlato.

Blecka zná každý

V posledních deseti letech Bleck a Myranda hráli basketbal ve Francouzské Polynésii na nejvyšší úrovni – stali se mistry národní ligy, vítězili v turnajích o poháry a v letech 2003 a 2007 hráli za národní družstvo.

V roce 2011 se her zúčastnili oba, ale Bleck tam tentokrát vystupoval v roli trenéra družstva mužů. Zatímco Myranda s družstvem žen získala zlatou medaili, družstvo mužů získalo bronz a Bleckova touha po zlatu tak i nadále zůstala nenaplněna.

Bleck občas přemýšlí o tom, jaký by asi byl jeho život, pokud by udělal to, co chtěl on, místo toho, co chtěl Bůh.

„Asi bych měl svou zlatou medaili,“ říká. „Možná bych hrál profesionálně, ale možná také ne.“

Manželé však nelitují rozhodnutí, která učinili. Podle svých slov nemohou být šťastnější.

„Uzavřel jsem sňatek v chrámu,“ říká Bleck. „Mám úžasnou manželku, čtyři krásné děti a jsem dál členem Církve. Basketbal by mi sám o sobě nic z toho dát nemohl. Jsou to požehnání plynoucí z rozhodnutí dát Pána na první místo.“

To, že dal Pána na první místo, neskončovalo s otcovým škádlením, ale jeho slova díky tomu získala nový význam. Když federace před několika lety zvažovala naplánování ligo- vých her na neděle, presidenti klubů se sešli, aby to probrali. Kdosi se zeptal: „Ptali jste se na to Blecka?“

Od návrhu bylo upuštěno.

Díky tomu, že Bleck dal Pána na první místo, ho nejen všichni znají, ale také vědí, v co věří. ■

Pro Blecka a Myrandu se úspěch ve sportu stal druhořadou věcí – přednější je úspěch v rodinném životě.

„Proč mám chodit na seminář, když písmo mohu studovat i sám?“

Na to, abyste písmo studovali sami, budete mít celý zbytek života, takže pokud máte možnost navštěvovat seminář, využijte příležitosti, která se vám nyní nabízí, a studujte písmo společně s výbornými učiteli a přáteli.

Studium a výuka pod vedením dobrého učitele vám pomůže získat nový náhled na verše, kterým jste předtím třeba plně neporozuměli. Učitel se také může podělit o učení proroků a dalších vedoucích Církve, která vám umožní písmo lépe chápat.

Studium se třídou také často bývá mnohem příjemnější. Budete mít příležitost diskutovat o tom, co jste při čtení objevili. Vaši spolužáci mohou mít zkušenosti, díky kterým si určité verše oblíbili. Když slyšíte o jejich zkušenostech, může vám to pomoci poznat, jak dané verše uplatnit v životě. A díky tomu, že evangelium studujete s ostatními, můžete získat toto slíbené požehnání: „Kde se dva nebo tři shromáždí ve jméno mém, ... tam já budu uprostřed nich.“ (NaS 6:32.)

Seminář také tvoří podpůrný systém pro vaše studium. Motivuje vás číst určitým tempem, což vám pomáhá přečíst jednotlivé knihy písem až do konce. Máte příležitost diskutovat o verších z mistrovství v písmu a učit se je zpaměti. V tomto období vašeho života vám účast na semináři může zaručit, že toho z písem získáte víc, než téměř jakýmkoli jiným způsobem studia.

Noví přátelé, nové myšlenky

Na semináři si najdete nové přátele a budete si navzájem blízcí jako rodina. Dozvíte se mnoho nových věcí, které byste sami nezjistili. Užijete si zábavné i velmi duchovní okamžiky. Díky semináři vykoučíte do nového dne tím správným způsobem. Pokud na seminář ještě nechodíte, začněte chodit a váš život se změní.

Katarina B., 16 let, Kalifornie, USA

Štěstí

Seminář je pro mě začátkem dne. Jsem díky němu šťastnější a ochotnější diskutovat o evangeliu s dalšími lidmi. Dostáváme se v písmech více do hloubky, takže je lépe chápu.

Madi S., 15 let, Colorado, USA

Dokonalá kombinace

Seminář je povznášející zážitek. Samostatné studium někdy prostě nestačí. Osobní studium je spolu se seminářem dokonalou kombinací. Učitelé jsou úžasní a když máš nějaké otázky, učitelé a spolužáci ti na ně mohou pomoci najít odpověď.

Dawson D., 15 let, Idaho, USA

Více porozumění

Když svatá písmo studuji sama, není to tak zábavné, jako když je studuji s druhými. Také se od druhých můžeme dozvědět něco zajímavého, když písmo studujeme společně. Během semináře jsem slyšela mnoho zajímavých příběhů a lépe znám pozadí příběhů z písem – díky tomu je studium mnohem zábavnější! Jsem ráda, že jsem se rozhodla seminář navštěvovat.

Rebecca M., 16 let, Schleswig-Holstein, Německo

Cílem odpovědí je pomoci a poskytnout určitý náhled na věc; odpovědi nejsou oficiálním prohlášením církevní nauky.

Silnější svědectví

Zaprvé – Pán říká, že kde se shromáždí dva nebo tři v Jeho jménu, tam On bude s nimi. (Viz Matouš 18:20; NaS

6:32.) Když pocítujeme Jeho Ducha, může nám pomoci přemítat o tom, co pro nás udělal. Zadruhé – když písmata studujeme s druhými, lépe porozumíme tomu, o čem se v nich píše. Když si vzájemně nasloucháme, můžeme se dozvědět něco, čeho jsme si sami nevšimli, a totéž se může stát i druhým, když se dělíme o své poznatky. Zatřetí – když chodím na seminář, mé svědectví se posiluje. Seminář nám dává příležitost podělit se o svědectví a naslouchat svědectvím druhých. Pomáhá nám zůstat na správné cestě.

Dmitri G., 16 let, Dnipropetrov's'k, Ukrajina

Učíme se od druhých

Chodit na seminář je pro mě nutností. Nejenže mě oddaný učitel učí pravdám, které se nacházejí v písmech, a objasňuje je, ale také se hodně učím i díky diskusím ve třídě. Ostatní studenti se dělí o své zkušenosti ohledně toho, čemu se naučili, a pomáhají mi více se toho dozvědět o evangeliu, o Spasiteli a o Jeho Usmíření. Nestačí, abych studoval jen sám, protože odpovědi na některé otázky jsem získal právě během diskusí ve třídě. Mohu dosvědčit, že seminář hraje důležitou úlohu v posilování mého svědectví o pravé Církvi Ježíše Krista.

Denzel J., 15 let, Západní Samoa

Světlo a pravda

Když chodím na seminář, usiluji o světlo a pravdu a беру na sebe celé odění Boží. (Viz NaS 27:15–18.) Toto

odění mi pomáhá v tom, abych vždy a všude rozpoznával Jeho hlas. Každodenní studium písem posiluje mou víru a svědectví a pomáhá mi být silnějším během zkoušek. Návštěva semináře je jedním z nejlepších způsobů, jak najít světlo a pravdu, jak studovat písmata a přemítat.

Noheemi M., 17 let, Puebla, Mexiko

Tři důvody

Zaprvé – seminář navštěvuji, protože chci sloužit na misii. Misionáři musí vstávat brzy ráno a studovat evangelium. Návštěva semináře mi pomáhá vypěstovat si zvyk brzy vstávat. Zadruhé – ráno máme čistou hlavu a můžeme se proto lépe soustředit na učení a na studium. Je moudré využít tyto nejlepší hodiny dne k tomu, abychom se učili o Bohu. Zatřetí – pokud studuji sám, nemusím tomu

porozumět do takové hloubky, jako tomu rozumí naše učitelka. Pod jejím vedením se toho mohu naučit mnohem víc, než bych se naučil sám.

H. Chen Yuan, 16 let, T'ai-chung, Tchajwan

POŽEHNÁNÍ PLYNOUCÍ ZE SEMINÁŘE

„Znám moc, která plyne ze vzájemných kontaktů v programech semináře a institutu. Obohatila můj život a vím, že bude obohacením i pro vás. Obklopí vás ochranným štítem, který vás bude chránit před pokušením a světskými zkouškami. Mít znalost o evangeliu je velikým požehnáním. A já neznám lepší místo, kde by mladí členové Církve mohli získat hluboké poznání posvátných věcí, než jsou programy institutu a semináře.“

Starší L. Tom Perry z Kvora Dvanácti apoštolů, „Receive Truth“, Ensign, Nov. 1997, 61–62.

PŘÍŠTÍ OTÁZKA

„Jak mám kamarádovi vysvětlit, proč je porušování zákona cudnosti špatné?“

Svou odpověď zadejte do 15. května 2012 na stránkách liahona.lds.org, zašlete e-mailem na adresu liahona@ldschurch.org nebo ji zašlete poštou na adresu:

*Liahona, Questions & Answers 5/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA*

Odpovědi mohou být kráceny nebo pro zlepšení srozumitelnosti upraveny.

Je nutné poslat i tyto informace a souhlas: 1) vaše celé jméno, 2) datum narození, 3) název sboru nebo odbočky, 4) název kůlu nebo okrsku, 5) váš písemný souhlas se zveřejněním vašeho příspěvku a fotografie a pokud vám ještě nebylo 18 let, písemný souhlas vašich rodičů (stačí formou e-mailu).

PROČ seminář?

ÚČASTNĚTE SE SEMINÁŘE

„Seminář vám pomůže porozumět učení a Usmíření Ježíše Krista a spoléhat se na ně. Zatímco si budete osvojovat lásku k písmům, budete pocíťovat Ducha Páně. Budete se připravovat na chrám a na misionářskou službu.

Mladí lidé, žádám vás, abyste se účastnili semináře. Studujte písmo každý den. Pečlivě naslouchejte svým učitelům. S modlitbou uplatňujte to, čemu se učíte.“

President Thomas S. Monson,
„Účastněte se semináře“,
seminary.lds.org.

Co je tím nejdůležitějším, co může student na semináři a institutu získat? Když skupina studentů semináře položila tuto otázku pověřenci Církevního vzdělávacího systému, staršímu Paulovi V. Johnsonovi ze Sedmdesáti, odpověděl, že to nejdůležitější, co mohou získat, je „skutečné svědectví, že Ježíš je Kristus. Porozumění tomu, že *skutečné* poznání je poznání duchovní. To, co naší duši osobně předává Duch Svatý. To je tou nejmocnější pravdou a nejmocnější věcí, kterou lze na semináři a institutu získat. Nemění se tím pouze to, co víte; mění se tím i to, kým jste, a to, jak pohlížíte na svět. A takovýto druh vyššího vzdělání napomáhá tomu, aby se vaše ostatní vzdělání stalo úplným.“
(„A Higher Education“, *New Era*, Apr. 2009, 15.)

Starší Johnson je jednou z mnoha generálních autorit, které hovořily o nádherných požehnáních, která získáváme, když chodíme na seminář a institut. Pokud tedy zvažujete, zda byste měli chodit na seminář, zde jsou další dobré důvody uváděné proroky a apoštoly.

POLOŽTE ZÁKLADY ŠTĚSTÍ A ÚSPĚCHU

„Program semináře pomůže vám, mladému muži nebo mladé ženě, položit základy šťastného a úspěšného života.“

Starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů, „Nyní je čas sloužit na misi!“, *Liahona*, květen 2006, 88.

NAUČTE SE PRAVDÁM EVANGELIA

„Přál bych si, aby seminář mohl navštěvovat každý chlapec a každá dívka, protože právě tam se naučí mnohým pravdám evangelia. Právě na semináři si mnozí z nich v mysli upevní své ideály ohledně toho, co chtějí udělat, a pak jdou na misi.“

President Spencer W. Kimball (1895–1985), „President Kimball Speaks Out on Being a Missionary“, *New Era*, May 1981, 49.

UČIŇTE HO PRIORITY

„Studenti, pokud vyznáváte správné hodnoty, nebudete váhat zřít se volitelného předmětu, který může váš život přikrášlit, ve prospěch výuky, která může držet pohromadě jeho samotný základ. Až se do semináře zapíšete, účastněte se ho, studujte a uče se. Přesvědčte své přátele, aby učinili totéž. Nikdy toho nebudete litovat; to vám slibuji.“

President Boyd K. Packer, president Kvora Dvanácti apoštolů, „Agency and Control“, *Ensign*, May 1983, 67.

PŘIZVĚTE DO SVÉHO ŽIVOTA POŽEHNÁNÍ

„Jsem vděčný za církevní systém semináře a za církevní program institutu. Každého přítomného středoškoláka naléhavě vyzývám, aby plně využil programu semináře. Pokud tak učiníte, váš život bude o to více požehnan.“

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), „Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley“, *Ensign*, Dec. 1995, 67.

OBJEVTE TŘI VĚCI, KTERÉ SEMINÁŘ UMÍ ZAJISTIT

„Existují tři mocné věci, které seminář umí zajistit. Zaprvé – sdružuje mladé lidi, kteří sdílejí tytéž hodnoty. Mladí lidé rádi tráví čas s těmi, kteří sdílejí jejich víru a milují písma. Zadruhé – dává mládeži učitele, který má svědectví, a když ho vydává, mohou vřelost jeho svědectví pocítit. Zatřetí – seminář pomáhá mladým lidem ponořit se do písem.“

President Henry B. Eyring, první rádce v Prvním předsednictvu, „A Discussion on Scripture Study“, *Liahona*, July 2005, 11.

STAŇTE SE ABSOLVENTY SEMINÁŘE

„Seminář navštěvujte pravidelně a staňte se jeho absolventy. Výuka na semináři je jednou z nejdůležitějších duchovních zkušeností, jakou mladý muž [a mladá žena] může mít.“

President Ezra Taft Benson (1899–1994), „To the Youth of the Noble Birthright“, *Ensign*, May 1986, 44; „To the Young Women of the Church“, *Ensign*, Nov. 1986, 82.

SEMINÁŘ v džunglích Ekvádoru

*V jedné odlehle džungli seminář pro mládež
hodně znamená.*

Joshua J. Perkey

Církevní časopisy

V Ekvádoru na východ od města Quito, za sopkami a pohořím And, se terén prudce svažuje do amazonské džungle. Zde najdete husté lesy, mohutné řeky, opice, tukany a dokonce i růžové delfíny.

Najdete zde také město Puerto Francisco de Orellana. Nachází se dost daleko od všeho ostatního v Ekvádoru. Před patnácti lety bylo v této oblasti poměrně málo obyvatel. Nalezení ropy sem ale přivedlo průmysl, lidi hledající práci a členy Církve.

Seminář v malé odbočce

Několik málo mladých lidí, jako třeba Oscar R., byli v době založení odbočky již členy Církve, ale většina ostatních jsou nedávno obrácení. A jsou nadšenými členy Církve. „Jsem silní,“ říká Oscar.

Odbočka zahájila program semináře v září 2010, teprve rok po svém vzniku. „Když jsme se před pár lety začali scházet,“ říká Oscar, „byla nás jen hrstka. Já jsem byl jediný

mladý člen. Ale stále jsme se rozrůstali. Brzy jsme měli šest mladých lidí, pak deset a nyní nás je ještě víc.“

Někteří mladí navštěvují školu dopoledne a jiní odpoledne, a proto byly zorganizovány dvě třídy semináře – jedna ráno od 8.00 do 9.00 a druhá odpoledne od 16.30 do 17.30.

V programu možná není zapsáno mnoho mladých lidí, ale těm, kteří se ho účastní, seminář mění život.

Proč chodit na seminář?

„Seminář je pro mě velkým požehnáním,“ říká nedávno obrácený Luis V. „Pomáhá mi připravit se na to, aby byl dobrým misionářem. Od chvíle, kdy jsem se stal členem Církve, čelím mnoha překážkám a pokoušením, ale zůstávám silným, protože vím, že to, co dělám, je správné.“

A takto to nevnímá jen Luis. „Jsem členkou Církve teprve krátce,“ říká Ariana J., „ale seminář navštěvuji už od svého křtu. Chodím tam ráda, protože se učím mnoha pravdám o evangeliu Ježíše Krista, které mi naplňují srdce nadějí a mysl porozuměním.“

Účast na semináři pomohla Arianě, aby si v evangeliu vybuodovala pevný

Seminář posiluje mladé lidi v Ekvádoru, z nichž mnozí jsou teprve nedávno obrázení.

základ. „Je pro mě požehnáním účastnit se této výuky,“ říká Ariana. „Posiluje to mého ducha a pomáhá mi to připravit se na to, abych jednoho dne mohla být dobrou manželkou, matkou, vedoucí v Církvi a možná i misionářkou na plný úvazek.“

Arianin bratr Gerardo si myslí totéž. „Jsem vděčný, protože seminář

se stal důležitou částí mého života,“ říká. „Připravuje mě, abych jednoho dne sloužil na misi. Naučil jsem se tam o plánu spasení, který pro mě Bůh přichystal. Každá hodina, které se účastním, mi dává naději, že mohu zdědit celestiální království a dává mi jistotu, že jsem přijal evangelium Ježíše Krista.“

Gerardo je v hodinách občas dost unavený. Nejdříve musí zavést do školy mladšího bratra a pak se musí rychle vrátit domů, aby vyzvedl sestru a mohl jít na seminář s ní. Ale jemu to nevadí.

„Všechno je to pro mě úplně nové, ale jsem moc šťastný,“ říká Gerardo. „Vím, že jsem na té správné cestě, která

mi umožní znovu se setkat s Nebeským Otcem. Toto ujištění mi dává Svätý Duch. Já se jen musím snažit a vytrvat do konce.“

Nemusíte mít obavy

Walterovi A. seminář zpočátku trochu naháněl strach. „Když jsem na něj šel poprvé, tak jsem byl nervózní,“ říká. „Ale když jsem vstoupil do třídy, cítil jsem se skvěle, protože jsem pocítil lásku, kterou cítíte, když studujete písma. A když jsem odcházel, cítil jsem se posílen a v srdci jsem se radoval z toho, co jsem se naučil. Seminář je jedním z největších požehnání, která Nebeský Otec pro mládež má.“

„Církev Ježíše Krista Svätých posledních dnů mi změnila život,“ říká Abel A., který se také připravuje na misi. „Dozvídám se o tom, čemu proroci učili. Mám moc rád Josepha Smitha. Byl statečný při znovuzřízení pravé Církve i přesto, že mu to způsobilo tolik problémů. Chci být také tak statečný jako on.“

Mnoho mladých lidí musí přinášet oběti, aby seminář mohli navštěvovat. Není to vždy

snadné, ale mladým lidem z Puerto Francisco de Orellana v Ekvádoru to stojí za to.

„Když přemýšlím o tom, že se máme tlačit kupředu, jak se o tom píše v písmech,“ vysvětluje Abel, „myslím, že to znamená stanovovat si v životě priority. Seminář je jednou z nich. Právě tak, jak změnil život mně, může změnit život i dalším mladým lidem.“

I v nejhlubších koutech ekvádorské džungle se Církev Ježíše Krista a její program semináře pro mládež rozvíjí a mění život těch, kteří se rozhodnou jí to umožnit. ■

CO NÁSLEDUJE PO SEMINÁŘI?

Studium náboženství nekončí absolvováním semináře. Čekají vás další úžasné zážitky.

David A. Edwards

Církevní časopisy

Na semináři studujete písmo a pravděpodobně se pravidelně setkáváte se svými vrstevníky.

Cítíte se vítáni a můžete pociťovat Ducha. Znamená to tedy, že když dokončíte seminář, končí tím i tyto zážitky? Rozhodně ne.

Dalším krokem je církevní program institutu, který si určitě zamilujete. Ať již studujete na vysoké škole nebo ne, můžete dál pokračovat ve studiu evangelia, přípravě na misi a chrámový sňatek a můžete se dál dělit o své zkušenosti se svými vrstevníky.

Níže jsou uvedeny odpovědi na některé základní otázky ohledně institutu. Další informace můžete najít na internetových stránkách institute.lds.org.

Co je to institut?

Institut se skládá ze tříd zaměřených na studium evangelia, včetně tříd zaměřených na písmo, na učení proroků, na přípravu na misi nebo chrámový sňatek. V některých institutech si můžete vybrat z několika tříd.

Kdo ho může navštěvovat?

Všichni mladí svobodní dospělí jsou důrazně povzbuzováni, aby třídy institutu navštěvovali. Institut může navštěvovat každý – svobodný

i ženatý/vdaná – ve věku od 18 do 30 let.

Kde institut najdu?

V některých oblastech jsou budovy institutu poblíž vysokých škol a univerzit. V jiných oblastech se institut koná v církevních budovách nebo na jiných místech. O programu institutu ve vaší oblasti se můžete dozvědět více od svého biskupa nebo presidenta odbočky nebo si na stránkách institute.lds.org vyhledejte místo, kde se vám nejbližší institut vyučuje.

Proč se mám výuky institutu účastnit?

President Thomas S. Monson řekl: „Nechť je pro vás účast v institutu prioritou. ... Jen se zamyslete. Získáte přátele, pociťte Ducha a vaše víra se posílí. Slibuji vám, že když se zapojíte do institutu a budete pilně studovat písmo, poroste vaše síla odolávat pokušením a přijímat vedení od Ducha Svátého ve všem, co děláte.“ (institute.lds.org, 21. dubna, 2009.) ■

FAKTA O INSTITUTU

Počet studentů:
více než 350 000

Počet míst, kde výuka probíhá: více než 2 500

Počet dostupných kurzů:
15 základních kurzů a několik dalších volitelných kurzů

První institut: Moscow, stát Idaho, USA (1926)

První institut mimo území Spojených států a Kanady: Mexiko (1959)

Účel institutu: Pomáhat mladým dospělým porozumět učení a Usmíření Ježíše Krista a společně se na ně, stát se způsobilými získat požehnání chrámu a připravovat sebe, svou rodinu a ostatní na věčný život s Otcem v nebi.

2. Timoteovi 3:16-17

Apoštol Pavel učil, jak nám písmo v životě žehnaj.

Všelikét písmo

„Když chceme mluvit s Bohem, modlíme se. A když chceme, aby On mluvil s námi, bádáme v pís-

mech; neboť Jeho slova promlouvají skrze Jeho proroky. On nás pak bude učit, pokud budeme naslouchat nabádáním Svatého Ducha.

Pokud jste v poslední době neslyšeli, jak k vám promlouvá Jeho hlas, vraťte se k písmům s novými očima a s novými ušima. Jsou naším duchovním záchranným lanem.“

Starší Robert D. Hales z Kvora Dvanácti apoštolů, „Svatá písmo: Moc Boží k našemu spasení“, *Liahona*, listopad 2006, 26–27.

Dobré skutky

Na jaké dobré skutky vás písmo pomáhají připravit? Toto je několik zřejmých příkladů. Napadají vás nějaké další? Napište si je do svého deníku.

- Služba na misi na plný úvazek
- Vykonávání církevních povolání (například jako předsednictvo kvora a třídy)
- Výuka evangelia
- Vydávání svědectví
- Sdílení evangelia
- Zodpovídání otázek, které přátelé mají o Církvi

Napravování

Původní řecké slovo použité v Bibli doslova znamená „znovu vyrovnat“. Písmo vám tak pomáhá, abyste srovnali svůj krok a kráčeli po těsné a úzké cestě (viz 2. Nefi 9:41).

16. Všelikét * písmo od Boha jest vděchnuté, a užitečné o k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž ndleží k spravedlnosti. *Ř.15,4. II Petr.1,20. oŽid.4,2.
17. Aby byl dokonalý člověk Boží, ke všelikému * skutku dobrému hotový. *k.2,21.

Trestání

Trestání – výtky, ukázněování, hubování nebo napravování, obvykle laskavým způsobem.

Hotový

Hotový – připravený, ochotný.

Učení

„Pravá nauka, když je pochopena, mění postoje a chování. Studium nauk evangelia zlepšuje chování

rychleji, než studium chování zlepšuje chování.“

President Boyd K. Packer, president Kvora Dvanácti apoštolů, „Nebojte se“, *Liahona*, květen 2004, 79.

Poznámka redakce: Účelem této stránky není poskytnout vyčerpávající objasnění vybraných veršů z písmo, ale pouze výchozí bod pro vaše vlastní studium.

NEHAVARUJTE

*Když nyní opravíte malé závady,
vyhnete se později velkým potížím.*

Adam C. Olson
Církevní časopisy

DUCHOVNÍ PROHLÍDKY

„Musíme provádět pravidelnou osobní duchovní prohlídku, abychom odhalili, ve kterých oblastech se potřebujeme zlepšit.

Menší nedostatky

obvykle rozpoznáme s pomocí Svatého Ducha. ... Musíme pečlivě naslouchat tomu, na co nás upozorňuje Duch, vedoucí Církve, naši blízcí, spolupracovníci a přátelé.“

Starší Marcos A. Aidukaitis ze Sedmdesáti, „Honesty in the Small Things“, *Ensign*, Sept. 2003, 30.

Andrej už od malička miluje letadla. Ale zatímco mnozí o létání sní, Andrej nechodí s hlavou v oblacích – zajímá se o šrouby a maticy. Tento šestnáctiletý mladík z Rumunska se učí na leteckého mechanika.

V Rumunsku si dospívající mohou vybrat mezi gymnáziem, které je připraví na vysokou školu, a střední odbornou školu. Pro Andreje bylo rozhodnutí navštěvovat střední odbornou školu letectví díky jeho lásce k letadlům snadné.

Letečtí mechanici se nezabývají jen opravami porouchaných letadel. Jednou z jejich nejdůležitějších zodpovědností je prohlídka a údržba letadel, která má poruchám zabránit. Pravidelně prohlížejí celé letadlo od vrtule až po přistávací podvozek i každou součástku mezi tím.

„Najít malou závadu, díky které by letadlo mohlo havarovat, může být těžké,“ říká Andrej. „Ale najít ji je snazší, než se pak snažit dávat do pořádku celé letadlo.“

Dodržovat pravidelnou údržbu a nic nevynechat je – jak pro letadla, tak pro členy Církve – důležité z hlediska nacházení a opravování závad ještě předtím, než začnou po mechanické

nebo duchovní stránce ohrožovat život.

Duchovní údržba

Andrej žije v Bukurešti, ve městě s téměř dvěma miliony obyvatel. Církev je však v Rumunsku ještě relativně mladá a počet členů v Bukurešti vydá jen na dvě odbočky. Andrej a jeho rodina žijí od ostatních členů své odbočky daleko. Andrej vnímá všude kolem sebe, ve škole i mezi přáteli, vliv světa. Ví, jak snadno by mohl po duchovní stránce havarovat, kdyby neprováděl pravidelnou duchovní údržbu.

Život může být hektický. Kromě času, který Andrej tráví s úkoly do školy, hraním fotbalu a na počítači, si také dokáže udělat čas na modlitbu, půst, studium písem a na plnění svých zodpovědností jakožto kněz. Také dbá na to, aby „chodil“ na seminář, kterého se kvůli velké vzdálenosti účastní přes počítač.

To vše tvoří součást pravidelné duchovní údržby, která nám pomáhá nacházet a napravit slabosti ještě předtím, než povedou k životu nebezpečné duchovní havárii.

„Některé věci prostě musíte dělat pravidelně – vypěstovat si zvyk,“

říká. „Nemůžete dopustit, aby s vámi život vlácel.“

Duchovní havárie

Andrej zjistil, že když duchovní údržbu neprovádíme pravidelně, určité vlivy, jako například stres nebo tlak vrstevníků, mohou přemoci naši odolnost vůči pokušení. Když k tomu dojde, netrvá dlouho, než ztratíme směr, schopnost řídit svůj život a nakonec i duchovní moc.

Právě tak, jako letadlo bez pohonu ztratí výšku, i my, když hřešíme, ztrácíme duchovní pohon a výšku, vzdalujeme se od nebe a dříve či později nás to dovede k duchovní havárii.

Zatímco Spasitelovo Usmíření nás může dát po havárii zase do pořádku, mnohem lepší je spoléhat se na Jeho moc, která nám pomáhá opravit závady, dokud jsou ještě malé – než nám přivodí duchovní katastrofu.

Nebezpečí vynechávání

Andreje nikdy ani nenapadlo, že by mohl mechanickou údržbu letadla vynechat. Taková možnost zkrátka neexistuje. „Je na to pamatováno v zákoně,“ říká. Ale kdyby údržbu – jednou – *přece jen* vynechal, připouští, že „by se pravděpodobně nic nestalo“.

Tím největším nebezpečím, když něco vynecháme, není to, že letadlo okamžitě havaruje, ale právě to, že se tak nestane. „Pokud se nestane nic špatného, když dnes údržbu vynechám, budu o to víc v pokušení udělat to zítra znovu,“ říká.

Když se údržba vynechává

pravidelně, síly a tlaky působící na letadlo – nebo na nás – zapříčiní, že dříve nebo později něco selže. „Nakonec dojde k havárii,“ říká.

Proto nám Bůh dal zákony i ohledně pravidelné duchovní údržby. Scházejte se *často* na shromáždění. (Viz 3. Nefi 18:22.) Modlete se *vždy*. (Viz 3. Nefi 18:19.) *Pilně* bádejte v písmech. (Viz 3. Nefi 23:1–5.) „Nechť ctnost

zdobí myšlenky tvé *neustále*.“ (Naš 121:45; zvýraznění přidáno.) *Pravidelně* navštěvujte chrám.¹

Díky dodržování těchto zákonů a provádění pravidelné duchovní údržby poletíme po té správné trase.

„Letadlo je postaveno tak, aby se vzneslo a opustilo zemi,“ říká Andrej. „Nebeský Otec si pro nás přeje totéž. S pravidelnou údržbou se i my bezpečně dostaneme tam, kam chceme – zpátky do nebe.“ ■

ODKAZ

1. Viz Thomas S. Monson, „Svatý chrám – maják světu“, *Liahona*, květen 2011, 92.

„Sami sebe zkušujte, jste-li u víře.“ (2. Korintským 13:5.)

SEZNAM POLOŽEK DUCHOVNÍ ÚDRŽBY

Letečtí mechanici často mívají seznam toho, co musí pravidelně kontrolovat. Církevní vedoucí doporučují, abychom prováděli pravidelné osobní duchovní prohlídky.¹ Níže uvedené otázky vám mohou pomoci zkontrolovat čas od času své duchovní zdraví.

Pokud vám kterákoli odpověď bude činit starosti, promluvte si s rodiči, s biskupem nebo s prezidentem odbočky.

- Modlím se pravidelně a upřímně?
- Hoduji na slově Božím, které se nachází v písmech a v učení žijících proroků?
- Světim den sabatu a chodím pravidelně na církevní shromáždění?
- Postím se a platím ochotně desátky a oběti?
- Jsem ochoten odpouštět druhým?
- Snažím se pravidelně sloužit druhým?
- Pamatuji vždy na Spasitele a následuji Jeho příklad?
- Jsou mé myšlenky a řeč čisté?
- Jsem poctivý a čestný ve všech věcech?
- Dodržuji Slovo moudrosti?

ODKAZ

1. Viz Joseph B. Wirthlin, „True to the Truth“, *Ensign*, May 1997, 17.

PONOŘ SE DO PÍSEM

Umožni semináři, aby tě proměnil

(Viz 1. Nefi 19:23.)

Pojďme si popovídat

„Budu mít v úctě své rodiče a dělat to, co mám, abych posiloval(a) svou rodinu.“
(Má měřítka evangelia.)

Hilary Watkins Lemonová

Podle skutečné události

„**P**ojďte všichni sem. Popovídáme si,“ zavolala maminka.

Josie se těšila celý den, až si bude moci s rodinou popovídat. Každý večer se Josie a její dva malí bratříci sešli v obývacím pokoji s maminkou a tatínkem a povídali si o tom, co prožili.

Tatínek Josie slíbil, že dnes večer jí pomůže nacvičit si čtení ranních oznámení. Na Josieině škole to byla pro každého velká výsada, když mohl číst ranní oznámení. Zítra Josie přehraje do školního rozhlasu kousek své oblíbené písničky a do mikrofonu oznámí činnosti na ten den a jídelníček školní kuchyně.

Josie běžela do obývacího pokoje a těšila se na nacvičování textu oznámení.

„Tady je naše slavná hlasatelka!“ řekl tatínek, když si Josie vyskočila k němu na gauč. „Jak se těšíš na zítřka?“

„Mám z toho radost, ale jsem trochu nervózní. Bojím se, že před celou školou něco spletu,“ odpověděla Josie.

„Proto si to nacvičíme,“ řekl tatínek. „Tak spusť, čti nám to a my budeme dávat pozor, kde by ses mohla zlepšit.“

„Díky, tati,“ řekla Josie.

S tatínkem si text prošli tolikrát, že Josie to už přestala počítat. Pak se Josie postavila před rodinou a přečetla text ještě jednou, naposledy. Maminka s tatínkem ji chválili. Ben si s ní vítězně plácl rukou a Wes se na ni usmíval a tleskal jí.

Josie šla spát s radostí a s důvěrou, že to zvládne.

Druhý den všechno proběhlo hladce. Josie byla nervózní, ale když ze školního rozhlasu slyšela svou písničku, usmívala se. Byla ráda, že si s tatínkem text nacvičila, a přečetla ho pomalu a zřetelně bez jediné chybičky.

„To bylo skvělé,“ řekla zástupkyně ředitele paní Blakeová.

Po vyučování stála Josie s ostatními ve frontě na autobus. Jeden starší chlapec se k ní otočil a zeptal se jí: „To ty jsi dnes četla oznámení?“

Josie se usmála. „Ano,“ odpověděla.

„Proč sis vybrala tu písničku?“ zeptal se chlapec. „To byla pěkně hloupá písnička. Celé jsi to ráno

zkazila.“ Pak jí řekl, že je nemožná, a s ostatními se jí smál.

Josie v autobuse seděla sama na předním sedadle. Bylo jí špatně od žaludku.

Když Josie dorazila domů, maminka si hrála s Wesem.

„Mami, vím, že ještě není čas na povídání, ale nemohly bychom si promluvit už teď?“ zeptala se Josie.

„To víš, že ano,“ odpověděla maminka. „Co se stalo? Něco se ti nepovedlo při ranních oznámeních?“

„Ne,“ odpověděla Josie. „Všechno se podařilo. Aspoň jsem si to myslela, dokud mi jeden kluk neřekl, že jsem vybrala hloupou písničku. A také mi řekl, že jsem nemožná.“

Maminka ji vybídla, ať si k ní

sedne na zem. Josie k ní přišla a sedla si k ní. Maminka ji objala. Josie s maminkou probraly všechno, co se ten den událo, včetně pochvaly paní Blakeové.

„Mrzí mě, že ten chlapec a jeho kamarádi se k tobě zachovali hrubě,“ řekla maminka. „Ale vypadá to, že ostatním lidem, kterých si vážíš, jako například paní Blakeové, se to, jak jsi oznámení přečetla, hodně líbilo. Jsme na tebe s tatínkem hrdí. Dala sis s tím velkou práci a vyplátilo se ti to!“

Josie maminku znovu objala. „Díky, maminko,“ řekla Josie. „Už je mi mnohem lépe.“ Josie byla ráda, že si může s rodiči kdykoli popovídat. ■

„**P**ro vztah mezi členy rodiny není nic důležitějšího než otevřená a upřímná komunikace.“

Starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů, „Jako neuhasiitelný oheň“, *Liahona*, červenec 1999, 101.

JAK SI POVÍDAT

Zde je několik rad, jak si může povídat i vaše rodina:

- Zeptejte se rodičů, zda by si každý den mohli vyhradit několik minut na to, abyste si jako rodina

popovídali. Mohlo by to být při společném jídle nebo v určitou dobu během dne.

- Dbejte na to, aby se všichni vystřídali v mluvení i naslouchání.

Zapojte všechny!

- Buďte uctiví k názorům členů vaší rodiny. Dbejte na to, aby každý cítil, že to, co říká, je důležité.

HRY S POVÍDÁNÍM

Potřebujete nápady, jak si spolu povídat? Vyzkoušejte tyto hry:

Házení pytlíkem s fazolemi: Pokud máte velkou rodinu nebo je pro vás těžké se střídat, určte pořadí, v jakém budete mluvit, pomocí pytlíku s fazolemi. Poté, co osoba, která drží pytlík, řekne, co chtěla říci, hodte pytlík dalšímu členovi rodiny, aby mohl mluvit on.

Tazatel: Rozdělte se do dvojic a vystřídejte se v nich v úloze tazatele. Vymyslete pro toho druhého z vaší dvojice několik otázek a pak mu je položte. Pro své rozhovory můžete použít i skutečný mikrofon nebo zvukový záznamník.

Co bys udělal? Jeden po druhém dávejte ostatním členům rodiny různé otázky, které začínají slovy: „Co bys udělal, kdyby ...?“ Může to být například: „Co bys udělal, kdyby ses ztratil?“ nebo: „Co bys udělal, kdyby ses mohl dostat na kterékoli místo na světě?“

NÁMĚT PRO RODIČE: OSOBNÍ CHVÍLE S JEDNOTLIVÝMI DĚTMI

Ikdyž je zábavné povídat si společně jako rodina, je také důležité, aby každý rodič trávil osobní chvíle s jednotlivými dětmi. Využijte okamžiků během dne, kdy můžete se svými dětmi mluvit jednotlivě. Vybídněte děti, jedno po druhém, aby vám pomohly s domácími pracemi, doprovodily vás při vyřizování nějaké záležitosti nebo si s vámi chvíli popovídaly ve vašem pokoji. K užitečnému rozhovoru někdy stačí pár krátkých okamžiků.

On zlomil POUTA SMRTI

Starší Patrick Kearon
Sedmdesátník

„Mají věčný život skrze Krista,
který zlámal pouta smrti.“

(Mosiáš 15:23.)

Jednou večer, když naše děti byly ještě malé, jsme si společně jako rodina četli písma. Četli jsme o Spasiteli a mluvili jsme o tom, že nikdy neudělal žádnou chybu.

Později toho večera manželka ukládala naši tříletou Susie do postele. Susie se podívala na svou maminku a řekla: „Mami, Ježíš ale jednu chybu udělal.“

„Jak to myslíš?“ zeptala se matka.

„Něco zlomil,“ odpověděla Susie.

Její matka, poněkud v rozpacích, se jí zeptala: „Co zlomil?“

„Ježíš zlomil pouta smrti,“ odpověděla Susie.

Manželka si uvědomila, že společně se Susie mnohokrát zpívaly píseň „V nádherný čas jara“ a že Susie znala text písně: „V nádherný jara čas Ježíš vzkříšen byl, On vyšel z hrobu, aby pouta smrti rozlomil.“¹ Matka Susie vysvětlila, že zlomit pouta smrti znamená, že Ježíš byl

vzkříšen, takže můžeme všichni znovu žít i poté, co zemřeme.

Tento rozhovor poskytl manželce i mně mnoho příležitostí k tomu, abychom své dcery Lizzie, Susie a Emmu učili tomu, co pro každého z nás Usmíření opravdu znamená. Susie měla pravdu – Ježíš opravdu zlomil pouta smrti. Ale nebyla to chyba. Byl to ten největší dar, který nám mohl dát! (Viz Nauka a smlouvy 14:7.)

Spasitel zemřel a byl vzkříšen, abychom mohli znovu žít s Nebeským Otcem a se svou rodinou, pokud budeme spravedliví. Budeme-li toho hodni, získáme jednoho dne požehnání nesmrtelnosti a věčného života. Jsem vděčný za to, že Ježíš přece jen jednu věc zlomil – pouta smrti! ■

ODKAZ

1. „V nádherný čas jara“, ZNPPD 2, č. 70.

Tuto lekci a činnost můžete použít k tomu, abyste se více dozvěděli o tématu Primárek pro tento měsíc.

JEŽÍŠ KRISTUS

mě učí rozhodovat se správně

Pro Tannera měly být letošní Velikonoce jiné než obvykle. Zemřel mu dědeček a Tanner byl smutný z toho, že už si spolu nikdy nebudou moci hrát.

Ale na Primárkách si Tanner připomněl, že Velikonoce slavíme proto, že Ježíš žije! Když byl vzkříšen, Jeho duch se navždy spojil

s Jeho tělem, aby už nikdy nezemřel. Tanner se dozvěděl, že díky tomu, že byl Ježíš vzkříšen, budou jednoho dne vzkříšeni všichni lidé – i jeho dědeček!

Slova jedné velikonoční písně, kterou si Tanner zpíval, mu přinášela radost: „Ježíš vstal z mrtvých, On žije zas, ta radost

hřeje každého z nás.“¹ Tanner se chtěl o tuto dobrou zprávu podělit se všemi lidmi. Rozhodl se, že před Velikonocemi položí před dveře jejich sousedů několik jarních květin s verši z písem o Ježíšově Vzkříšení. Představil si, jak se budou usmívat, až ráno o Velikonocích najdou jeho dárek. ■

ODKAZ

1. „Ježíš vstal z mrtvých“, *Písně pro děti*, 20.

Písně a verše z písem

- Jan 13:15
- Píseň o Ježíši Kristu dle vašeho výběru
- Navrhované písně z *Písní pro děti a Hvězdičky*: „Ježíš vstal z mrtvých“ (20), „Za nás Pán Ježíš život dal“ (duben 2005), „Velikonoční Hosana“ (duben 2003)

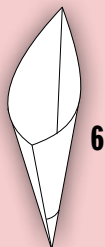
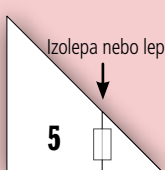
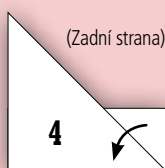
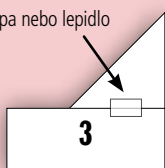
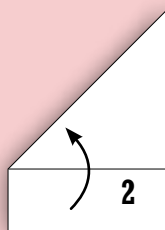
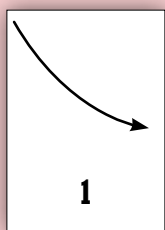
ČINNOST

Kde se to stalo?

Ježíš Kristus po svém Vzkříšení navštívil nejen lidi, kteří žili v oblasti Jeruzaléma, ale i spravedlivé lidi na americkém kontinentu. S pomocí rodiny spojte jednotlivé obrázky čarou se zemí (Jeruzalém nebo Amerika), kde k události došlo. Střídejte se při čtení veršů z písem – dozvíte se tak více o tom, co se na obrázcích stalo.

Udělej si sám

I ty si můžeš udělat podobné velikonoční kornoutky jako Tanner. Vezmi si list bílého nebo barevného papíru ve tvaru obdélníku a postupuj podle níže uvedených pokynů. Kornout naplň drobnými květinami nebo sladkostmi a máš překvapení pro kamaráda nebo někoho z rodiny!

Ježíš žehná dětem
3. Nefi 17:11–25

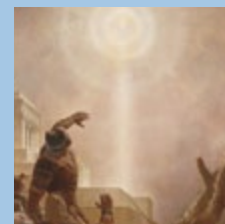
Ježíš se ukazuje Marii
Magdaléně
Jan 20:14–18

Ježíš učí lidi v Americe
3. Nefi 11:8–11

Ježíš Kristus vystupuje
do nebe
Skutkové 1:9–11

Ježíš se zjevuje
spravedlivým lidem
3. Nefi 11:1–8

Ježíš ukazuje své rány
apostolům
Lukáš 24:36–40

Ježíš žádá o přinesení
nefitských záznamů
3. Nefi 23:7–13

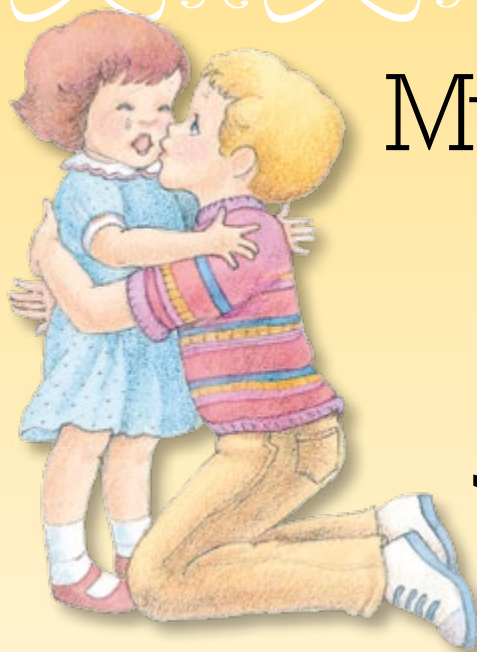

Ježíš se zjevuje svým
apostolům
Matouš 28:16–20

A m e r i k a

Mým příkladem je Pán Ježíš

Zjednodušená verze

S odhodláním ♩ = 104–116

Hudba a slova Janice Kapp Perry

1. Mým pří - kla - dem je Pán Je - žíš, vždy správ - ně si
 (2. Mým) pří - kla - dem je Pán Je - žíš, vždy vlíd - ný si

pře - ji žít. _____ Ve všem, co dě - lám i
 pře - ji být. _____ Rád svým bliž - ním s lás - kou

řít - kám, svou lás - ku chci pro - je - vit. _____ Když
 slou - žím, mám tou - hu se spřá - te - lit. _____ Co

© 1980 Janice Kapp Perry. Všechna práva vyhrazena.
 Tato píseň může být kopírována pro příležitostné, nekomerční použití v církvi nebo v rodině.
 Toto sdělení musí být uvedeno na každé pořízené kopii.

jsem ně-kdy po - kou - šen zle se cho - vat, zti-ším se a
 nás u - čil Je - žíš, si při - po - mí - nám, Sva - tý Duch mě

Duch mi zač - ne na - še - ptá - vat slo - va: „Je - žíš tě má rád, i
 hře - je, když nad pís - my hlou - bám, še - ptá:

ty lás - ku měj. Na dru - hé ne - mrač se, jen u - smí -

vej. A las - ka - vým slo - vem vždy od - vra - cej spor, v tom

Je - žíš je stá - le tvůj vzor.“ _____ 2. Mým vzor.“ _____

Sestry podle jména a víry

Heather Wrigleyová

Církevní časopisy

Maria a Diana D. nejsou jen sestry, jsou to také nejlepší kamarádky. Dianě je deset let a Marii bylo v srpnu dvanáct. Žijí v Rumunsku, kde jsou asi tři tisíce členů Církve. Svou víru v Ježíše Krista posilují tím, že chodí na shromáždění, čtou písma a modlí se.

„Mít víru v Boha jsem se naučila díky Církvi,“ říká Maria. Jednou, když měli psát písemnou práci, se modlila k Nebeskému Otci ve jménu Ježíše Krista, aby jí pomohl. Když dostala dobrou známku, měla pocit, jako by ji Nebeský Otec skutečně pomohl.

Diana říká, že Kniha Mormonova jí pomáhá mít víru. „Každý den, kdy čtu Knihu Mormonovu, se mi během dne daří,“ říká. Z příběhů z písem má nejradši příběh Josepha Smitha. „Modlil se a Bůh a Ježíš Kristus mu pomohli,“ říká. ■

ČOKOLÁDA

Obě sestry mají nejradši čokoládové dezerty – Maria má ráda brownies a Diana čokoládový dort.

OBLÍBENÁ PÍSEŇ

Maria i Diana hrají na piano. Mariina nejoblíbenější píseň je „Vzájemná láska“. Je o Ježíšově přikázání, že máme mít druhé rádi. Diana ji dokáže zahrát téměř bez chyby, ale podle jejích slov je závěr nejtěžší.

TAK RÁD SE DÍVÁM NA CHRÁM

Maria i Diana chtějí jednoho dne uzavřít sňatek v chrámu. Žijí v okrsku chrámu Kyjev na Ukrajině.

Až bude Diana starší, pojedje do chrámu Kyjev vykonávat křty za mrtvé. Maria je již nyní dost stará na to, aby mohla jet. Chrám je od nich asi 800 km daleko.

RODINA JE NA PRVNÍM MÍSTĚ

Maria a Diana mají rády své rodiče. „Maminka nám pomáhá, abychom se cítily lépe, když jsme nemocné,“ říká Maria. „Tatínek nás vozí do školy,“ říká Diana.

NÁBOŽENSKÉ PÍSNĚ

Diana má z náboženských písní nejradši píseň „Daleko, tam na judejských pláních“, která vypráví o narození Ježíše Krista. Členové v Rumunsku používají zelený církevní zpěvník. „Imnuri“ znamená v rumunštině „náboženské písně“.

Starší Richard G. Scott
z Kvora Dvanácti apoštolů
se s námi podělil o několik
myšlenek týkajících se tohoto
tématu.

Co mohu dělat, abych následoval plán, který má pro mě **NEBESKÝ OTEC?**

Poznejte velký plán štěstí skrze studium písem.

Naslouchejte hlasu současných i dřívějších proroků.

Řiďte se vnitřními pocity, které přicházejí
jako nabádání od Ducha Svatého.

Pokud potřebujete radu a vedení,
požádejte o ně rodiče a vedoucí kněžství.

Z článku „The Joy of Living the Great Plan of Happiness“, Ensign, Nov. 1996, 75.

MÁ MĚŘÍTKA EVANGELIA

Budu následovat plán, který pro mne Nebeský Otec připravil.

Budu mít na paměti svou smlouvu křtu a budu naslouchat Duchu Svatému.

Budu volit to, co je správné. Vím, že mohu činit pokání, když udělám chybu.

Budu poctivý(á) ve vztahu k Nebeskému Otci, k druhým i k sobě.

Budu používat jména Nebeského Otce a Ježíše Krista uctivě.

Nebudu nadávat nebo používat hrubá slova.

Během sabatu budu dělat to, co mi bude pomáhat pocítovat blízkost Nebeského Otce a Ježíše Krista.

Budu mít v úctě své rodiče a dělat to, co mám, abych posiloval(a) svou rodinu.

Budu udržovat svou mysl a tělo posvátné a čisté a nebudu požívat to, co je pro mne škodlivé.

Budu se slušně oblékat, abych projevoval(a) úctu k Nebeskému Otci i k sobě.

Budu čist a sledovat pouze to, co těší Nebeského Otce.

Budu naslouchat pouze takové hudbě, která těší Nebeského Otce.

Budu vyhledávat dobré přátele a budu jednat s druhými laskavě.

Již nyní budu žít tak, abych byl(a) hoden(na) jít do chrámu, a udělám, co mám, abych měl(a) věčnou rodinu.

JSEM DÍTĚ BOŽÍ

Vím, že mne Nebeský Otec má rád, a já mám rád(a) Jeho.

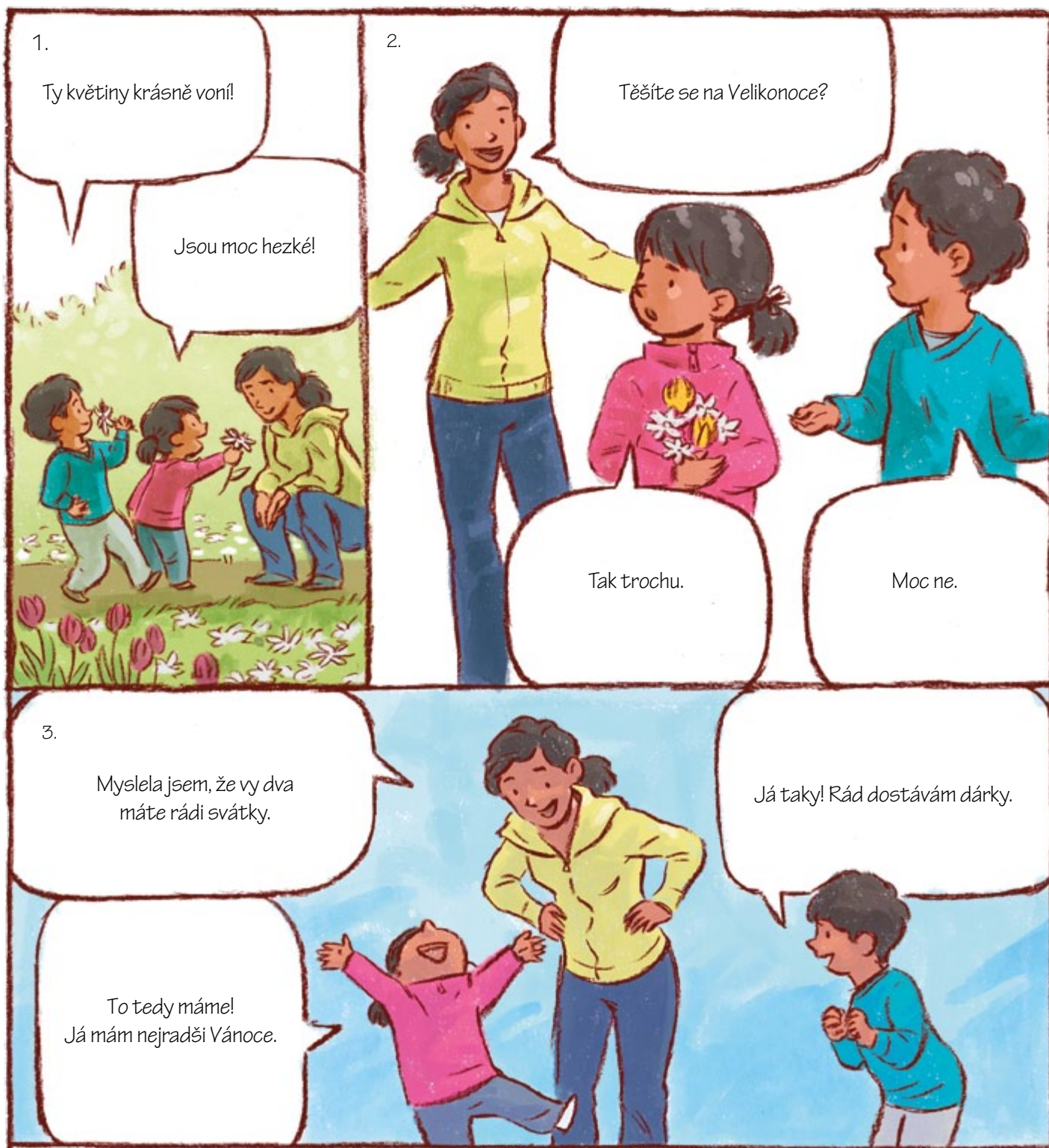
Mohu se modlit k Nebeskému Otci kdykoli a kdekoli.

Snažím se mít na paměti Ježíše Krista a následovat Ho.

Radujte se z Velikonoc

Podle skutečné události

4.

Proč se netěšíš na Velikonoce?

Velikonoce jsou smutný svátek. Vzpomínáme na to, že Ježíš zemřel.

5.

Pamatujete si, co se stalo o velikonoční neděli?

6.

Já to vím! Ježíš byl zase živý!

I my budeme moci znovu žít.

7.

Přesně tak. Velikonoce jsou radostný svátek, kterým oslavujeme Ježíšovo Vzkříšení.

8.

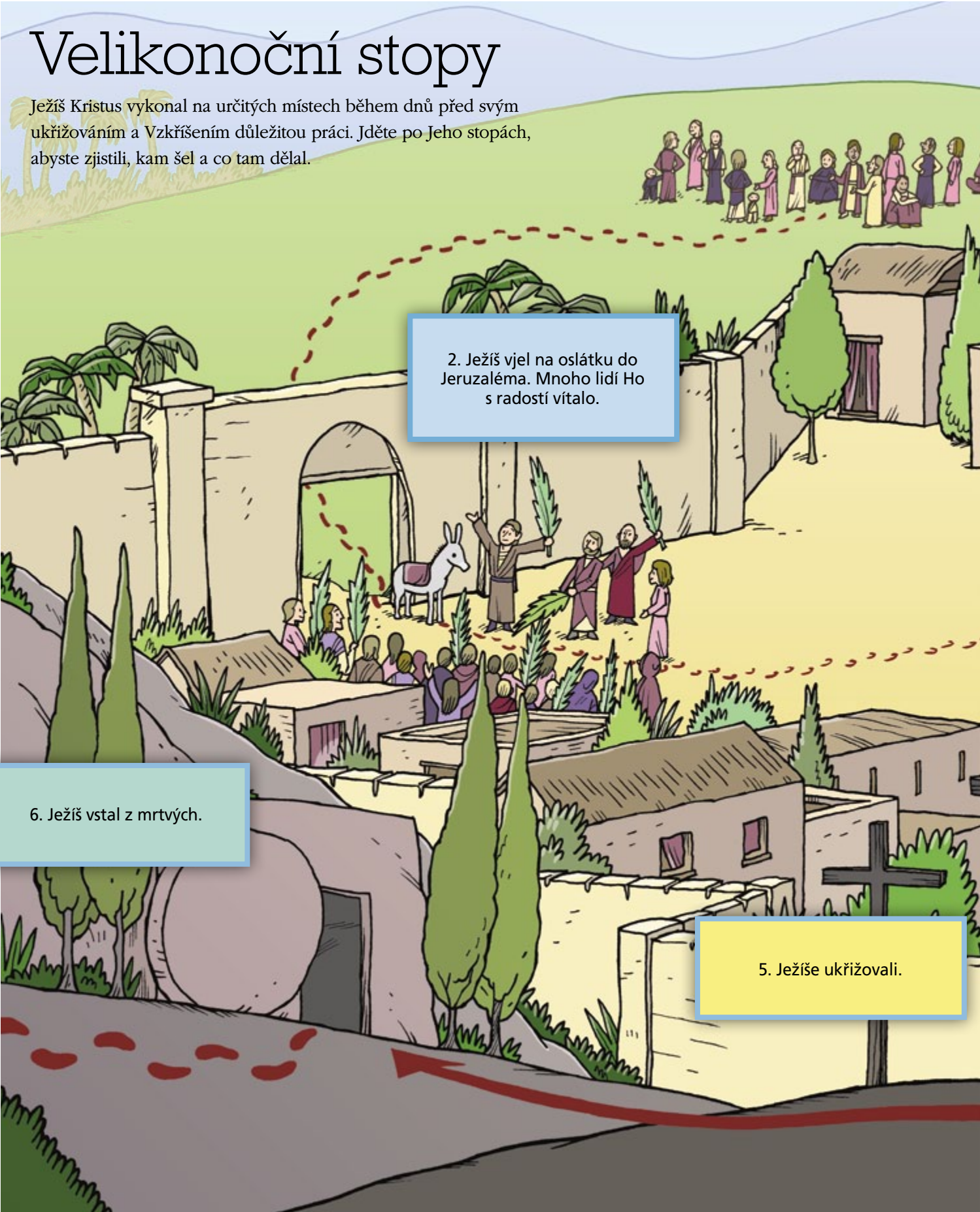
Velikonoce se mi líbí.

Mně taky.

Velikonoční stopy

Ježíš Kristus vykonal na určitých místech během dnů před svým ukřižováním a Vzkříšením důležitou práci. Jděte po Jeho stopách, abyste zjistili, kam šel a co tam dělal.

2. Ježíš vjel na oslátku do Jeruzaléma. Mnoho lidí Ho s radostí vívalo.

6. Ježíš vstal z mrtvých.

5. Ježíše ukřižovali.

1. Ježíš učil lidi na vrchu nazvaném hora Olivová.

3. Ježíš léčil poblíž chrámu nemocné.

4. V zahradě getsemanské se Ježíš modlil k Nebeskému Otci a trpěl tam za naše hříchy.

Celosvětové školení vedoucích ukazuje cestu ke skutečnému růstu

Heather Whittle Wrigleyová

Zprávy a události z Církve

Vedoucí Církve během celosvětového školení vedoucích, které se konalo 11. února 2012, vysvětlovali, jaký význam má „skutečný růst“ a jak tohoto růstu dosáhnout.

Do školení určeného pro vedoucí Církve po celém světě se zapojili prezident Dieter F. Uchtdorf, druhý rádce v Prvním předsednictvu, členové Kvora Dvanácti apoštolů, Předsednictvo Sedmdesáti a předsednictva pomocných organizací Církve.

„V církevní terminologii by *růst* mohl být definován ve smyslu ‚noví členové‘. ... *Skutečný růst* se ale definuje jako ‚růst počtu aktivních členů‘,“ vysvětlil prezident Uchtdorf.

Starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů dodal: „K růstu dochází tehdy, když u každého jednotlivce a rodiny dojde díky osobnímu, celoživotnímu obrácení se k evangelium k hlubší věrnosti.“

Prezident Uchtdorf řekl, že tato hlubší věrnost zahrnuje prvky, které nelze snadno měřit – například každodenní modlitbu, studium písma, rodinný domácí večer, lásku v rodině a osobní zkušenosti s Usmířením.

„Až příliš často zahalujeme krásu a jednoduchost evangelia Ježíše Krista do nekonečných seznamů puntičkářských požadavků,“ řekl. „Když se však zaměříme na to, ‚proč‘ máme evangelium, zmatek se z velké části vytratí.“

Značná část satelitního vysílání se zaměřovala na základní nauky a zásady, které poskytují odpovědi na otázky začínající slovem „proč“.

„Správné otázky začínající na slovo ‚proč‘ nás povedou ke správným rozhodnutím začínajícím slovy ‚kdo‘, ‚co‘, ‚kdy‘, ‚kde‘, ‚proč‘ a ‚jak‘,“ uvedl prezident Uchtdorf.

Manželství a rodina v plánu spasení

„Církev je složená z rodin,“ řekl prezident Boyd K. Packer, prezident Kvora Dvanácti apoštolů. „Sbory a kůly jsou druhořadé. Jen když mluvíme o rodinách, jsme svědky skutečného růstu v Církvi.“

Prezident Packer uvedl, že každý manžel a otec má být vykonavatelem kněžství ve svém domově a má předsedat své rodině ve spravedlivosti. Dále řekl, že obdobně mají i vedoucí kněžství být hodni vést – i když v kněžství existují různé úřady, každý způsobilý nositel kněžství má právě tolik kněžství jako ten další. (Viz NaS 1:20.)

Starší Russell M. Nelson z Kvora Dvanácti apoštolů kladl důraz na to, že manželé a manželky, otcové a matky, musejí budovat vztah založený na lásce, pokání a modlitbě, aby úspěšně posilovali a ochraňovali rodinu, která „je středem Stvořitelova plánu pro věčný osud Jeho dětí“. („Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, listopad 2010, 129.)

„Třikrát je v posvátných písmech uvedeno varování, že celá země by byla při Pánově návratu úplně zpusťována, kdyby nebyly splněny určité podmínky,“ řekl. „V každém případě se toto varování týká stavu lidské rodiny bez chrámových pečeticích obřadů. Bez těchto obřadů oslavení by sláva Boží nebyla uskutečněna.“

K dosažení tohoto konečného cíle – věčného života a oslavení pro všechny Boží děti – je zapotřebí, aby v našem domově, ve sborech a odbočkách a po celé Církvi došlo ke skutečnému růstu.

Uplatňování evangelia

Ke skutečnému růstu a obrácení dochází tehdy, když uplatňujeme evangelium v každodenním životě. V diskusi, při níž bylo možné klást a zodpovídat dotazy, starší L. Tom Perry a starší D. Todd Christofferson z Kvora Dvanácti apoštolů vysvětlili, že nejvyšší stupeň uplatňování evangelia spočívá v uzavírání chrámových smluv a v jejich dodržování. Starší Christofferson řekl, že poslušnost smluv může časem změnit přirozeného člověka ve Svatého.

Nabízení pomocné ruky druhým je další důležitou stránkou uplatňování evangelia. Vedoucí uvedli, že členové jsou osobně i jako Církev zodpovědní za to, aby projevovali zájem o ty, kteří mají časné i duchovní potřeby, a aby jim pomáhali.

Starší Christofferson řekl, že se nemáme zdráhat zapojit se do péče o chudé a potřebné s ostatními církvemi a organizacemi zaměřenými na službu druhým. Vedoucí kněžství se mají v tomto úsilí ujmout vedení, ale členové a misionáři mají rovněž poskytnout svou podporu.

Účastníci panelové diskuse zdůraznili, že je třeba zaměřit se na službu rodinám, posilování nositelů Melchisedechova kněžství a pomáhání mladým budovat jejich víru a svědectví. Diskuse ze účastnili starší Ballard a starší Neil L. Andersen z Kvora Dvanácti apoštolů a dále starší Ronald A. Rasband z Předsednictva Sedmdesáti; Elaine

Starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů promlouvá během panelové diskuse, která byla součástí celosvětového školení vedoucích v únoru 2012.

Během celosvětového školení vedoucích, které se konalo v únoru, president Dieter F. Uchtdorf, druhý rádce v Prvním předsednictvu, řekl: „To, co musíme udělat jako první, je porozumět. Za druhé musíme uvést naše porozumění do praxe. ... Slyšení slova Božího nám prospěje jen málo, pokud nepředvedeme to, co slyšíme, do svého života.“

Vyzval vedoucí Církve, aby z pokynů od církevních vedoucích získali co největší užitek tím, že po tomto školení i v průběhu celé své služby v povolání podniknou tyto tři kroky:

1. Osobně i v rámci rady s modlitbou přemýšlejte o pokynech, které jste obdrželi, a najděte odpověď na otázku „proč“ týkající se vaší služby a vašeho působení.
2. Po tomto zvážení a diskusi si určete několik konkrétních věcí, které se zavázete uskutečnit. Tato opatření mají odpovídat situaci a potřebám jednotlivé organizace, sboru, kůlu, rodiny nebo jedince.
3. Jakmile si dáte tyto závazky, kontrolujte jejich plnění v rámci svých zodpovědností a povolání na každé své schůzce rady.

S. Daltonová, generální presidentka Mladých žen a Rosemary M. Wixomová, generální presidentka Primárek.

Starší Rasband řekl, že každý vedoucí má být zapojen do snahy přivést členy zpět do plné aktivity, a starší Andersen zdůraznil, že mladí potřebují být více zapojeni do aktivizace a posilování ostatních mladých členů.

Dosažení skutečného růstu

President Uchtdorf zdůraznil, že ke skutečnému růstu dochází tehdy, když uplatňujeme zásady evangelia v každodenním životě.

„Když se zamýšlíte nad těmito tématy, položte si ohledně své služby a působení otázku ‚proč‘ a z toho vyplýne ‚co tudíž‘ máte dělat ve svých zodpovědnostech jako jedinci i v rámci rady,“ řekl.

Další informace

Školení můžete sledovat i poslouchat v několika desítkách jazyků a můžete si také vytisknout a stáhnout materiály ze školení na stránkách lds.org/study/other-addresses, kde kliknete na

Worldwide Leadership Training. ■

Žádost o články

Redakci *Liahony* zajímají vaše vánoční tradice:

- Jak vaše rodina slaví toto sváteční období?
- Jaké tradice jsou obvyklé ve vaší kultuře?
- Jaké tradice, které vás a vaši rodinu přibližují Spasiteli, jste si založili?
- O jaké pamětihodné vánoční zážitky – zvláště ty, které se nějak týkají vánočních tradic – se s námi můžete podělit?

Zašlete prosím své vzpomínky a náměty redakci *Liahony* do 1. června 2012 e-mailem na adresu: liahona@ldschurch.org.

Internetové stránky BibleVideos .LDS.org jsou darem celému světu

Během Vánočního zasvěcujícího shromáždění s Prvním předsednictvem v roce 2011 vedoucí Církve představili jako „dar“ celému světu webové stránky s názvem The Life of Jesus Christ Bible Videos [Biblická videa o životě Ježíše Krista].

Stránky BibleVideos.lds.org představují úložiště krátkých videí z vlastní produkce, které ztvárňují události z Kristova života – od anděla předpovídajícího Kristovo narození až po Spasitelovo Vzkříšení.

President Henry B. Eyring, první rádce v Prvním předsednictvu, oznámil založení těchto stránek během zasvěcujícího shromáždění.

„Tyto krátké filmy, podobně jako verše v písmech, které věrně ztvárňují, vám mohou připadat nenápadné,“ řekl. „Ale víra a Duch Svatý k nim přidají pocity, které si tyto události, jež změnily svět, zaslouhují.“

Materiál pro tvorbu těchto videí pochází z natáčení na novém natáčecím místě církevního filmového studia LDS Motion Picture Studio – South Campus ve městě Goshen v Utahu, kde v srpnu 2011 začal projekt natáčení událostí z Nového zákona – New Testament Scripture Library Project.

V rámci tohoto projektu vznikne přes 100 krátkých videí ztvárňujících Kristův život, které budou přímo vycházet z textu Bible krále Jakuba.

Webové stránky jsou upraveny i pro použití na mobilních zařízeních a jsou k dispozici v angličtině (BibleVideos.lds.org), ve španělštině (videosdelabiblia.org) a v portugalskéštině (videosdabiblia.org). K dispozici je rovněž bezplatná aplikace pro iPad, která nabízí nový způsob seznámení se s biblickými příběhy prostřednictvím zraku, sluchu a dotyku. ■

Časem bude na webových stránkách biblických videí o životě Ježíše Krista k dispozici téměř 100 videí ztvárňujících novozákonní události z Kristova života.

Starší Christofferson a starší Jensen učí členy v Argentině

V sobotu 12. listopadu 2011 promlouvali starší D. Todd Christofferson z Kvora Dvanácti apoštolů a starší Jay E. Jensen z Předsednictva Sedmdesáti k mládeži, mladým dospělým, k vedoucím kněžství, misionářům a členům ve městě Salta v Argentině.

Přítomni byli i starší Mervyn B. Arnold, president území Jižní Amerika–Jih, jeho manželka Devonna a starší Ruben Spitale, územní sedmdesátník. Rovněž přítomny byly manželka staršího Christoffersona Kathy a manželka staršího Jensena Lona.

Firesidu, na němž starší Christofferson a starší Jensen promlouvali, se zúčastnilo 1 300 chlapců, dívek a rodičů. Dalších 10 000 členů sledovalo vysílání firesidu v 70 střediscích kůlu po celé Argentině.

Starší Jensen, který dříve sloužil jako president území Jižní Amerika–Jih, řekl: „I kdybyste si nepamatovali nic z toho, co jsem řekl, rád bych, abyste si pamatovali jednu větu od proroka, presidenta Thomase S. Monsona, o němž svědčím, že je pravým prorokem Božím. Ta věta zní: ‚Rozhodnutí určují náš osud.‘“

Starší Jensen řekl, že máme svobodu jednání – schopnost a právo činit rozhodnutí – a svými rozhodnutími si vybíráme svůj osud.

Vyprávěl o jednom příteli, který se jednou večer rozhodl řídit pod vlivem alkoholu, a způsobil nehodu, při níž zemřeli dva lidé. V protikladu s tím uvedl příběh svůj i své manželky o rozhodnutí odložit sňatek, aby mohl jako mladý muž sloužit na misi.

„Když [jsem se vrátil,] uzavřeli jsme sňatek v chrámu. Uzavřeli jsme smlouvy, které obnovujeme každý týden po celý život. Učinili jsme rozhodnutí, které určuje náš osud,“ řekl.

Poté promluvila sestra Christoffersonová a podělila se o své svědectví týkající se toho, jaká pozhřebání plynou z dodržování smluv, a starší Christofferson pak promluvil na závěr shromáždění.

„To jediné, co skutečně potřebujete, je láska a víra,“ řekl starší Christofferson. „Právě víra nám pomáhá v manželství, v rodině, v profesním životě [a] v zaměstnání.“

Zdůraznil, že příkázání dávají našemu životu určitý směr a pomáhají nám dosáhnout toho, co je skutečně důležité.

Poté radil mládeži a jejich rodičům, aby si dali závazek řídit se radami obsaženými v brožurce *Pro posílení mládeže*.

„Toto dodá vašim dětem velkou sílu i tehdy, když se ocitnou samy – vědomí toho, že jejich rodiče se řídí stejnými zásadami,“ řekl.

FOTO: JAMES DALRYMPLE

Starší Christofferson na závěr hovořil o své lásce k členům v Argentině, kde téměř před padesáti lety sloužil na misi.

Starší Christofferson a starší Jensen se v Saltě setkali také s místními misionáři a mladými svobodnými dospělými, kterým předali pozdravy od bratří.

*Chcete-li se dozvědět více o službě novodobých apoštolů, podívejte se na oddíl *Prophets and Apostles Speak Today* na stránkách LDS.org. ■*

Starší Christofferson a starší Jensen promlouvali na začátku listopadu 2011 k misionářům z Argentinské misie Resistencia.

Chrám Quetzaltenango v Guatemale, který 11. prosince 2011 zasvětil prezident Dieter F. Uchtdorf, je 136. chrámem Církve.

Zasvěcení chrámu Quetzaltenango v Guatemale

V neděli 11. prosince 2011 prezident Dieter F. Uchtdorf, druhý rádce v Prvním předsednictvu, zasvětil ve třech zasedáních chrám Quetzaltenango v Guatemale. Vysílání zasvěcovacích zasedání sledovali i členové Církve, kteří patří do příslušného chrámového okrsku.

„Je to nádherný chrám,“ řekl prezident Uchtdorf při sobotních kulturních oslavách, na nichž mladí účinkující ze sborů a odboček z celého území tancovali, zpívali a názorně ztvárnili místní historii a kulturu. „Září jako drahokam a je to vskutku drahokam pro tuto oblast v této zemi.“

Chrám Quetzaltenango v Guatemale je z celosvětového hlediska 136. chrámem Církve a pátým chrámem ve Střední Americe. Tento chrám bude sloužit přibližně 60 000 Svatých posledních dnů.

Církev zahajuje stavbu sedmého chrámu v Brazílii

15. listopadu 2011 starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů předsedal slavnostnímu výkopu pro stavbu chrámu Fortaleza v Brazílii, sedmého chrámu Církve v této zemi.

„Tento chrám bude zdrojem naděje, světla a víry v Boha pro všechny ty, kteří sem přijdou a budou se zde, po tomto pozemku, procházet,“ řekl starší Bednar. „Díky chrámu, který se zde postaví, bude toto město navždy lepší a jiné.“

Chrám bude postaven v ulici Avenida Santos Dumont ve Fortaleze v brazilském státě Ceará. President Thomas S. Monson oznámil stavbu chrámu Fortaleza v Brazílii během generální konference v říjnu 2009. ■

Koncert v Portoriku přilákal tisíce návštěvníků

18. prosince 2011 se členové z pěti kůlů v Portoriku zúčastnili vánočního koncertu, který se konal v pasáži Paseo de las Artes ve městě Caguas. Na koncertě vystupovalo přibližně 85 členů Církve a navštívilo ho kolem 2 500 místních občanů.

Nově otevřené třetí centrum pro mladé dospělé v Africe

4. listopadu 2011 mladí dospělí členové kůlu Soweto v Jihoafrické republice pořádali první akci v nové budově, která se bude používat výhradně jako centrum pro mladé dospělé.

V Evropě existuje 140 takovýchto center a několik jich je i ve Spojených státech. Centrum ve městě Soweto je třetím centrem v Africe – další se nacházejí v Demokratické republice Kongo a v Zimbabwe.

Jedinečný přístup vybízí k otázkám

Na začátku misionářské aktivity „otázky pro Boha“, která proběhla 9. října 2011 v Nižném Novgorodu v Rusku, byla role papíru.

V průběhu několika hodin se více než 150 lidí zastavilo u dvou tabulí, které stály na rušné ulici, vzalo do ruky popisovač a napsalo na ně svou otázku. Celkem lidé na roli papíru napsali 84 otázek. Mnozí z nich chtěli získat odpověď na svou otázku od přítomných misionářů.

Další informace týkající se těchto zpráv a další zprávy lze najít na stránkách news.lds.org. ■

Potřebný kompas

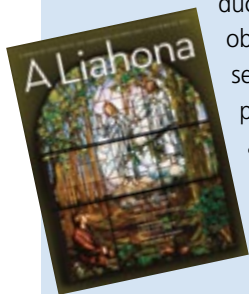
Liahona je pro mě majákem pro tento život. Díky ní se nikdy neztratím. Jsem přesvědčena, že každý, kdo čte církevní časopisy, v nich najde přesně to, co potřebuje. Jsem presidentkou Primárek a vidím, jak moc rády děti poslouchají příběhy z časopisu o podobných dětech, jako jsou ony. *Liahona* je velmi potřebný kompas pro náš život; pomáhá nám vyhýbat se Satanovým nástrahám.

Janina Ivanivna Davydenko, Ukrajina

Zázitky druhých dodávají útěchu

Liahona mi velmi pomáhá prostřednictvím poselství a článků. Vzhledem k tomu, jak rušný máme život, často se během dne zastavím a přečtu si článek z časopisu, v němž se píše o životních zkušenostech jiných členů. Tyto články mi vždy pomáhají pocítit určitou duchovní útěchu a obnovit touhu vrátit se i s rodinou do přítomnosti Boha a Ježíše Krista.

João Carlos, Brazílie

Své připomínky nebo náměty zasílejte prosím na adresu: liahona@ldschurch.org. Příspěvky mohou být zkráceny nebo pro zlepšení srozumitelnosti upraveny. ■

Toto číslo obsahuje články i činnosti, které je možné využít při rodinném domácím večeru. Níže jsou uvedeny dva příklady.

„Požehnání plynoucí ze semináře“, strana 20: Projděte si předem tento článek a rozhodněte se, jak nejlépe vztáhnout poselství tohoto článku na svou rodinu. Pokud máte dospívající děti, které navštěvují seminář, začněte tím, že se jich zeptáte, proč je pro ně seminář důležitý. Pak si přečtete oddíl nazvaný „Získávejte slíbená požehnání“. Povzbudte mladší děti, aby se připravovaly na účast v semináři, až na to budou mít věk. Pokud ve vaší rodině nikdo ve věku semináře není, můžete si přečíst tento článek a poté diskutovat o důležitosti semináře pro dnešní mládež.

„Blecka zná každý“, strana 42: Zvažte možnost zazpívat si na úvod píseň „Syn Boží bud“. (ZNPPD 1, str. 60.) Přečtete si příběh o Bleckovi nebo ho stručně převyprávějte vlastními slovy. Požádejte členy rodiny, aby se podělili o zážitek, kdy museli učinit nějaké obtížné rozhodnutí mezi dvěma odlišnými životními cestami, a o to, jaké důsledky vyplynuly z jejich rozhodnutí. Zakončete tím, že si přečtete citát od presidenta Thomase S. Monsona. ■

Jednoduchý, klidný a nezapomenutelný

Onen rodinný domácí večer s našimi dvěma dcerkami Angélique (6 let) a Béthanie (4 roky) byl nezapomenutelný. S manželem jsme se oba sesuli do křesla, unavení a bez nápadu, jak začít. A tak se naše dcery ujaly iniciativy, otočily kolečkem s úkoly pro domácí rodinný večer a každému z nás zadaly nějakou zodpovědnost. Manžel měl za úkol vést, Béthanie měla na starost hudbu, já aktivity a Angélique měla mít lekci.

Béthanie vybrala píseň „Tak rád se dívám na chrám“ (*Children's Songbook*, 95), kterou jsme si společně zazpívali. Tatínek se na úvod pomodlil. Pak si Angélique vzala nejnovější vydání *Liahony* a vybrala nějaký článek z dětské rubriky. Ve škole se právě učí číst, a tak nám článek přečetla. Náš domov naplnila atmosféra klidu. Duch nám dosvědčoval, že to, co četla, je pravdivé.

Zahráli jsme si společně několik her a já jsem se na závěr pomodlila. Při modlitbě jsem musela děkovat našemu Nebeskému Otci za Jeho Ducha a lásku a také za to, že požehnal naši rodinu těmito malými duchovními bytostmi. Manžel i já víme, že naší zodpovědností je starat se o ně a učit je evangelium. A součástí této posvátné zodpovědnosti je i to, že budeme mít rodinné domácí večery. ■

Sylvie Poussinová, Réunion

**Biskup
Richard C. Edgley**

První rádce
v Předsedajícím biskupstvu

NADĚJE V USMÍŘENÍ

S etkávám se s lidmi, kteří ztratili veškerou naději. Mají pocit, že pokání se vymyká jejich možnostem a odpuštění je mimo jejich dosah. Tito lidé nechápou očistující moc Usmíření. Nebo, pokud ji chápou, se vnitřně neztotožnili se smyslem Ježíšova utrpení v Getsemanech a na kříži. Pokud by se kdokoli z nás vzdal naděje na to, že náš život může být očištěn, je to, jako kdyby popřel hloubku, moc a rozsah Jeho utrpení za nás.

Před několika lety na jedné konferenci kůlu jsem měl za úkol mít pohovor s jistým 21letým mužem, abych zjistil, zda je hoden sloužit na misi. Generální autority běžně s budoucími misionáři pohovory neprovádějí. Bylo to tedy neobvyklé. Když jsem pročítal důvody, proč jsem měl pohovor provést, v srdci jsem pociťoval bolest. Tento chlapec se dopustil vážných hříchů. Přemýšlel jsem, proč jsem byl požádán hovořit s někým s takovou historií, a dospěl jsem k závěru, že bude velmi neobvyklé udělit mu souhlas s tím, aby mohl být misionářem.

Po sobotním večerním zasedání konference jsem zamířil do kanceláře presidenta kůlu provést pohovor. Zatímco jsem čekal, přistoupil ke mně pohledný mladý muž úžasného vzezření. Přemýšlel jsem, jak bych se mu omluvil, protože se mnou chtěl evidentně hovořit, ale mě čekala schůzka s velice problémovým mladým mužem. Pak se mi představil. Byl to ten mladý muž, kvůli kterému jsem přijel.

*Naděje musí
vycházet nejen
ze znalosti
a svědectví,
ale také
z osobního
přijetí Usmíření.*

V soukromí kanceláře jsem mu položil jedinou otázku: „Proč mám s vámi pohovor?“

Začal vyprávět o své minulosti. Když skončil, začal vysvětlovat, jakými kroky a osobním utrpením prošel. Mluvil o Usmíření – o nekonečné moci Usmíření. Vydal svědectví a vyjádřil lásku ke Spasiteli. A pak řekl: „Věřím, že Spasitelovo osobní utrpení v Getsemanech a Jeho oběť na kříži byly natolik mocné, že mohly zachránit i takového člověka, jako jsem já.“

Byl jsem pohnut jeho pokorou a Duchem a řekl jsem: „Doporučím vás, abyste mohl sloužit jako zástupce Ježíše Krista.“ A pak jsem řekl: „Požádám vás jen o jedno. Chci, abyste byl tím nejlepším misionářem v celé Církvi. To je vše.“

Za tři nebo čtyři měsíce jsme měli se sestrou Edgleyovou proslov v misionářském výcvikovém středisku. Po skončení zasvěcujícího shromáždění jsem hovořil s misionáři, když v tom jsem uviděl mladého muže se známou tvář.

Zeptal se mě: „Pamatujete si mě?“

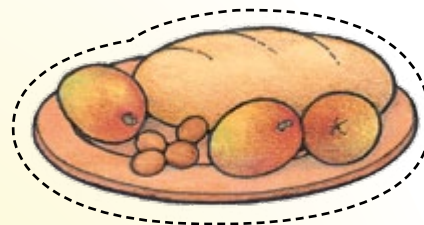
Trochu v rozpacích jsem odpověděl: „Promiňte. Víím, že bych měl, ale zrovna teď si nevzpomínám.“

On poté řekl: „Já vám to tedy s dovolením řeknu. Jsem ten nejlepší misionář v misionářském výcvikovém středisku.“ A já jsem mu věřil.

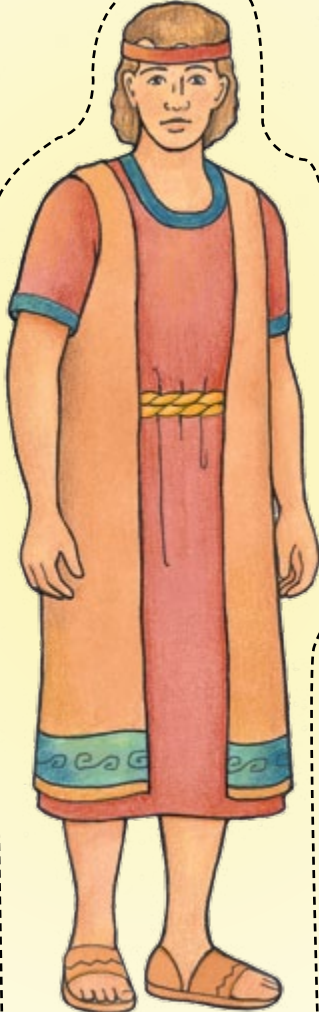
Naděje tohoto mladého muže nevycházela jen ze znalosti Usmíření a svědectví o něm, ale také z osobního přijetí tohoto daru. Chápal, že je určen pro něj osobně! Znal moc Usmíření a naděje, kterou přináší, i když se vše může zdát ztracené či beznadějně. ■

Upraveno z proslovu proneseného 4. listopadu 2008 na zasvěcujícím shromáždění na Univerzitě Brigham Younga. Úplný text v angličtině najdete na speeches.byu.edu.

V tomto roce najdete v mnoha číslech *Liahony* sadu postav z Knihy Mormonovy. Chcete-li, aby byly pevné a snadno se používaly, vystříhnete je a lepidlem nebo izolepou je přilepíte na tvrdý papír, malé papírové sáčky nebo dřevěné tyčky. Každou sadu postav skladujte odděleně v obálce nebo sáčku, společně s nápisem, kde v písmech lze najít příběh, ke kterému postavy patří.

Alma

Amulek

Zezrom

Almova a Amulekova
misie do Ammonie

Alma 8–14

„Vy i já můžeme ve chvíli slabosti zvolat: „Nikdo tomu nerozumí. Nikdo o tom nic neví,“ píše starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů. „Možná, že žádná lidská bytost o tom nic neví. Ale Syn Boží ví a rozumí dokonale, neboť pocíťoval a nesl naše břemena ještě dříve než my sami. A díky tomu, že zaplatil konečnou cenu a nesl toto břímě, má dokonalý soucit a může k nám vztáhnout své rámě milosrdenství v mnoha etapách našeho života. Může k nám vztáhnout pomocnou ruku, dotknout se nás, poskytnout nám úlevu – doslova k nám přiběhnout – a posílit nás.“ Viz „Usmíření a putování smrtelnosti“, strana 12.